

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #40_ 5 octombrie

Femeia de la fântână

DUMINICĂ

Isus și ucenicii Lui erau obosiți. Erau pe drum încă de dimineața devreme, mergeau din Iudeea înspre Galileea. Drumul pe care umblau trecea chiar prin ținutul în care locuia poporul samaritean. **Ioan 4:3,4.**

Samaritenii și iudeii nu se plăceau unii pe alții de multă vreme. Doar în cazul în care un iudeu cumpăra sau vindea ceva vorbea cu un samaritean, altfel nu, și aproape niciodată nu i-ar fi cerut ajutorul unui samaritean.

Drumul spre Samaria trecea prin cetatea Sihar, unde era o fântână pe care Iacov o săpase cu sute de ani înainte. Cetatea și fântâna erau chiar la începutul unei alei frumoase, iar Isus și ucenicii Lui au ajuns acolo chiar în miezul zilei. Isus S-a așezat lângă fântână pentru a Se odihni, iar ucenicii Lui au mers în cetatea din apropiere pentru a cumpăra hrană. Lui Isus Îi era foame, sete și era obosit.

Stând acolo, Isus S-a gândit la apa din fântână. Era atât de aproape, dar El nu avea o găleată sau o frânghie, așa că nu putea să bea apă. Deși El era Cel care crease oceanele, lacurile și râurile și deși putea face orice minune dorea, acum era om; și nu făcuse niciodată o minune pentru a-Și face viața de om mai ușoară. Așa că a stat acolo și a așteptat, la fel cum ar fi trebuit să așteptăm eu sau tu.

GÂNDEȘTE-TE: Isus S-ar fi comportat la fel ca noi dacă ar fi făcut o minune pentru El Însuși? Crezi că Satana L-a ispitit pe Isus să facă minuni pentru El Însuși? Probabil că nu ar fi văzut nimeni, dar ar mai fi

TEXT DE MEMORAT:

„Mâncarea Mea este să fac voia
Celui ce M-a trimis și să împlinesc
lucrarea Lui.” Ioan 4:34

fost Isus un om cu adevărat dacă ar fi făcut minuni doar pentru a-Și face viața mai ușoară?

LUNI

Isus aștepta lângă fântâna lui Iacov și era obosit, Îi era foame și Îi era foarte sete. Apoi a venit o samariteană să scoată niște apă. Ea L-a observat pe Isus, dar când a văzut că era iudeu, nici măcar nu s-a gândit să vorbească cu El. Urciorul ei era legat de o frânghie și l-a coborât în fântână; în tot acest timp, s-a comportat de parcă nici măcar nu L-a văzut. Poți fi sigur că a fost foarte surprinsă când Isus i-a cerut apă să bea. Ce a spus ea? **Ioan 4:7-9.**

În acea parte a lumii, chiar și dușmanii și-ar fi oferit un pahar de apă unul altuia. Totuși, femeia a fost surprinsă că un iudeu i-ar cere să îi dea apă; așa că ea i-a răspuns tchinându-L oarecum, în glumă. Dar când Isus i s-a adresat din nou, ea a fost și mai surprinsă. **Versetul 10.**

Femeia s-a uitat la Isus. *Ce vrea să spună? se întreba ea. Acum, fața ei avea o alură serioasă.*

Ea a observat că Isus nu avea o frânghie sau un urcioc. Sub nicio formă nu ar fi putut să scoată El apă din fântână. *Despre ce fel de apă vorbește?* a fost întrebarea din mintea ei. **Versetele 11,12.**

De această dată, când Isus a răspuns, femeia a ascultat cu atenție. Cuvintele pe care le-a spus erau atât de minunate! **Versetele 13,14.**

Acum femeia era sigură că Isus nu vorbea despre apa de la fântâna lui Iacov. De fapt, ea era sigură că Isus vorbea despre ceva foarte important, de care ea avea nevoie. Și își dorea acel lucru. **Versetul 15.**

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că femeia samariteană a știut despre ce vorbea Isus? Despre ce crezi că vorbea El?

MARȚI

3 Privind-o pe femeia de la fântână, Isus a știut că ea avea nevoie de acea „apă” pe care El i-o putea da. Dar înainte ca El să i-o poată da, ea trebuia să fie conștientă că avea nevoie de ea. Ce i-a cerut El să facă? **Ioan 4:16.**

Ah! Isus tocmai îi ceruse să facă ceva ce probabil ar fi făcut-o să roșească la față. El a amintit ceva despre care ea nu voia să vorbească. Probabil că a privit în altă parte în timp ce I-a răspuns rapid. Dar Isus i-a spus că El deja știa totul despre ea. **Versetele 17,18.**

Acum femeii îi era puțin teamă și a început să tremure. Ea nu dorea ca cineva să afle lucrurile greșite pe care le făcuse. Dar Isus știa totul despre ea. Totuși, putea vedea că Lui Îi pasă de ea, în ciuda faptului că știa. Rapid a încercat să schimbe subiectul, și Isus i-a permis să facă acest lucru. **Versetele 19,20.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Femeia vorbea despre un subiect asupra căruia iudeii și samaritenii se certaseră mulți ani. Dar Isus a vrut ca ea să știe că nu era important. El i-a reamintit că iudeii erau poporul căruia Dumnezeu îi dăduse

Cele Zece Porunci. Dar El a spus că Dumnezeu dorea ca oamenii să aleagă cu adevărat să Îl iubească, să se încreadă în El și să I se supună, fie că erau iudei, samariteni sau de altă proveniență.

Samaritenii credeau că într-o zi avea să vină Mesia. Ce I-a spus femeia lui Isus și cum crezi că s-a simțit ea după răspunsul lui Isus? **Versetele 25,26.**

GÂNDEȘTE-TE: Fântânile au apă. Isus era asemenea unei fântâni pline de iubire și iertare pentru toți. Crezi că femeia putea vedea acest lucru?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

MIERCURI

4 Isus i-a spus femeii de la fântână că El era Mesia și ea L-a crezut. Ea citise deja făgăduințele despre El și își dorise să le poată înțelege mai bine. Acum Însuși Mesia îi vorbea! Și ea a crezut că El era cu adevărat Mesia.

În timp ce Isus și femeia de la fântână vorbeau, s-au întors și ucenicii cu hrană. Ei au fost șocați să Îl vadă vorbind cu o femeie samariteană. **Ioan 4:27.**

Ucenicii au privit cum ea și-a lăsat vasul cu apă la fântână și a plecat grăbită spre cetate. Ei știau că lui Isus Îi era sete și foame, dar părea că El nici nu se gândea la acest lucru. Stând acolo în liniște și privind peste câmpii, ei și-au dat seama după privirea Lui că era fericit. Au mai așteptat o vreme și apoi I-au reamintit că Îi era foame și sete. Ce a vrut să spună Isus prin răspunsul Lui? **Versetele 31–34.**

Ai fost vreodată atât de absorbit de ce făceai încât ai uitat complet că îți era foame și că era ora mesei? Așa S-a simțit Isus în acea zi. El știa că femeia de la fântână credea că El era Mesia și știa că, datorită ei, mulți alții aveau să creadă. Tocmai de aceea era El fericit!

Apoi Isus a arătat spre câmpiile dinspre cetate. Ce a spus El? **Versetul 35.**

Isus nu vorbea despre grâne, El vorbea despre oameni. Ce s-a întâmplat când femeia a ajuns în mare grabă în cetate? **Versetele 28–30.**

GÂNDEȘTE-TE: *Cum te simți când auzi relații despre oameni din întreaga lume care află despre Isus și aleg să Îl iubească, să se încreadă în El și să asculte de El? În biserica ta s-a botezat vreă persoană care a aflat despre Isus de la cineva din familia ta?*

JOI

5 Când femeia samariteană a aflat că Isus era Mesia, ea a fost foarte nerăbdătoare să le spună și altora. Vestea s-a răspândit rapid, mergând de la om la om. Ascultând-o, oamenii și-au dat seama că ea credea din toată inima că ceea ce spunea era adevărat. Desigur, la rândul lor, și ei au vrut să Îl vadă pe Isus. **Ioan 4:39.**

Isus încă ședea lângă fântână când au început să vină oamenii din cetate. Ei s-au îngrămădit în jurul Lui, punându-I întrebări și ascultându-L pe Isus explicându-le multe din lucrurile pe care nu le înțeleseseră înainte. Pe măsură ce ascultau, își doreau să audă tot mai mult. Ce L-au implorat ei pe Isus să facă? **Versetul 40.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Probabil că Isus era foarte bucuros. Mare parte dintre ai Lui nu voiau să creadă că El era Mesia. Dar acești samariteni, pe care iudeii nu îi agreau, Îl acceptau cu bucurie și credeau cu adevărat în El. **Versetele 41,42.**

Când ucenicii s-au întors după ce au cumpărat hrană, ei au fost șocați să Îl vadă pe Isus vorbind cu

o femeie samariteană. Și când samaritenii au venit din cetate și s-au îmbulzit în jurul Lui, probabil că ei s-au depărtat puțin. Dar când Isus a hotărât să mai rămână la ei încă două zile, probabil că ucenicilor le-a fost greu să creadă ce se întâmpla. Ei fuseseră învățați că iudeii nu trebuie să accepte niciodată favoruri din partea samaritenilor. Acum ei chiar urmau să doarmă în casele lor și să mănânce împreună cu ei. Probabil că ucenicii au încercat din răspuțeri să nu dea pe față ce simțeau. Crezi că le-a fost greu să facă acest lucru?

GÂNDEȘTE-TE: *În ce fel erau diferite simțămintele ucenicilor față de samariteni de simțămintele lui Isus față de ei? De ce avea Isus dreptate?*

VINERI

6 Să ne gândim la această relatare în care Îl vedem pe Isus vorbind cu femeia samariteană la fântâna lui Iacov.

În ce mod a arătat Isus că respectă femeile? Cum a arătat Isus că noi ar trebui să iubim și să respectăm oamenii care nu acționează și gândesc întotdeauna la fel ca noi?

Femeia dorea să spună ea unde ar trebui să meargă oamenii să se închine. Crezi că a intra în controverse cu oamenii este o idee bună? Isus a făcut asta?

Crezi că Isus i-a muștrat pe ucenici pentru simțămintele pe care le aveau față de samariteni? Ce gest al Lui le-a arătat ce simte Dumnezeu față de oamenii care sunt diferiți de noi?

Cum le-a arătat Isus că El iubește oamenii, chiar dacă ei au făcut lucruri mai puțin bune?

Citește **Ioan 4:4**. Crezi că poate Isus „trebuia” să treacă prin Samaria pentru că El știa că acolo erau oameni care aveau nevoie de El și care urmau să aleagă să creadă în El?

Cum ne arată această relatare că femeile pot fi misionare?

Cunoști persoane pe care oamenii nu le plac sau față de care nu sunt amabili? Te poți gândi în ce fel le poți arăta că

Isus îi iubește?

Ce ți-a plăcut cel mai mult la povestirea din această săptămână?

STUDIU SUPLIMENTAR:

Ioan 4:1-42;

Viața lui Isus, pp. 183–195.

Ella și prețioasa ei umbrelă

De Amy Sherrard

Fetița din povestea noastră a trăit cu mult timp în urmă, pe vremea lui Ellen White. Nu îi știm numele, așa că o vom numi Ella. Avea șase ani și era sigură că este cea mai fericită fetiță din întreaga lume. Multă vreme ea și-a dorit o umbrelă mică și frumoasă. Acum avea una! Și era chiar mai frumoasă decât se aștepta.

Ella nu dorea ca ceva să îi strice sau să îi păteze umbrela. Mama a zâmbit când Ella i-a spus că nici măcar nu voia să se ude. Când a sosit ora de culcare, Ella a hotărât că dorea să doarmă cu umbrela ei frumoasă în loc de păpușa sau ursulețul cu care dormea. Exact asta a și făcut.

Când a sosit vremea ca familia să meargă la o întâlnire de tabără, desigur că Ella și-a luat umbrela cu ea. În acele vremuri, nu existau programe speciale pentru copii, așa că Ella a stat tăcută lângă mama ei și încerca să asculte. Întotdeauna își ținea umbrela lângă ea. La acele întâlniri era și Ellen White. Ea a zâmbit când a văzut-o pe micuța Ella.

Într-o zi, predicatorul a vorbit despre cât de important este să păzim prima poruncă. Ella știa pe de rost porunca întâi. Suna cam așa: „Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine.” Ella credea că asta înseamnă să nu te închini la idoli, ca păgânii. Dar predicatorul a început să explice că un idol poate fi orice iubim mai mult decât Îl iubim pe Isus. El a spus că noi ar trebui să predăm toți idoli lui Isus.

Ah! Ella Îl iubea pe Isus, dar în acea clipă s-a întrebat dacă nu cumva își iubea umbrela mai mult decât pe El. Inima ei bătea atât de tare în momentul în care a luat umbrela și a strâns-o la piept. „Ah, ce să fac?” s-a întrebat ea, continuând să asculte predica.

Apoi s-a hotărât. Ea a uitat de oamenii din jurul ei. Cu voce tare, a suspinat: „Ah, Isus, chiar Te iubesc mai mult decât îmi iubesc umbrela! Ți-o dau Ție.”

Ellen White și mulți alții s-au uitat spre micuța Ella. Apoi mama Ellei s-a ridicat și a explicat cât de prețioasă era acea umbrelă pentru fetița ei și că, deși era destul de mică, ea hotărâse că nimic nu era mai important decât Isus. Când s-a așezat din nou pe scaun, mulți oameni aveau lacrimi în ochi. Ei se gândeau la proprii idoli, pe care trebuiau să Îi predea lui Isus.

După întâlnire, mama Ellei i-a spus că Isus era mulțumit că ea era dispusă să Îi dea Lui umbrela ei. Ea a spus că, din moment ce Ella demonstrase că El era cel mai important, putea păstra

umbrela și o putea folosi.

Mulți oameni de la acea întâlnire I-au dat lui Isus idoli despre care știau că nu îi mai puteau păstra. Ellen White nu a uitat-o niciodată pe Ella, iar gestul Ellei a făcut-o pe Ellen să fie mai sigură decât oricând că nu trebuia să permită ca vreun lucru să fie mai important pentru ea decât ceea ce îi cerea Isus să facă.

Îți vin și ție în minte idoli care ne ispitesc? Cum rămâne cu multele lucruri despre care știm că nu este bine să le privim, să le ascultăm, să le mâncăm etc. Ai putea numi câteva dintre ele?

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #41_ 12 octombrie

Să învățăm să ne rugăm

DUMINICĂ

Adesea copiii folosesc apelative speciale pentru tații lor. Tu ce nume folosești? „Tata”? „Tati”? Sau un alt apelativ? Tații sunt mulțumiți și bucuroși când copilașii lor învață să spună „tati”.

Știi că fiecare dintre noi are doi tați? Fiecare dintre noi are un tată pământesc și un Tată ceresc. Când Dumnezeu i-a creat pe Adam și pe Eva, El era Tatăl lor. Lui Îi plăcea să vorbească cu ei, și lor le plăcea să vorbească cu El. În fiecare zi, în fiecare seară, Dumnezeu venea și îi vizita pe Adam și Eva. Ei așteptau cu nerăbdare să vorbească cu Dumnezeu, Tatăl-Creator. Lor le plăcea să Îi spună despre tot ce făcuseră pe parcursul zilei și Îi adresau orice întrebare aveau.

Ce tristă a fost ziua în care Adam și Eva au ales să nu asculte de Dumnezeu! După aceea, ei nu au mai putut să Îl vadă pe Tatăl lor ceresc când vorbeau cu El. Dar au fost bucuroși când au aflat despre făgăduința că Isus avea să le ia păcatele și să moară în locul lor. Apoi, într-o zi, ei puteau să Îl vadă pe Tatăl lor din nou.

Datorită lui Isus, fiecare băiat și fată poate

TEXT DE MEMORAT:

„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; făcă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”
Matei 6:9-13

avea cel mai minunat și mai iubitor Tată în ceruri cu care să vorbească. **Ioan 16:26,27.**

GÂNDEȘTE-TE: *Isus a vorbit cu Tatăl Lui ceresc în fiecare zi. Înveți și tu să vorbești cu El?*

LUNI

Ce înseamnă să te rogi? Dacă cineva ți-ar pune această întrebare, ce i-ai spune? Probabil că i-ai spune că a te ruga înseamnă să vorbești cu Dumnezeu-Tatăl și cu Isus. Și nu ai greși. Este chiar mai bine decât a vorbi cu cel mai bun prieten al nostru de pe pământ.

Lui Isus Îi plăcea să vorbească cu Tatăl Lui. De multe ori, după o zi foarte încărcată și în timp ce toți ceilalți dormeau, El mergea într-un loc liniștit să Se roage. Uneori El Se ruga toată noaptea. Și întotdeauna Se simțea odihnit după ce făcea acest lucru.

Iudeii au fost învățați că rugăciunea era foarte importantă; dar Isus nu Se ruga la fel ca majoritatea dintre ei. Fariseii se rugau în anumite momente în fiecare zi. Oriunde s-ar fi aflat, ei se opreau și se rugau cu glas tare. Desigur, ceilalți îi puteau auzi.

Într-o zi, când ucenicii lui Isus L-au auzit rugându-Se, ce L-a rugat unul dintre ei să facă? **Luca 11:1.**

Isus a fost bucuros să îi învețe să se roage. Nu întotdeauna trebuie să spunem cuvintele exacte ale acelei rugăciuni, dar ar trebui să le învățăm, pentru că ele ne ajută să ne amintim despre ce să vorbim cu Dumnezeu atunci când ne rugăm. De ce nu citești cuvintele și începi să le înveți, dacă nu le știi încă? **Matei 6:9-13.**

GÂNDEȘTE-TE: Ai vrea să înțelegi ce înseamnă aceste cuvinte? În această săptămână, ne vom gândi mai mult la ele.

MARȚI

3 „Tatăl nostru care ești în ceruri.” Acestea sunt primele cuvinte din frumoasa rugăciune pe care Isus le-a spus-o ucenicilor Lui. Ele ne reamintesc că Dumnezeu este Tatăl nostru. „Tatăl nostru” înseamnă că Dumnezeu este Tată nu doar pentru o persoană, nu-i așa? Asta ne face frați și surori. Noi suntem parte din marea Lui familie, iar El ne iubește pe fiecare dintre noi. El nu are „preferați”. El ne iubește pe toți. Ar trebui vreodată să crezi că tu ești mai bun decât altcineva?

„Sfințească-se Numele Tău.” Când sfințim Numele lui Dumnezeu, noi suntem atenți să îl respectăm. Avem o atitudine de reverență la biserică atunci când ne închinăm și când ne rugăm. Niciodată nu folosim Numele Lui în mod neglijent sau în fraze neserioase. Mai trebuie să ne amintim întotdeauna că suntem parte din familia Lui, așa că ar trebui să Îi cerem lui Dumnezeu să ne ajute să fim ca El. Când alegem să copiem modul în care acționa și vorbea, Isus ne ajută să ne asemănăm tot mai mult cu El.

„Vie Împărăția Ta.” Majoritatea oamenilor credeau că atunci când Împărăția lui Dumnezeu urma să vină, ei aveau să fie eliberați de toți vrăjmașii și puteau avea toți banii și toate lucrurile pe care le doreau. Ei au uitat că jertfirea mieilor însemna că Isus urma să vină să îi elibereze de Satana. Ei nu își aminteau că, dacă Isus nu avea să moară în locul nostru, cu toții am fi robii lui Satana și ar trebui să murim pentru totdeauna.

Deoarece majoritatea oamenilor ascultaseră atât de multe lucruri greșite despre Mesia și despre ce fel de împărăție urma să înființeze El, ei au fost dezamăgiți când Isus nu a venit ca un împărat măreț și nu

a făcut minunile care i-ar fi alungat pe romani.

Cât de recunoscători putem fi pentru faptul că Isus a murit pentru ca noi să putem trăi pentru totdeauna! Isus a demonstrat că, atunci când ne încredem în El așa cum El S-a încrezut în Tatăl Lui ceresc, putem asculta de Cele Zece Porunci la fel ca El. Când le vorbim altora despre Isus și când ne dăm banii pentru a trimite misionari în întreaga lume, noi ajutăm ca Împărăția lui Dumnezeu să vină. **Matei 24:14**

GÂNDEȘTE-TE: Poți repeta cuvintele despre care am vorbit astăzi din rugăciunea domnească? Poți explica ce înseamnă? Măine vom afla mai multe despre rugăciunea lui Isus.

MIERCURI

„Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ” este partea următoare din frumoasa rugăciune pe care Isus i-a învățat pe ucenicii Lui. „Voia” lui Dumnezeu este ca noi să alegem să ascultăm de minunatele Sale porunci.

Am descoperit că întotdeauna noi ascultăm fie de Dumnezeu, fie de Satana. În cer și în toate celelalte lumi, toți sunt fericiți, pentru că tuturor le place să asculte de Cele Zece Porunci. Când alegem să Îl lăsăm pe Dumnezeu să ne ajute cu acest lucru, noi facem voia Lui pe

pământ la fel cum îngerii fac în cer și, la rândul nostru, și noi suntem fericiți.

Care este următoarea parte din rugăciune? **Matei 6:11.**

Oamenii adesea uită că noi nu am avea deloc hrană dacă nu ar fi aerul curat, lumina soarelui și ploaia. Dumnezeu a făcut toate aceste lucruri pentru ca noi să putem cultiva hrană care să ne ajute să fim puternici și sănătoși. Satana are metode de a transforma hrana bună a lui Dumnezeu în „junk food” (hrană nesănătoasă). Dacă ne-am aminti întotdeauna că Dumnezeu ne dă hrană bună pentru a ne face puternici și sănătoși, crezi că am alege întotdeauna hrană sănătoasă? Poate că am cere aceste binecuvântări cu mai multă reverență și recunoștință.

Două cuvinte ne reamintesc că noi nu ar trebui să fim egoiști, cerând binecuvântări doar pentru noi. Care sunt aceste cuvinte? „Nouă” și „a noastră”. Noi Îl ajutăm pe Dumnezeu să răspundă acestei părți a rugăciunii prin faptul că împărțim cu alții care nu au suficientă hrană. „Astăzi” și „toate zilele” sunt alte câteva cuvinte pe care să ni le amintim. Dumnezeu dorește ca noi să lucrăm și să ne facem partea pentru a avea

suficientă hrană și, de asemenea, ca noi să fim recunoscători pentru fiecare zi. El nu vrea să ne îngrijorăm că nu vom avea suficientă hrană. **Versetul 25.**

Dar mai există o „hrană” foarte importantă de care avem nevoie în fiecare zi. Poți spune care este aceasta? **Ioan 6:48,58.**

Când aflăm mai multe despre Isus și despre Cele Zece Porunci minunate ale Sale, în fiecare zi suntem mai puternici să spunem „nu” lui Satana când ne ispitește. Rugăciunea și momentele de devoțiune din fiecare zi sunt la fel de importante ca hrana de pe masa noastră.

 GÂNDEȘTE-TE: Poți repeta părțile din rugăciune pe care le-am învățat astăzi și ce ai aflat despre ele? Tu înveți să ai devoțiune proprie în fiecare zi?

JOI

 La fel ca fiecare parte din această frumoasă rugăciune pe care o descoperim, următoarea parte este foarte importantă; și noi nu trebuie să o uităm niciodată. **Matei 6:12.**

Avem nevoie să ne ierte Dumnezeu când greșim? Da, avem nevoie. Este El bucuros să facă acest lucru? Da, este. În această parte din rugăciune, noi Îi cerem lui Dumnezeu să ne ierte păcatele (greșelile). Dar Dumnezeu ne poate ierta doar dacă noi suntem dispuși să îi iertăm pe alții. El ne iartă la fel cum îi iartă pe ceilalți.

Uneori noi spunem: „Te iert”, dar avem gânduri rele în mintea noastră față de ce ne-a făcut cineva. Dumnezeu nu ne poate lăsa să ducem gândurile rele în cer. El știe că acest lucru ne-ar ruina fericirea și fericirea celorlalți. El dorește ca noi să Îl lăsăm să ne ia aceste gânduri astfel încât să îi putem ierta cu adevărat pe ceilalți. **Versetele 14,15.**

Într-o ocazie, Isus a spus o poveste despre un om care nu dorea să ierte pe cineva. Ce a spus El la sfârșitul povestirii? **Matei 18:34,35.**

Este întotdeauna ușor să iertăm cu adevărat pe cineva care ne-a greșit sau care ne-a rănit? Nu, nu este ușor. Chiar și adulții uneori își amintesc lucrurile greșite pe care oamenii li le-au făcut și ei aleg să nu ierte cu adevărat. Cât de trist! Dumnezeu dorește ca noi să Îl lăsăm să ne ia aceste gânduri de neiertare; apoi vom începe să ne pregătim pentru cer.

GÂNDEȘTE-TE: De ce nu Îi cerem lui Dumnezeu chiar acum să ne ierte pentru simțămintele rele pe care le avem? Cere-I să te ajute întotdeauna să alegi să îi ierți pe ceilalți. El întotdeauna ne iartă cu adevărat și tocmai asta dorește să le facem și celorlalți. Asta înseamnă să alegem să fim asemenea Lui.

VINERI

 În următoarea parte din frumoasa rugăciune suntem învățați să spunem: „și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.” **Matei 6:13, prima parte.**

Acest lucru ne reamintește că, fără Dumnezeu, noi în mod natural facem lucruri greșite și foarte ușor putem asculta de ispitele lui Satana. Noi Îi cerem lui Dumnezeu să ne ajute să stăm departe de ispite. Îi cerem lui Dumnezeu să ne ajute să alegem continuu să Îl copiem, indiferent ce simțim sau cât de puternice sunt ispitele lui Satana.

Vor veni ispite? O, da! Satana nu se va opri din a ne ispiți. Dar trebuie să ascultăm de el? Nu. Dacă Îi cerem lui Dumnezeu și ne încredem în El, Dumnezeu ne va da puterea de care avem nevoie să-i spunem „nu” lui Satana de fiecare dată.

El a promis să facă acest lucru, iar El întotdeauna Își ține promisiunea.

1 Corinteni 10:13.

Acum, haide să citim ultimele cuvinte ale rugăciunii din **Matei 6:13.**

Aceste cuvinte ne reamintesc că Tatăl nostru ceresc minunat și iubitor este puternic. El are pregătit un loc minunat pentru noi. Satana va dispărea pentru totdeauna. Nu vor mai fi ispite! Nu va mai fi tristețe! Nu vor mai fi dezamăgiri! Nu vor mai fi răni! Noi vom fi sănătoși, fericiți și liberi de Satana pentru totdeauna.

GÂNDEȘTE-TE: Probabil că vei spune această rugăciune frumoasă de multe ori. Adu-ți aminte să o înalți în liniște singur și să te gândești la ce înseamnă fiecare parte. Adesea, o vei rosti împreună cu alți oameni. Niciodată să nu rostești aceste cuvinte fără să te gândești la cât de importante sunt. O poți repeta acum cu reverență din memorie? Încearcă! „Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”

STUDIUL SUPLIMENTAR: Matei 6:1-13;

Luca 11:1-4; *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 102–122.

UN RĂZBOI ÎNGROZITOR? Chiar așa?

De Amy Sherrard

Încă de pe vremea când Ellen White era o fetiță, Isus o alesese să fie solul Lui special. Prin viziunile și visele pe care i le-a dat, ea trebuia să ajute oamenii să știe cât de important era să studieze Biblia și să fie gata pentru venirea Sa. Satana urăște Biblia pentru că el nu dorește ca oamenii să fie gata când Isus va veni.

John Loughborough a vorbit despre o întâlnire din Sabat a unor credincioși adventiști din Michigan. James și Ellen White erau și ei prezenți, la fel și dr. Brown, un mediu spiritist (el lucra pentru Satana). Dr. Brown a spus că nu credea în vedeniile pe care Ellen le primea de la Isus și că el putea opri cu ușurință o vedenie, în doar un minut, dacă era prezent chiar în momentul în care primea viziunea.

La acea întâlnire, Ellen a avut o viziune, iar dr. Brown nu a putut să o oprească. „Lăsați-mă să plec!” a spus el, ieșind grăbit din încăpere.

Când vedenia s-a încheiat, Ellen le-a relatat oamenilor ce îi arătase Isus. „Statele Unite vor intra curând într-un război teribil”, a spus ea. Apoi a străbătut încăperea cu privirea. „În această încăpere sunt oameni care își vor pierde fiii în acel război”, le-a spus ea.

Un judecător și un om de afaceri important stăteau aproape de ea. Ei s-au uitat unul la celălalt și au dat din cap neîncrezători. Ei nu credeau că urma să vină un război și nu erau îngrijorați pentru băieții lor. Dar, după doar câteva săptămâni, a început acel război teribil.

Când John Loughborough s-a întors în acel loc după începerea războiului, el le-a reamintit credincioșilor de viziunea lui Ellen. În timp ce vorbea, judecătorul și omul de afaceri și-au scos batistele și și-au șters fața. Plângeau. Unicul fiu al unuia dintre ei

fusese ucis. Fiul celuilalt fusese luat prizonier și acum era în închisoare. Alți șase sau șapte își pierduseră fiii în acel război. Niciunul din biserică nu se mai îndoia că viziunile lui Ellen erau de la Isus.

Deși erau în mijlocul unui război, John Loughborough și un alt pastor au hotărât să continue să organizeze întâlnirile în cort. Chiar în momentul în care pregăteau cortul în centrul unui sat din Wisconsin, un căpitan a trecut cu soldații lui prin apropiere. John a înălțat un stâlp mare și înalt în fața cortului și a arborat un steag, moment în care căpitanul a oprit marșul și a privit. Apoi a venit și a vorbit cu John.

„Noi vă vom proteja”, i-a spus căpitanul lui John. „Președintele Lincoln ne-a spus să protejăm orice proprietate pe care este arborat steagul Statelor Unite.”

Și uite așa, când au început întâlnirile, doi soldați mășăluiau înainte și înapoi în fața cortului. Ei se salutau de fiecare dată când treceau unul pe lângă celălalt.

Când soldații au avut nevoie să folosească cortul pentru o întâlnire pentru a nu sta în soarele arzător, John le-a permis acest lucru. El a fost bucuros când ofițerii i-au cerut să se roage la începutul întâlnirii. „Te rugăm, ajută-ne țara să își păstreze libertatea!” s-a rugat el. „Și binecuvântează acești soldați curajoși, care își riscă viața în război.”

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #42_ 19 octombrie

un orb vede

DUMINICĂ

1

Crezi că regulile sunt importante? Știm că Cele Zece Porunci date nouă de Dumnezeu sunt desăvârșite. Acestea sunt complete și minunate.

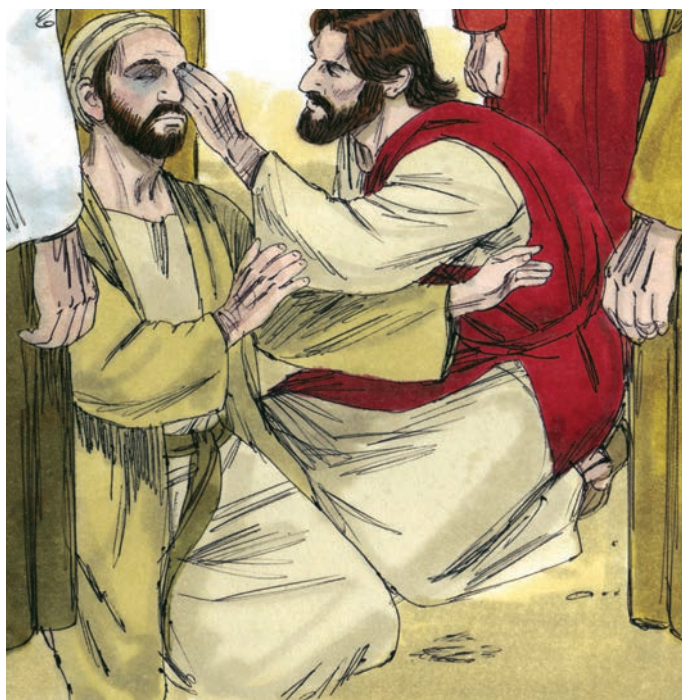
Dar în vremea în care Isus a venit în lumea noastră, conducătorii religioși deja făcuseră multe reguli în plus pentru ca oamenii să le respecte. Dumnezeu nu le dăduse niciuna din acele reguli. De fapt, multe lor reguli în plus îl făceau pe Dumnezeu să pară rău și fără inimă.

Vom prezenta câteva din multele lor reguli cu privire la păzirea Sabatului. Nu aveai voie să aprinzi focul și nici măcar o lumânare în Sabat. Nu puteai duce nimic cu tine – nici măcar o batistă. Dacă erai răcit, trebuia să îți prinzi batista de haine cu un ac. Nu puteai lega sau dezlega un nod. Nu puteai scrie nimic și nu puteai merge mai mult decât o parte dintr-o milă. Dacă o găină făcea un ou în Sabat, nu îl puteai folosi; trebuia să îl vinzi unuia dintre neamuri sau să îl arunci. Și nu te puteai privi în oglindă în Sabat.

Isus a refuzat să Se supună regulilor despre care știa că sunt greșite. De fapt, de multe ori El a ales să ajute și să vindece oameni în Sabat, deoarece El le arăta lor și altora cum este în realitate Dumnezeu. Și atunci nu este deloc surprinzător că preoților și conducătorilor nu le plăcea de Isus. El încălca regulile lor.

GÂNDEȘTE-TE: Toate regulile pe care le fac oamenii sunt reguli bune? Ce ar trebui să facem dacă trebuie să încălcăm regulile lui Dumnezeu pentru a asculta de regulile făcute de oameni? Citește **Faptele apostolilor 5:29**.

TEXT DE MEMORAT:

„Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.” Ioan 10:11

LUNI

2

Ucenicii credeau că atunci când cineva era bolnav sau avea o problemă, aceasta era o pedeapsă de la Dumnezeu. Dar într-un Sabat, când L-au întrebat pe Isus despre un bărbat care se născuse orb, ce a spus Isus? **Ioan 9:1-3**.

Lui Isus I-a părut rău pentru sărmanul orb. Ce lucru ciudat a făcut El? **Versetele 6,7**.

Isus nu a fost acolo când bărbatul s-a întors de la scăldătoare. Dar vecinii lui și alți oameni care îl cunoșteau au fost acolo. Fața bărbatului era atât de diferită, acum putea vedea. Ochii lui erau limpezi și strălucitori. În loc să pară neliniștit și temător, el zâmbea și râdea de bucurie. Oamenii chiar s-au întrebat dacă era aceeași persoană. **Versetele 8,9**.

Bărbatul nu a putut vedea până nu și-a spălat praful de pe ochi; astfel că, normal, el nu îl văzuse încă pe Isus. Îi știa doar numele. **Versetele 10-12**.

Isus făcuse această minune în ziua Sabatului și oamenii au vrut ca fariseii să afle acest lucru. Asta a dus la o ceartă mare. Unii au spus că Isus era un păcătos deoarece El vindecase pe cineva în Sabat. Alții spuneau că nu era posibil ca El să fie păcătos deoarece Dumnezeu făcuse o minune atât de uimitoare prin El.

Versetele 13-16.

În cele din urmă, l-au întrebat pe bărbat ce credea despre Isus. **Versetul 17.**

Oamenii care credeau că Isus păcătise totuși nu voiau să creadă ce le spunea acest bărbat, așa că ce au hotărât ei să facă în continuare? **Versetele 18-21.**

De ce au răspuns părinții bărbatului în modul în care au răspuns? **Versetul 22.**

A fi scos afară din sinagogă era ceva grav. În primul rând, nu li se mai permitea să se închine acolo timp de treizeci de zile. Ce au spus părinții bărbatului? **Versetul 23.**

 GÂNDEȘTE-TE: Dacă tu ai fi fost acel orb, cum crezi că te-ai fi simțit văzând tot ce se întâmplă?

MARȚI

 Văzând că părinților bărbatului care s-a născut orb le-a fost teamă să spună că Isus făcuse o minune pentru fiul lor, fariseii au vorbit din nou cu bărbatul. **Ioan 9:24,25.**

Fariseii încercau să producă confuzie în mintea bărbatului încât acesta să nu mai creadă în Isus. Dar Dumnezeu l-a ajutat, și el i-a întrebat dacă doreau să afle mai multe despre Isus ca să poată fi și ei ucenicii Lui. **Versetele 26,27.**

Dar acei farisei nu doreau să devină ucenicii lui Isus. **Versetele 28,29.**

Când bărbatul a spus că Isus trebuia să fie de la Dumnezeu, fariseii s-au înfuriat. Ei și-au înfășurat hainele în jurul lor și au plecat mai departe, de parcă nici măcar nu ar fi vrut să îl atingă. Și-au scuturat praful de pe încălțăminte pentru a arăta că terminaseră cu el. Apoi l-au scos din sinagogă. Părinților lui le era teamă că lor avea să li se întâmple asta. Dar acum, acest lucru i se întâmplase fiului lor. **Versetele 30-34.**

Oamenii care priviseră și ascultaseră totul și-au putut da seama cu ușurință cam cum erau fariseii. Cum puteau să îi respecte când știau că aceștia nu au avut niciun motiv să spună lucrurile pe care le-au spus despre bărbat sau despre Isus?

Isus cunoștea tot ce se întâmplase între timp. El știa că Satana încerca să îi facă pe farisei să fie tot mai încăpățânați. Dar acolo erau și îngeri buni și puternici, care îl ajutau pe bărbat să fie curajos. Ce a făcut Isus după ce bărbatul a fost scos afară din sinagogă? **Versetul 35.**

Pentru prima dată, bărbatul a văzut cu ochii lui fața blândă a lui Isus. El a răspuns

întrebării lui Isus cu nerăbdare. **Versetele 36-38.**

 GÂNDEȘTE-TE: Ce zi fericită trebuie să fi fost aceea pentru orbul care acum vedea! Ce crezi că l-ai fi spus lui Isus dacă tu ai fi fost acel bărbat?

MIERCURI

 Câțiva farisei erau prin preajmă când Isus a vorbit cu bărbatul orb din naștere și ei au auzit ce i-a spus Isus. La ce crezi că S-a referit Isus? **Ioan 9:39-41.**

Ai auzit vreodată pe cineva spunând: „Vezi ce vreau să spun?” sau „Văd ce vrei să spui”? Chiar văd ei ceva cu ochii lor? Nu. De fapt, vor să spună: „Înțelegi ce vreau să spun?” sau „Înțeleg ce vrei să spui.” Oamenii care aleg să nu creadă în Isus aleg să nu vadă ce ar trebui să facă. Cât de trist!

Ai vrut vreodată să mergi undeva sau să faci ceva despre care părinții tăi știau că nu era tocmai bine? Ai spus vreodată: „Nu văd ce ar fi greșit”?

Isus spunea că venise să-i ajute pe oamenii care chiar nu înțelegeau prea mult despre Dumnezeu și Legea Sa. El reușea să îi ajute pe acești oameni să vadă. Dar El nu îi putea ajuta pe oamenii, asemenea fariseilor, care erau mândri și credeau că deja erau perfecți și știau totul. Ei credeau că pot vedea, dar, de fapt, erau orbi. Când au ales să nu creadă în El, ei au devenit și mai orbi.

 GÂNDEȘTE-TE: Acum citește din nou **versetele 39-41**. Le înțelegi mai bine? Ne va obliga vreodată Dumnezeu să alegem să vedem? Ce simțăminte crezi că avea Isus față de fariseii mândri? Îi iubea?

5 Încă de pe vremea lui Adam și Eva, Dumnezeu a folosit multe metode pentru a-i ajuta pe oameni să înțeleagă planul minunat pe care El îl făcuse pentru a ne salva de nemilosul Satana. De exemplu, totul în frumosul sanctuar le reamintea oamenilor de Isus.

Mieii pe care copiii lui Dumnezeu îi jertfeau le reamintea că Isus urma să vină și să moară pentru noi într-o zi. Perdeaua prin care intrau preoții le reamintea că noi putem merge la Dumnezeu-Tatăl doar prin Isus. Lumânările care ardeau le reamintea că Isus este singura lumină în lumea noastră întunecată. Doar El ne poate arăta cât de mult ne iubește Dumnezeu și doar El ne poate arăta calea spre cer. Pâinea specială le reamintea cât de important este să mâncăm Cuvântul Său în fiecare zi. Totodată, El este și apa vieții de care avem nevoie în fiecare zi. Tu mănânci și bei cuvintele Sale chiar acum, când învățăm din Biblie.

Când Isus a trăit pe pământ, toți știau de oi și păstori. Într-o zi, pe când le vorbea despre ele, El le-a spus că este ca un păstor bun și că oamenii sunt ca niște oi neajutorate, care se pierd și se rănesc cu ușurință. Fiecare oaie are numele ei și fiecare oaie fie Îl urmează pe Păstorul cel bun și este în siguranță, fie îl urmează pe păstorul cel rău și se răătăcește.

Oile se odihnesc în siguranță în staul. Există o singură ușă spre staul și Isus a spus că El este Ușa. În același timp, El este și Păstorul cel bun. La fel ca în sanctuar, Isus este tot ce avem nevoie. Doar alegând să ne încredem și să ascultăm de El putem fi în siguranță.

Când a vorbit despre hoți care încearcă să Îi fure oile și să le rănească, Isus vorbea despre farisei. Lor nu le plăcea de Isus și încercaseră să îl determine pe bărbatul orb să spună că el nu credea că Isus era Fiul lui Dumnezeu. Dar bărbatul auzise glasul adevăratului Păstor, Isus, și el a ales să Îl urmeze, deși a fost alungat din sinagogă.

Citește ce a spus Isus în acea zi. **Ioan 10:9-11,14,15.**

GÂNDEȘTE-TE: Îți amintești câtă grijă avea David de oile lui? Și cât de curajos a fost când un

urs și un leu au încercat să i le fure? El ar fi putut fi ucis. Isus a fost omorât, dar a făcut posibil ca noi să fim în siguranță de atacurile lui Satana, dacă alegem acest lucru.

VINERI

6 Isus este Păstorul nostru cel bun, iubitor și curajos. Toți oamenii care aleg să îl creadă pe Satana și care încearcă să îi convingă și pe alții să îl creadă sunt ca hoții și ca slujitorii plătiți (ticăloși), cărora nu prea le pasă de oi. **Ioan 10:1,12,13.**

Putem fi în siguranță dacă ascultăm de oameni care nu aleg să se încreadă în Isus și să asculte de Cele Zece Porunci?

Cunoaște Păstorul numele fiecăruia dintre noi? El ne mână din spate sau merge înaintea noastră, pentru ca noi să Îl putem urma în siguranță? **Versetele 3,4.**

Isus știe totul despre ispitele și despre momentele grele prin care trecem. El știe absolut totul despre noi și niciodată nu ne părăsește. Ne putem încrede în El orice s-ar întâmpla.

Un păstor bun este foarte atent să se asigure că iarba cu care se hrănesc oile lui nu are buruieni otrăvitoare și că apa pe care o beau este liniștită și curată. Când ne „hrănim” cu Biblia, așa cum faci și tu chiar acum, putem fi siguri că aceasta este o „hrană” cu totul sigură. Ne putem încrede pe deplin în Biblie, deoarece este chiar mesajul lui Dumnezeu pentru noi și este cu totul adevărat.

În lumea noastră sunt mulți oameni care încă nu au auzit despre Isus. Lui îi pasă și de ei? **Versetul 16.**

Noi spunem lumii despre Isus și despre Cele Zece Porunci ale Sale în multe feluri. Ce se va întâmpla când toți vor fi avut ocazia să aleagă de cine să asculte? **Matei 24:14,31.**

GÂNDEȘTE-TE: Ai vrea să citești **Ioan 10:1-18 și 25-30** la altarul familial din această seară? Apoi mulțumește-I lui Isus că este un Păstor atât de minunat.

STUDIUL SUPLIMENTAR:

Ioan 9, 10; *Viața lui Isus*, pp. 470–484.

O vacanță și un lup mort – partea 1

De Amy Sherrard

Să mergem! La drum!” James și Ellen White au fost de acord. „Willie poate veni cu noi și ne va face la toți bine traiul într-o căsuță în munții frumoși din Colorado.” După ani în care au călătorit, le-au vorbit oamenilor, au scris scrisori și articole și au ajutat oamenii, James și Ellen știau că aveau nevoie de o vacanță.

Așa că, atunci când nepoata lui Ellen din Colorado i-a invitat să stea în cabana lor de la munte pe perioada verii, ei au hotărât să meargă. Acolo puteau să citească, să scrie și să facă excursii și, desigur, se puteau bucura de aerul proaspăt și de lumina soarelui, de animale și de peisajul frumos.

Și-au făcut bagajele și au luat toate lucrurile de care aveau nevoie; când au ajuns în Colorado, domnul Walling, soțul nepotei lui Ellen, i-a ajutat să se instaleze în cabana confortabilă. Ei au făcut excursii pe munte, au cules fructe de pădure, au ascultat pârâiașul care curgea și au urmărit frumoasele răsărituri și apusuri.

Într-o zi, dl Walling i-a întrebat dacă le-ar plăcea să meargă până la un lac frumos și să campeze acolo cu cortul timp de două săptămâni. Desigur că au vrut! Așa că și-au luat câteva haine, hrană care să țină două săptămâni și, desigur, lumânări, ca să aibă lumină. Duminică dimineața au pus lucrurile în două trăsură și curând au pornit la drum. Drumul dura două zile, așa că o noapte au campat undeva pe drum. Dimineața următoare, James, Ellen și Willie au mers călare pe cai puțin mai în fața trăsurilor.

Când l-au auzit pe dl Walling strigând, s-au întors numaidecât. „Osia de la una din trăsură s-a rupt”, le-a spus el. „Va trebui să campați aici câteva zile cât mă întorc eu acasă pentru a repara osia.”

Cele câteva zile s-au transformat într-o săptămână până când a venit un bărbat cu o osie și apoi au putut continua drumul spre lac. După ce au instalat cortul

și au strâns suficiente lemne, bărbatul angajat s-a întors la lucru la fabrica de cherestea pe care o deținea dl Walling.

Cât de mult i-a plăcut familiei White șederea liniștită și frumoasă! Au mers cu barca și în excursii pe munte și au reușit să scrie destul de mult. La baza lacului erau doi pescari într-o căbănușă. Ei țineau peștii vii în apă până venea un bărbat cu cai și cu desagi și îi lua pentru a-i vinde.

Pe la sfârșitul primei săptămâni, James și Ellen au început să se îngrijoreze puțin. Ei își aduseseră hrană doar pentru două săptămâni, dar, cum au trebuit să aștepte o osie nouă, rezerva lor de hrană era pe terminate. Dl Walling le promisese că urma să le mai trimită, dar încă nu sosise nimic. James mai era îngrijorat din cauză că promisese să trimită prin poștă niște materiale la timp pentru a fi tipărite și acum nu aveau cum să facă acest lucru.

Într-o zi, pe când James și Willie erau într-o excursie, au trecut pe lângă un lup mort. „Probabil că un animal mai mare l-a omorât”, au spus ei, continuându-și drumeția. Ei nu știau că lupul mort avea să îl ajute pe James să își țină promisiunea.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #43_ 26 octombrie

Predica de pe Munte

DUMINICĂ

1 Lui Satana nu îi plac Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. El știe că noi suntem fericiți când ascultăm de aceste porunci, așa că încearcă să îi facă pe oameni să creadă că ele nu sunt importante sau că sunt prea greu de păzit. Dar Isus ne-a arătat că, atunci când Îl lăsăm pe Dumnezeu să ne ajute, le putem păzi.

Într-o dimineață devreme, Isus S-a întâlnit cu cei doisprezece ucenici ai Lui lângă Marea Galileei. El dorea să le explice mai multe despre cum să fii în împărăția Lui. Ucenicii aveau nevoie să știe că fericirea nu venea din eliberarea de sub puterea romanilor și nu însemna să ai mulți bani și multe lucruri. Fericirea vine doar când Îl iubim pe Dumnezeu din toată inima și când ascultăm de regula de aur: să îi iubim pe ceilalți așa cum ne iubim pe noi.

Nu a trecut mult timp și au început să se strângă mulți oameni care doreau să Îl asculte pe Isus. Curând nu mai era spațiu pe țărm pentru toți. Ce a făcut Isus atunci? **Matei 5:1.**

Isus S-a așezat pe iarbă, avându-i pe ucenici în preajma Lui și toți ascultau. Când citim cuvintele pe care le-a rostit Isus, să ne imaginăm că suntem și noi acolo și că ascultăm. Am fi auzit de nouă ori „Binecuvântat.” „Binecuvântat” înseamnă „ferice”, deci poate de fiecare dată când vezi acolo cuvântul „binecuvântat” ai vrea să spui „ferice”. Citește prima fericire. **Versetul 3.**

Cum am putea fi fericiți dacă suntem „săraci în duh”? Ce înseamnă acest lucru?

Într-o ocazie, Isus a spus o poveste care ne va ajuta să înțelegem. Doi bărbați, un fariseu și un vameș, au

TEXT DE MEMORAT:

„Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!”
Matei 5:9

mers la templu pentru a se ruga. Să citim chiar acum despre ei în **Luca 18:9-13.**

 GÂNDEȘTE-TE: Care din cei doi știa că este păcătos și că are nevoie de ajutor? Care bărbat credea că era deja desăvârșit? Deoarece Isus îi iubește pe toți, El i-a iubit pe amândoi. Dar pe care dintre ei i-a putut ajuta? Ar trebui să ne amintim întotdeauna că avem nevoie de Isus în fiecare minut? Asta înseamnă să fii „sărac în duh”.

LUNI

1 Îți amintești ce înseamnă să fii sărac în duh? Înseamnă să ne amintim că toți avem nevoie să depindem în fiecare clipă și total de Isus. Cu toții suntem păcătoși și doar datorită lui Isus păcatele noastre pot fi iertate. Doar dacă Isus trăiește în noi putem fi asemenea Lui. Cu cât Îl cunoaștem mai mult pe Isus, cu atât mai mult vom vedea câtă nevoie avem de El. Singuri, noi niciodată nu putem fi în siguranță față de atacurile lui Satana. Și niciodată nu putem face ceva ca să fim suficienți de buni pentru cer, indiferent cât de mult am încerca.

Ne pare rău și suntem triști când gândim și facem lucruri pe care Isus nu le-ar gândi și nu le-ar face? Da, ne pare rău, și așa ar trebui să fie. Lucrurile rele pe care le facem în cele din urmă ajung să ne rănească și Îl rănesc și pe Isus. Dar nu trebuie să rămânem triști. Isus este întotdeauna gata să ne ierte (**1 Ioan 1:9**), să ne mângâie și să ne ajute să încercăm din nou. **Matei 5:4.**

Dacă noi credem că suntem desăvârșiți, nu Îl cunoaștem cu adevărat pe Isus și cât de desăvârșit este El. Suntem la fel ca fariseul mândru despre care am citit ieri. Toți oamenii care vor ajunge în cer vor fi acolo pentru că au ales viața cu adevărat desăvârșită a lui Isus în locul vieții lor. Niciunul dintre noi nu va fi acolo datorită vreunui lucru minunat pe care l-a făcut. Doar cei care sunt smeriți, la fel ca vameșul din povestea lui Isus, vor fi în Împărăția lui Isus. **Versetul 5.**

După aceea, Isus a vorbit despre cei flămânzi și însetați. **Versetul 6.**

Foamea și setea după neprihănire înseamnă să îți dorești din toată inima să fii asemenea lui Isus. Mai înseamnă să înveți ce ne spune El în Biblie. Noi suntem „umpluți” atunci când Îi cerem să ne ajute și când continuăm să descoperim mai mult despre El. Asta facem chiar acum.

GÂNDEȘTE-TE: Citește **versetele 3-6** din nou. Acum spune-le celorlalți ce înțelegi tu.

MARȚI

3

Sus pe un munte aproape de Marea Galileei, Isus vorbea despre câteva căi de a fi fericit (binecuvântat). Următoarea modalitate era să fii milostiv. **Matei 5:7.**

A fi milostiv înseamnă să fii bun, iertător și să îi ajuți pe ceilalți, la fel ca Isus.

Mulți farisei nu erau milostivi. Lor nu le părea rău de oamenii

care erau bolnavi sau săraci, deoarece credeau că Dumnezeu îi pedepsea pentru că păcătuiseră. A fi milostiv mai înseamnă să ierți oamenii, chiar dacă ei nu spun că le pare rău pentru lucrurile pe care ni le-au făcut. Fariseii credeau că trebuiau să ierte doar de câteva ori; apoi se puteau opri. Ce crezi că s-ar întâmpla dacă Isus ne-ar ierta și pe noi așa?

Continuându-și discursul în acea zi, Isus le-a spus: „Ferice de [binecuvântați sunt] cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!” **Versetul 8.**

Apa curată și limpede are bacterii și mizerii în ea? Nu. Cum sunt mințile (inimile) curate? Cum a rămas mintea lui Isus curată și pură când a fost copil?

Isus Și-a păstrat mintea curată tot așa cum putem și noi. El L-a rugat pe Dumnezeu în fiecare zi să Îl ajute să aleagă să nu aibă gânduri rele sau egoiste. El a ales să nu asculte niciodată glume sau povestiri care nu erau curate și pure. Crezi că El a rostit vreodată cuvinte urâte, S-a plâns sau a spus cuvinte supărătoare ori porcoase? Dacă în casa Lui ar fi fost un radio sau televizor, El ar fi ascultat sau S-ar fi uitat la aceleași lucruri pe care le ascuți și vizionezi tu? Gândește-te la acest lucru.

GÂNDEȘTE-TE: Povestește-le celorlalți cum înveți să fii milos și să ai o minte curată.

MIERCURI

4

Ne plac oamenii împăciuitori. Poate și tu înveți să fii la fel. Ce a spus Isus despre acești oameni? **Matei 5:9.**

Încă de când Adam și Eva au păcătuit, în mod natural noi îl urmăim pe Satana. În lumea noastră vedem lupte, mânie, gelozie și ură și le putem vedea chiar în multe din casele noastre. Oamenii nu sunt fericiți din cauză că Satana face tot posibilul să ne împiedice să știm și să ne amintim că Isus este Singurul care ne poate umple inima cu pace și iubire.

După ce Adam și Eva au ascultat pentru prima dată de Satana, ei au început să dea vina unul pe celălalt, nu-i așa? Chiar unul din copiii lor și-a ucis fratele. Dar dacă noi alegem să stăm aproape de Isus, El ne ajută să ne comportăm cu oamenii la fel ca El. Atunci devenim împăciuitori. Nimic nu ne mai poate supăra sau face nefericiți. Inimile noastre sunt pline de pace și nu se poate să nu le spunem acest lucru și altora. Ce ne spune **Romani 12:18** să facem?

Acum să citim **Matei 5:10,11.** Mai putem fi fericiți chiar dacă oamenii râd de noi, ne mint sau cei din jur ne rănesc? Dar dacă oamenii ne fac rău pentru că noi alegem să facem binele și suntem credincioși și loiali lui Isus? Putem fi totuși fericiți indiferent ce

ne-ar spune sau face ceva? Da, putem. Asta a făcut Isus și El ne poate da putere să facem la fel. **Ioan 16:33.**

Da, în această lume vom avea probleme și necazuri. Dar Isus este cu noi în fiecare clipă. Și lucrul cel mai bun, noi știm că toate problemele se vor sfârși când Isus va veni să ne ia la cer, să fim cu El. **Matei 5:12.**

GÂNDEȘTE-TE: Acum să ne întoarcem la **versele 3-12.** Ce ne spune fiecare din ele despre cum să fim fericiți?

JOI

5 Ai mâncat vreodată o mâncare în care mama a uitat să pună sare? De îndată ce ai gustat-o, probabil că ai spus: „Mama, ai uitat de sare!” Și probabil că mama ta a luat solnița și ți-a presărat puțină sare pe mâncarea din farfurie.

După ce a vorbit despre oameni fericiți, Isus a spus că cei care aleg să Îl iubească vor fi ca sarea pe care noi o punem în mâncarea noastră pentru a-i da gust. Sarea este ca dragostea; și la fel ca sarea în mâncare, dragostea trebuie să fie văzută în tot ce spunem și facem. Versurile unui cântec spun: „Ne ajută să fim atenți, ne ajută să fim buni cu ceilalți în fiecare zi.”

Dragostea vine de la Isus și oricine își poate da seama dacă o avem în inima noastră. Te supui vreodată pentru că așa trebuie, și nu pentru că așa vrei? Isus a spus că asta este ca și cum sarea nu ar mai avea gust. **Matei 5:13.**

Isus a mai vorbit despre viața noastră, spunând că este ca o lumină într-un loc întunecos. **Versetele 14-16.**

Chiar și copilașii pot fi luminițe strălucitoare pentru Isus. Noi luminăm pentru El când alegem să fim asemenea Lui. A fi voios, a avea o față veselă, a fi bun și de ajutor și a asculta de îndată de părinți sunt doar câteva modalități prin care putem lăsa lumina noastră să lumineze pentru Isus. Noi îi facem fericiți pe alții, și astfel, suntem fericiți. Mai presus de orice, Îl facem fericit pe Isus.

GÂNDEȘTE-TE: Cunoști vreun cântec despre dragoste și un cântec despre a-ți lăsa lumina să lumineze? De ce nu îl cântă pentru a-ți aminti despre sare și lumină?

VINERI

6 Când S-a uitat la oamenii care stăteau la poalele muntelui și Îl ascultau, Isus a știut că mulți dintre ei aveau să fie dezamăgiți. Ei așteptau o

împărăție diferită decât cea pe care le-o prezenta Isus. El îi iubea. El știa cât de îngrozitoare era împărăția lui Satana și dorea ca ei să fie în siguranță și fericiți, să fie în Împărăția lui Dumnezeu. Cât de mult Își dorea El ca ei să aleagă lucrurile importante despre care le vorbea! Dar El știa că avea să fie greu pentru ei să își schimbe modul greșit de gândire.

Când a privit în sus spre munte, Isus a văzut case construite pe stânci puternice. Oamenii știau că unele din acele case au fost acolo de sute de ani. Vântul, ploaia și inundațiile nu le-au slăbit niciodată. Oamenii care au construit acele case au trebuit să trudească din greu. Ei au trebuit să urce prin locuri prăpăstioase, ducând materialele de construcție. Dar a meritat din plin tot acest efort asiduu. Casele lor încă erau în siguranță și puternice.

Apoi Isus S-a gândit la oamenii care și-au construit casele pe un pământ aproape de apă. Ei nu au avut nevoie de mult timp pentru a construi acolo. Deși temelia caselor lor nu era pe o stâncă solidă, la fel ca a celor de mai sus, acești oameni credeau că aveau să fie în siguranță. Dar, când a venit ploaia, râurile de apă au venit cu viteză de pe

munte și uneori au inundat locurile în care și-au construit ei casele. După aceea, nu a durat mult până când casele lor s-au prăbușit și au fost duse de apă. Acum, înainte ca oamenii să plece, Isus le-a spus povestea despre un înțelept care și-a construit casa pe stâncă; El le-a mai vorbit despre oamenii neînțelepți care și-au construit casa pe nisip. **Matei 7:24-27.**

Când s-au întors la casele lor, oamenii aveau multe lucruri la care să se gândească. Aveau ei să fie asemenea omului înțelept, deși nu le era ușor să își schimbe obiceiurile greșite? Aceasta era singura cale ca ei să fie cu adevărat fericiți. **Versetele 28,29.**

GÂNDEȘTE-TE: Dar tu? Îți este întotdeauna ușor să alegi să fii ca Isus? Nu. Dar suntem cu adevărat mai fericiți când luăm această decizie? Da. Cine altcineva mai este fericit? Te poți gândi la un lucru pe care vrei să te ajute Isus să îl schimbi?

O vacanță și un lup mort – partea a 2-a

De Amy Sherrard

James și Ellen White, împreună cu fiul lor, Willie, erau campați lângă un lac din Colorado. Mâncarea era pe terminate și aproape că folosiseră toate lumânările. De asemenea, James nu putea să își țină promisiunea că va trimite un material important prin poștă, material care trebuia tipărit.

În după-amiaza zilei în care James și Willie au mers în drumeție, ei au aflat că bărbatul care venea după pește urma să sosească în acea seară și avea să plece dimineața devreme. El putea duce materialul pe care James promisese să îl trimită la timp pentru a fi tipărit.

De îndată, James s-a așezat la masă pentru a termina de scris. În timp ce scria, mai privea din când în când la soare. Își folosiseră toate lumânările și curând se lăsa întunericul. Trebuia să termine de scris, dar cum putea continua pe întuneric?

Apoi lui James i-a venit o idee. „Willie! Willie! Vino aici! Trebuie să am lumină pentru a termina acest material. Îți amintești de trupul acelui lup pe care l-am văzut în drumeție?” Willie și-a amintit. „Crezi că l-ai putea găsi?” a întrebat James. Willie i-a spus că da. „Vreau să iei un cuțit și o tigaie, să mergi la trupul acelui lup, să iei toată grăsimea de pe el și să o aduci!” Chiar când pleca Willie, James i-a mai spus: „Ai grijă să iei și arma! Sunt urși acolo în întuneric.”

Cu arma pe umăr și cuțitul și tigaia la el, Willie a pornit înspre lupul mort. „Sper doar că nu mi-a luat-o înainte un coiot”, și-a spus el în sinea lui. Dar când a ajuns la locul exact, lupul era încă acolo.

Willie a îngenucheat lângă trupul mort și cu grijă a îndepărtat cât de multă grăsime a putut. La final, avea cam o cană și jumătate.

După ce s-a întors, James a topit grăsimea la foc și a turnat-o într-un vas. A răsucit niște fășii subțiri de cârpă și le-a pus în grăsimea topită, apoi le-a atârnat de marginea vasului. Când a aprins una, lumânarea s-a aprins. Acum avea lumină!

James s-a întors grăbit la lucru. Ora zece. Ora unsprezece. Încă mai era niște grăsime topită în vas. Ora douăsprezece. Într-un final, a terminat și încă îi mai rămăsese niște grăsime topită. A stins lumina și s-a dus la somn. Dimineața, bărbatul cu caii

a plecat, ducând cu el o scrisoare importantă; James știa că avea să ajungă la tipografie la timp.

Cam după o săptămână, a venit și dl Walling. Cât de bucuroși au fost să îl vadă și să primească proviziile aduse de el! Le-a explicat că a avut niște probleme la fabrica de cherestea. De asemenea, dl Walling nu și-a dat seama că familia White mai avea atât de puțină hrană. Dar acum totul era bine. Toți au fost bucuroși că au mers în excursie la lac și niciodată nu au uitat de lupul care l-a ajutat pe James să își țină promisiunea de a trimite scrisoarea la timp.

(Sfârșit)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #44_ 2 noiembrie

ISUS, MINUNATUL VINDECĂTOR

DUMINICĂ

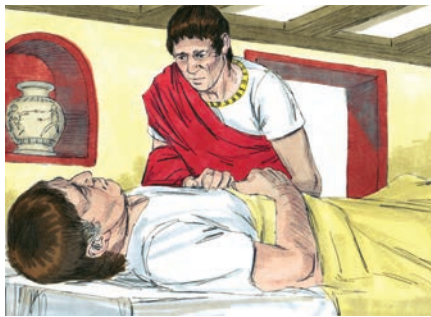
1 În această săptămână avem două povestiri minunate. Prima este despre un slujitor important din armata romană. El era numit sutaș pentru că era pus căpetenie peste o sută de soldați. Nu îi cunoaștem numele real, dar știm că el auzise despre Isus și credea în El.

Romanii se închinau la idoli și, de asemenea, se închinau împăratului lor. Dar acest slujbaș aflate despre adevăratul Dumnezeu și acum credea în El. Sutașul a fost bun și prietenos cu iudeii și chiar construise o sinagogă pentru ei. Când a auzit ce învăța și făcea Isus, el a știut că trebuia să fie trimisul lui Dumnezeu.

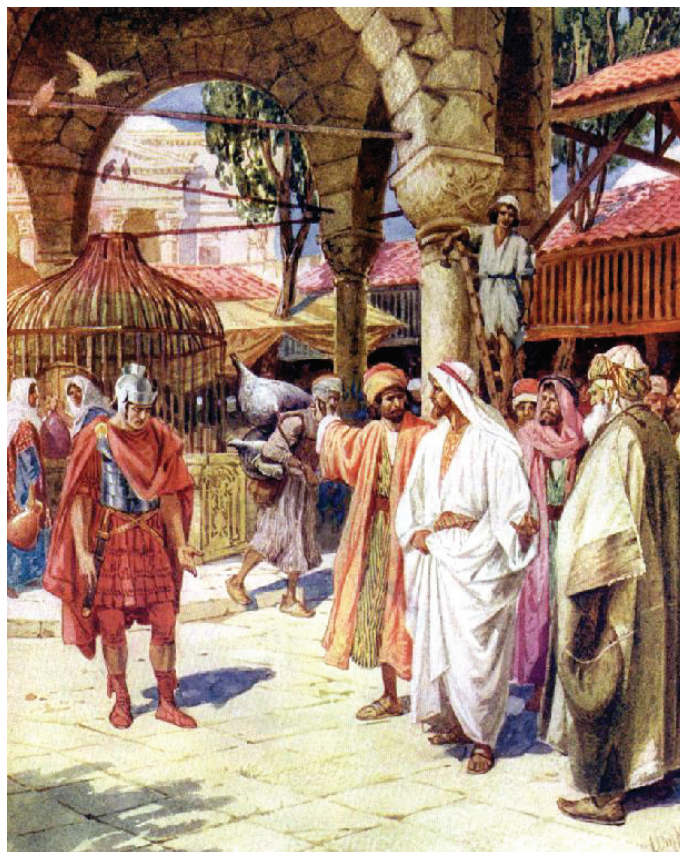
Dar s-a întâmplat ceva care l-a făcut pe sutaș să se îngrijoreze. Ce anume s-a întâmplat? **Luca 7:1,2.**

Când a aflat că Isus Se întorcea în Capernaum, sutașul și-a dorit ca El să îl poată vindeca pe slujitorul lui bolnav. Ar fi mers chiar personal să Îi ceară ajutorul lui Isus, dar nu credea că era suficient de bun pentru a vorbi cu Isus. Ce le-a cerut el bătrânilor iudeilor să facă? **Versetul 3.**

Bătrânii s-au grăbit să meargă la Isus. La urma urmei, sutașul construise o sinagogă pentru ei și erau fericiti să îl ajute. Ce I-au spus aceștia lui Isus? **Versele 4,5.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT:

„Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.” Luca 1:37

GÂNDEȘTE-TE: *Isus a fost bucuros că sutașul a fost atât de bun cu iudeii din Capernaum, dar acesta să fi fost motivul pentru care l-a ajutat? Isus ne iubește și ne binecuvântează doar dacă suntem buni? Sau El ne iubește tot timpul? Ce binecuvântări le dă Dumnezeu oamenilor „răi”?*

LUNI

2 Isus a fost bucuros să îl ajute pe sutașul al cărui slujitor era bolnav. De îndată, El a și pornit spre casa acestuia.

Dar sutașul nu s-a gândit că Isus chiar va veni în casa lui pentru a-i vindeca slujitorul. El era sigur că tot ce trebuia să facă Isus era să rostească un cuvânt și slujitorul avea să fie vindecat.

De îndată ce a auzit că Isus Se îndrepta spre casa lui, slujbașul roman le-a cerut câtorva prieteni de-ai lui să meargă repede să-I spună lui Isus că nu trebuia să facă acest lucru. Dar Isus Și-a continuat drumul spre casa sutașului.

Când acesta a văzut ce se întâmpla, a hotărât că era cazul să meargă personal să Îl întâlnească pe Isus și să vorbească cu El. Sutașul I-a spus lui Isus de

ce era sigur că nu trebuia să Se deranjeze atât de tare. Tot ce trebuia să facă pentru a-i vindeca slujitorul era să vorbească.

În inima lui Isus a fost atâtă bucurie când l-a auzit pe importantul soldat roman. **Matei 8:8,9.**

Era ca și cum sutașul Îi spunea că atunci când el dădea porunci soldaților sau slujitorilor lui, aceștia întotdeauna ascultau de el. Asta pentru că el era un slujbaş roman, și Roma era puternică. Dar Isus era mult mai puternic, puterea Lui venea de la Dumnezeu, și Dumnezeu este atotputernic. Slujbaşul a știut că tot ce trebuia să facă Isus era să vorbească. Orice porunca El se întâmpla.

Ce i-a spus Isus sutașului roman? Ce se întâmpla în casa acestuia în timp ce ei vorbeau? **Versetul 13.**

 GÂNDEȘTE-TE:

Poți găsi cuvântul din **versetul 13** care a stat la baza deciziei lui Isus de a-l vindeca pe slujitorul sutașului?

MARȚI

3 Îți amintești de povestea noastră despre conducătorul iudeu

care a mers din Capernaum la Cana să ceară ajutorul lui Isus pentru că fiul lui era pe moarte? El a fost dezamăgit când L-a văzut pe Isus. Atunci a hotărât că, dacă Isus urma să îi vindece fiul, avea să creadă în El. De ce această credință era diferită de cea a sutașului roman?

Când l-a ascultat pe sutașul roman vorbind, Isus a fost uimit. Nici măcar o persoană dintre rudele și prietenii Lui sau din miile de oameni cu care vorbise Isus nu demonstrase o credință la fel de mare ca cea a sutașului roman. Ce a spus Isus când S-a întors și a privit la mulțimea de oameni din jurul Lui? **Matei 8:10.**

Iudeii credeau că datorită faptului că erau copiii lui Avraam, Isaac și Iacov, nu era nicio îndoială că ei urmau să fie în cer. Dar Isus le-a spus ceva ce ei probabil nu au crezut. El a spus că oameni de peste tot din lume vor fi în cer împreună cu Avraam, Isaac și Iacov, dar mulți dintre cei care erau siguri de prezența lor acolo urmau să lipsească. Ei Îl respingeau pe Isus, singurul care îi putea salva. **Versetele 11,12.**

Motivul pentru care Avraam, Isaac și Iacov vor fi în cer este pentru că ei au ales să Îl iubească și să se încreadă în Dumnezeu și să asculte de Cele Zece Porunci. Ei au știut că într-o zi Dumnezeu urma

să fie adevăratul Miel. El avea să moară pentru ca noi să putem fi eliberați de sub puterea lui Satana. Dar majoritatea oamenilor nu Îl acceptau pe Isus. Ei își doreau un altfel de Mesia – unul care să îi elibereze de sub puterea romană, nu de păcatele lor.

GÂNDEȘTE-TE: Cum putem fi siguri că vom merge cu Isus când El va reveni curând?

MIERCURI

4 La o zi după ce Isus l-a vindecat pe slujitorul sutașului, El și ucenicii Lui au mers într-un sat numit Nain. Pretutindeni pe cale Isus i-a mângâiat și i-a vindecat pe oameni. Până să ajungă aproape de Nain, împreună cu El mergeau mulți bărbați și femei, băieți și fete fericite. **Luca 7:11.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Dar, pe măsură ce s-au apropiat de poarta cetății, toți au devenit tăcuți. Înspre ei veneau alți oameni, care nu erau fericiți. De fapt, ei plângeau. Avea loc o înmormântare și coloana se îndrepta spre cimitir pentru a-l îngropa pe tânărul care murise. Ei purtau trupul celui decedat într-un sicriu deschis și mama tânărului mergea în spatele sicriului. Era văduvă și tânărul era singu-

rul ei fiu. **Versetul 12.**

Sărmana mamă plângea de ți se frângea inima. Isus și toți oamenii care erau cu El s-au oprit. Tuturor le-a părut rău pentru sărmana femeie. Și lui Isus I-a părut rău pentru ea și S-a apropiat de ea în timp ce ea mergea plângând. Când Isus i-a vorbit, femeia I-a auzit glasul blând și ce i-a spus El; dar ochii ei erau plini de lacrimi și nu a văzut cine îi vorbea. **Versetul 13.**

Isus i-a spus să nu plângă. Dar, desigur, ea nu se putea opri din plâns. Soțul ei era mort și acum murise și scumpul ei fiu. Cât de singură și tristă se simțea! Ea tot nu știa nici acum cine îi vorbea cu atâtă blândețe, nici nu știa că urma să se întâmple ceva minunat. Ochii ei erau încă plini de lacrimi.

GÂNDEȘTE-TE: Și astăzi Isus simte la fel când cineva moare? Ah, da. El îi iubește pe toți. El îi iubește pe oamenii care mor și pe oamenii care sunt triști din cauză că cineva a murit. Prin Duhul Său, Isus poate fi chiar lângă omul care este pe patul de moarte și lângă cei care sunt atât de triști.

JOI

5

Bărbații care purtau sicriul singurului fiu al văduvei s-au oprit când Isus l-a atins. Probabil că oamenii se întrebau ce urma să se întâmple. Poate că mama tristă și-a șters lacrimile din ochi și a privit în sus pentru a vedea de ce s-au oprit.

Mulțimea care fusese cu Isus și oamenii care erau în drum spre cimitir s-au strâns cu toții în jurul sicriului deschis. Toți erau tăcuți. Apoi L-au auzit pe Isus vorbind cu glas clar și puternic. **Luca 7:14.**

Isus îi spunea unui mort să vină la viață. Oamenii știau cu toții că Isus făcuse multe minuni pline de putere, dar chiar avea El putere asupra morții?

Îți poți imagina ce s-a întâmplat în următoarele câteva secunde? Toți au fost martori când tânărul s-a ridicat. Probabil că a privit în jur și a spus ceva de genul: „Unde sunt? Ce se întâmplă? De ce sunt într-un sicriu? Am murit?”

Poate că bărbații care îi purtau sicriul l-au ajutat să dea la o parte voalul cu care era înfășurat, ca să se poată ridica în picioare. Și scumpa lui mamă stătea chiar acolo, cu brațele deschise. Probabil că acum plângea din nou, dar de această dată, cu lacrimi de bucurie. Poți fii sigur că Isus a zâmbit când l-a prins de mână pe tânăr să îl ajute. „Iată fiul tău!”, i-a spus El mamei; de îndată aceștia s-au îmbrățișat.

GÂNDEȘTE-TE:

Isus a fost Dumnezeu, dar și om, nu-i așa? Dar El și-a folosit puterea de Dumnezeu doar pentru a ajuta alți oameni, niciodată pentru a Se ajuta pe El. Cum i-a ajutat pe ceilalți oameni faptul că El i-a redat viața fiului văduvei să știe că El era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu? Putea Satana să facă ce a făcut Isus? Vreun alt om putea să facă acest lucru?

VINERI

6

În povestea noastră de ieri, Isus a readus la viață pe cineva care murise. Pentru scurtă vreme, toți au rămas nemișcați și priveau uimiți la ce se întâmpla. Parcă nu le venea să-și creadă ochilor. Dar apoi și-au dat seama că totul era adevărat. Isus chiar

readuse la viață pe cineva mort. Ce au spus ei? **Luca 7:16.**

Crezi că astfel de vești s-au răspândit cu rapiditate? **Versetul 17.**

Cine crezi că nu s-a bucurat când a aflat ce făcuse Isus? Satana nu s-a bucurat. De asemenea, preoții și conducătorii nu erau fericiți. Ei refuzau să creadă că Isus era adevăratul Mesia. Ei aleseseră în tot acest timp să îl urmeze pe Satana și astfel, lor le-a fost ușor să refuze să creadă în Isus.

Tânărul readus la viață și toți ceilalți prezenți în acea zi, în afară de Isus, sunt morți acum, nu-i așa? Dar fiecare dintre cei care au ales să se încreadă și să Îl urmeze

pe Isus va fi readus la viață în curând, la revenirea Lui. Același Tată iubitor al lui Isus este și Tatăl nostru. El ne poate salva și pe noi pentru Împărăția Lui. Citește **Coloseni 1:13,14.**

Amintește-ți întotdeauna că Isus ne iubește pe fiecare dintre noi atât de mult încât El, bucuros, S-a făcut la fel ca noi, este cu adevărat fratele nostru pământesc. El a trăit și a murit pentru ca noi să putem fi salvați. Chiar dacă vom muri înainte ca El să vină, El ne va readuce la viață și ne va lua cu El la cer.

Desigur, nu putem să nu fim triști când cineva drag nouă moare. Dar noi nu trebuie să fim la fel de triști ca oamenii care nu Îl cunosc pe Isus. Noi nu trebuie să fim fără speranță. Noi știm că Isus revine pentru a-i învia pe toți cei care au ales

să Îl iubească și să se încreadă în El. Citește făgăduințele minunate pe care El ni le-a dat în **1 Tesaloniceni 4:16-18.**

GÂNDEȘTE-TE: Ce le poți spune oamenilor despre moarte? Trebuie să ne fie teamă să murim?

STUDIU SUPLIMENTAR: Matei 8:5-13; Luca 7:1-17; *Viața lui Isus*, pp. 315–320.

John și Andre se întâlnesc cu Ellen white

– partea 1

De Amy Sherrard

Primii adventiști de ziua a șaptea din Elveția au fost cei din familia Roth. Toți cei din orașul în care locuiau îi cunoșteau. Tata Roth și doi din băieții lui dețineau un magazin mare, și oamenilor le plăcea că ei erau politicoși și cinstiți. „Dar de ce se închină lui Dumnezeu în Sabat, și nu duminică?” se întrebau ei. Toți știau ce buni creștini erau și unii dintre prietenii lor chiar s-au întâlnit cu ei la închinare în Sabat.

Apoi familia Roth a aflat vestea minunată. Ellen White era în Europa și urma să vină să îi viziteze.

Vineri după-masă, John și Andre, cei doi băieți mai mici din familia Roth, ajutau la pregătiri pentru vizita pe care o primeau.

„Crezi că sora White ne va spune ceva nouă, băieților?” I-a întrebat John pe fratele lui mai mic în timp ce lustruia cu atenție mobila din salon.

„Nu îmi pasă dacă va vorbi cu noi sau nu”, a spus Andre în timp ce ștergea masa pe care urma să fie pusă Biblia în ziua următoare. „Eu de abia aștept să văd o doamnă căreia îi vorbesc Isus și îngerii.”

John a fost de acord și, analizând camera cu privirea, a hotărât că era cât de curată puteau ei să o facă. „Haide, Andre, să verificăm dacă toate hainele noastre sunt pregătite pentru Sabat. Mai târziu nu vom avea timp”, i-a reamintit el fratelui său. Nu după multă vreme, a sosit și sora White cu prietenii ei.

Când John și Andre au dat mâna politicoasă cu sora White, i-au observat zâmbetul și au privit-o în ochii ei blânzi, gri. Au știut că ea urma să le fie prietenă.

În acea seară, unsprezece prieteni au venit la familia Roth pentru a o asculta pe invitata lor, și

dimineața următoare s-au întors pentru Școala de Sabat și pentru a o asculta din nou la serviciul divin. După prânz, a mai avut loc o întâlnire de experiențe și fiecare persoană l-a mulțumit lui Isus pentru că a trimis-o pe sora White să fie acolo cu ei pentru o scurtă vreme.

Duminică dimineața, după micul dejun, tata Roth a spus: „Băieți, noi vom merge cu trăsura pentru a vedea vechea mănăstire. Știu că oaspeții noștri se vor bucura de călătoria prin minunatul peisaj montan. Vreți să veniți și voi?”

Voiau să meargă? Fără îndoială că da. De îndată au urcat cu toții în trăsura mare a familiei Roth. Pe drum au admirat frumoasele priveliști care îi înconjurau.

Dar nu au înaintat prea mult înspre munte când a venit o furtună. Norii se strâneau, fulgerele luminau, tunetele răsunau și după aceea a început să cadă gheață mare cât nuca. Vaci și cai, oi și găini, toate alergau înapoi și încolo panicate, încercând să se adăpostească. Tata Roth și invitații lui aveau și ei nevoie de adăpost. Curând, au oprit trăsura pe alea unei ferme din apropiere.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #45_ 9 noiembrie

Povești despre semințe

DUMINICĂ

1 Ai plantat vreodată semințe într-un ghiveci de flori sau într-o grădină? Când Isus a fost pe pământ, fermierii semănau câmpuri mari cu semințe. Așa își cultivau ei hrana și așa se cultivă și mare parte din hrana noastră. În această săptămână vom vorbi despre diverse feluri de sol, diverse soiuri de semințe și ce se întâmplă la momentul secerișului.

Într-o zi, Isus îi învăța pe oameni lângă frumoasa Marea Galileei și, ca de obicei, mulți au venit să fie vindecați și să Îl audă predicând. Curând au fost atât de mulți oameni îngrămădiți în jurul lui Isus încât mulți dintre ei nu puteau să Îl vadă sau să Îl audă. Așa că El S-a urcat într-o barcă de pescuit care era aproape de mal și S-a așezat în ea. Acum mulțimea care era în fața Lui Îl putea auzi cu ușurință și Îl putea vedea când le vorbea. **Marcu 4:1.**

Pe câmpiile și pe dealurile din spatele mulțimii erau fermieri ocupați cu munca lor. Unii secerau și alții plantau semințe pentru următoarea recoltă. Privindu-i, Isus a hotărât să vorbească despre semințe și despre cum cresc ele. El a vrut ca oamenii să știe că era foarte important ce făceau ei cu semințele de înțelepciune pe care li le dădea El. Astfel, ei hotărâu dacă urmau să fie sau nu în Împărăția Lui. Fiecare inimă se aseamăna cu una din cele patru tipuri de sol. Citește povestea pe care le-a spus-o Isus în **versetele 3-8.**

Oamenilor le făcea plăcere să asculte povestea lui Isus, dar au fost mulți care nu au înțeles lecția importantă pe care Isus voia să le-o dea. După ce mulțimea a plecat, ucenicii lui Isus și alții care au fost interesați

TEXT DE MEMORAT:

„Ce seamănă omul, aceea va și secera.” Galateni 6:7

I-au cerut să le explice pilda. Chiar asta voia Isus să facă. **Versetele 10,11.**

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că este foarte important să înțelegem și noi ceea ce le-a spus Isus acestor oameni? Măine vom începe să vorbim despre cele patru tipuri de sol pe care au căzut semințele.

LUNI

2 În pilda pe care a spus-o Isus despre semințe, ce reprezenta sămânța bună? **Luca 8:11.**

Ce este „Cuvântul lui Dumnezeu”? Noi știm că este Biblia. În Biblie sunt exprimate gândurile lui Dumnezeu în cuvinte pe care să le putem înțelege și noi. Când citim și învățăm despre cuvintele Lui, gândurile Lui intră în mintea noastră la fel cum semințele intră în pământ. Cuvintele lui Dumnezeu ne schimbă dacă alegem să ascultăm de ele și Îi cerem lui Isus să ne ajute. **Ioan 17:17.**

Cuvintele lui Isus sunt mai puternice decât orice ne-am putea imagina. Când El a creat lumea noastră, tot ce a făcut a fost să vorbească. Când i-a spus lui Satana să plece, tot ce a făcut a fost să vorbească. Când a înviat un om din morți, tot ce a făcut a fost să vorbească.

Acum iată o lecție foarte importantă de care să ne amintim: noi alegem dacă vom permite cuvintelor lui Dumnezeu să ne schimbe. Noi hotărâm ce fel de „sol” vor găsi semințele în mintea noastră.

Dacă pui semințe bune undeva pe alee sau pe pava-jul din fața casei, vor crește? De ce nu? Pentru că nu este pământ pentru ca ele să crească. Curând păsările le vor găsi și le vor mânca. În povestea pe care a spus-o Isus, unele semințe (cuvinte) au căzut pe cărări bătăto-rite, ca trotuarul. **Luca 8:12.**

Părinții sau profesorii tăi ți-au cerut vreodată să „fii atent” atunci când îți spun ceva ce ai nevoie să auzi? Ei știu că, dacă nu asculți, nu îți vei aminti.

Când nu suntem atenți la altar, la Școala de Sabat sau la biserică, nu cumva lăsăm mintea noastră să fie ca trotuarul? Ba da. Și dacă îi împiedicăm și pe alții să fie atenți, nu facem ca și mintea lor să fie asemenea unui pământ tare?

GÂNDEȘTE-TE: De ce crezi că părinții și profe-sorii tăi vor ca tu să înveți să fii liniștit și atent atunci când se rostesc cuvinte importante? Te iubesc și vor ca mintea ta să fie ca pământul bun, în care sămânța bună a Cuvântului lui Dumnezeu să poată crește.

MARȚI

3 Învățăm despre semințe și despre diversele tipuri de sol în care pot cădea. Dacă ai aruncat semințe bune într-un pământ plin de pietre și stâncos, crezi că ele vor crește bine? De ce nu? Ce a spus Isus despre oamenii a căror minte se aseamănă cu pământul stâncos? **Marcu 4:16,17.**

Uneori, când oamenii află pentru prima dată despre Isus, sunt fericiți. Ei știu că Biblia este adevărată și hotărâsc să asculte de Isus. Dar când Sa-tana îi ispitește, este ușor să îl asculte. Poate că ei uită să vorbească cu Isus în fiecare zi și să Îi ceară ajutorul. Ei încearcă să fie buni, dar este greu să își schimbe obiceiurile rele, deoarece nu se bizuie pe Isus. Satana minte și spune: „Fă ce vrei tu, te va face fericit.” Dar la final, oamenii care fac ce vor ajung să piardă cerul.

Semințele dintr-o inimă egoistă, ca pământul stâncos, nu se pot dezvolta niciodată în plante bune, cu rădăcini puternice. Așa că avem nevoie să alegem să Îl lăsăm pe Isus să ia „pietrele”, astfel încât gândurile bune din Biblie să ne poată ajuta să creștem asemenea Lui. Ce a spus Isus despre semințele care cad printre spini? **Versetele 18,19.**

Copiii au aceleași probleme pe care le au adulții? Nu. Mintea adulților este adesea prea obosită, ocupată sau îngrijorată. Copiii pot avea probleme cu alți copii, pot vrea să se facă cum vor ei și pot repeta din nou și din nou obiceiurile rele. O problemă destul de serioasă pe care o au mulți copii este să se plictisească dacă nu se pot „dista” tot timpul. Crezi că jocurile video, tele-vizorul și filmele ajută în cazul acestei probleme? Nu, nicidecum. Satana știe că, cu cât te „distrezi” mai mult în acest fel, cu atât mai puțin îți dorești să citești Biblia și să fii ca Isus.

GÂNDEȘTE-TE: Citește din nou felul de „pie-tre”, „spini” și „buruieni” pe care copiii le au, lucruri care pot împiedica sămânța să crească. Tu ai vreuna din ele? Cum poți scăpa de ele?

MIERCURI

4 În ce fel de sol se transformă mintea ta? Când auzi cuvintele lui Isus, încerci să le asculți, să te gândești la ele și să îți amintești să le aplici? Dacă da, tu alegi să ai o minte cu „pământ bun.”

Ți s-a întâmplat vreodată să te uiți direct la mama ta în timp ce îți spunea ceva, dar, pentru că tu te gân-deai la altceva, de fapt, nu o auzai? Ți-a spus vreodată: „Știu că nu ești atent la ce îți spun”?

La altar sau când ești la biserică, chiar când citești Biblia, este ușor să nu te gân-dești la ce auzi sau ce citești. Te-ai uitat vreodată direct la pastor în timp ce vorbea și nu l-ai ascultat deloc? Sau poate chiar ai făcut altceva? Acest lucru îți ajută mintea să fie ca un pământ bun?

Este trist când noi facem lucruri care ne împiedică să avem o minte asemenea unui pământ bun, dar este chiar mai trist când îi facem și pe alții să nu fie atenți, vorbind cu ei sau distrăgându-le atenția de la ceea ce amândoi ar trebui să auziți.

Ce a spus Isus despre mintea noastră, care este ca un pământ bun? **Marcu 4:20.**

Isus a venit în lumea noastră ca un prunc și a crescut la fel ca ceilalți copii. Mama Lui L-a învățat cu atenție, dar El a trebuit să aleagă dacă să asculte de Dumnezeu sau de Satana. Ce a ales El de fiecare dată? Da, El întot-deauna a ales să asculte de Dumnezeu. Și Isus dorește să ne ajute să facem la fel.

„Rodul” pe care îl aducem este să învățăm să fim ca Isus. El ne ajută să vorbim, să acționăm și să gândim ca El când a fost copil. Chiar și copiii se pot întreba: „Ce

ar face Isus?” și pot exersa să fie ca Isus în fiecare zi. Alți copii și adulți vor vedea cât de fericit ești când Îl imiți pe Isus și ei, la rândul lor, vor vrea să fie ca El.

GÂNDEȘTE-TE: *Vrei să ai o minte ca un „pământ bun” și să îi ajuți și pe alții să fie la fel? Dacă da, te va ajuta Isus să ai o astfel de minte?*

JOI

5 Hrana, florile, plantele și copacii, toate cresc din semințe. Cum se poate ca niște semințe mici să facă lucruri atât de minunate? Nu putem înțelege cum micuțele semințe se pot dezvolta în plante și copaci, dar este ușor să vedem că Dumnezeu a pus o licărire puternică de viață în ele. **Marcu 4:26,27.**

Noi am învățat despre semințele bune și despre diferitele tipuri de sol. Dacă într-o zi plantăm o sămânță, va crește ea în ziua următoare? Nu. Creșterea cere timp. **Versetul 28.**

Isus este exemplul perfect de cum doarește El ca toți oamenii să crească. Mai întâi, El a fost un prunc micuț, neajutorat, la fel ca noi toți. Apoi a fost copil, tânăr și, în cele din urmă, bărbat. Și tot timpul, El a continuat să aleagă să facă pe placul Tatălui Său din cer. **Luca 2:40,52.**

Acum citește **Marcu 4:29**. Care este timpul secerișului? Momentul în care Isus Se întoarce pentru a-i lua la cer pe toți cei care au ales, cu ajutorul Lui, să lase sămânța bună a adevărului să crească în mintea lor – fie că sunt tineri sau în vârstă.

Isus a mai spus o pildă despre ce poate deveni chiar și o sămânță mică. Să o citim. **Versetele 30–32.**

Imaginează-ți că din niște semințe atât de mici crește ceva atât de mare! Ramurile copacului de muștar au oferit micilor păsări un loc în care să își facă un cămin sigur, fericit, în care să își crească pușorii și să cânte cântări de laudă.

Cine le-a dat semințelor putere? Dumnezeu. Dacă Îi cerem lui Isus să ne ajute să fim ca El când a fost copil, noi vom fi ajutoare pentru El când vom crește. Când învățăm să ascultăm de părinții noștri repede și cu voioșie, îi facem fericiți pe ei și pe Isus.

Știi că a zămbi și a face lucruri bune pentru alții se aseamănă cu a planta semințe în mintea oamenilor? Te poți gândi și la alte modalități prin care putem ajuta semințele să crească în noi și în ceilalți?

GÂNDEȘTE-TE: *Ce lucruri faci acasă, la joacă, la biserica sau la școală care se aseamănă cu semințele bune?*

VINERI

Un lucru pe care Isus a vrut să ni-l amintim întotdeauna este că fiecare dintre noi alege felul de pământ pe care cad semințele Lui și că, într-o zi, când Isus va veni, fiecare om care a trăit pe pământ fie va merge cu El, va fi fericit și va continua să crească pentru totdeauna, fie va fi pierdut și va dispărea pentru totdeauna. Totul va depinde de alegerile fiecărei persoane. Pentru a ne ajuta să ne amintim acest lucru, Isus a spus o altă pildă. **Matei 13:24-30.**

Ascultând povestea, ucenicii au știut că sigur avea o semnificație importantă pentru toți. Ei au știut că, atunci când buruienile încep să crească, este greu să le diferențiezi de plantele bune. Dar, într-un final, plantele sunt foarte diferite.

Ucenicii lui Isus au vrut să se asigure că au înțeles semnificația acelei povești; și desigur, asta a dorit Isus pentru ei și pentru noi. Pentru că este foarte important pentru fiecare dintre noi, să citim ce le-a spus El! **Versetele 37–43.**

Indiferent cât de bun este comportamentul oamenilor, știe Isus cu siguranță cine alege cu adevărat să Îi aparțină Lui și cine nu? Desigur că știe.

Cu toții cunoaștem foarte mulți oameni, dar putem ști cu siguranță câți dintre ei Îl aleg pe Isus și câți îl aleg pe Satana? Nu. Noi putem ști ce lucruri sunt corecte și ce lucruri sunt greșite, dar Isus este singurul care știe cu adevărat ce se întâmplă în mintea cuiva.

Uneori, oameni care au fost lucrători puternici pentru Isus se întorc împotriva Lui. Alteori, oameni care au luptat împotriva lui Isus devin lucrători puternici pentru El. **Matei 7:1,2.**

Așa că nu ar trebui să încercăm să ghicim cum sunt de fapt oamenii în interior. Datoria noastră este să continuăm să-I aparținem lui Isus și să facem tot ce putem pentru a-i ajuta pe alții să facă la fel.

GÂNDEȘTE-TE: *Vrei să Îl lași pe Isus să îți facă mintea să fie ca un pământ bun și să planteze semințele bune ale Cuvântului Său acolo?*

STUDIUL SUPLIMENTAR:

Matei 13:1-43;

Marcu 4:1-34; Luca 8:4-15;

Parabolele Domnului Hristos, pp. 33–89.

COLȚUL CU POVEȘTI

John și Andre se întâlnesc cu Ellen white - partea a 2-a

De Amy Sherrard

Ellen White, John și Andre, împreună cu alte câteva persoane, erau în trăsură tatălui Roth, care se grăbea spre o fermă pentru a se adăposti de furtuna cu gheață care îi amenința. Când proprietarul fermei l-a văzut pe tata Roth venind, a deschis larg porțile, astfel încât trăsură să intre direct înăuntru.

John și Andre s-au uitat la Ellen White. În loc să îi fie frică, ochii ei străluceau și ea zâmbea. Furtuna zgomotoasă, cu gheața lovind cu putere acoperișul hambarului și iarba din curte, nu o speria deloc.

Cei care locuiau la fermă au ieșit afară. „Poftiți în casă”, i-au invitat ei, „și haideți să servim o băutură caldă și ceva de mâncare!”

Ellen și-a întors fața zâmbitoare spre ei. „Ah, nu, vă mulțumim”, a spus ea, „nu vreau să ratez această priveliște frumoasă pentru nimic în lume.” Apoi ea, John și Andre au coborât din trăsură. S-au grăbit și au luat în mână gheață proaspăt căzută și au fugit înapoi în hambar. Acolo s-au așezat din nou în trăsură, bucurându-se de darul de gheață pe care furtuna din nori l-a trimis în jos.

Fermierul a deshămat calul, l-a pus într-un grajd, l-a hrănit cu cereale și apoi l-a înhămat din nou. Curând furtuna s-a oprit, ei au pornit înapoi la drum spre mănăstire.

Băieții și-au dat seama că sori White îi plăcea clădirea veche, dar călătoria înapoi prin pădurea de conifere i-a plăcut și mai mult. Din nou și din nou, ea a exclamat văzând verdele strălucitor și frumusețea munților. Dar băieții erau siguri că ea nu avea să uite vreodată furtuna și cât de mult s-au distrat strângând gheață și mâncând-o.

După vizita lui Ellen, tata Roth a hotărât să construiască o biserică frumoasă. După ce au

terminat-o, au invitat-o pe sora White să vină la binecuvântarea locașului. Mulți dintre consăteni au fost prezenți și slujbașii bisericii baptiste au fost atât de impresionați, încât au rugat-o pe Ellen să vorbească și la biserica lor duminică după-masă.

Pastorul baptist nu voia ca Ellen să vorbească în biserica lui. „Ea le va spune oamenilor să păzească Sabatul”, a bombănit el. Eu nu voi anunța întâlnirea. Dar au venit 300 de oameni și Ellen nu a predicat despre Sabat. Ea a vorbit despre cât de mult iubește

Dumnezeu lumea noastră.

„Doamna White este un bun creștin”, i-au spus membrii baptiști pastorului după ce au auzit-o. Ar fi trebuit să anunți că urma să ne vorbească ea. Ar fi venit mult mai mulți oameni.”

Pastorul și-a dat seama că greșise și, cu următoarea ocazie în care Ellen a vizitat Tramelan, el și-a cerut scuze. Apoi i-a cerut să vorbească la o întâlnire mare despre temperanță. Ea a acceptat cu bucurie; pentru că el s-a asigurat că toți au aflat de întâlnire, au fost prezenți mulți oameni.

Ellen a câștigat mulți prieteni pentru noua Biserică Adventistă de Ziua a Șaptea din Tramelan. Doi dintre ei au fost John și Andre. Acum ei știau că a fi un mesager special, important pentru Isus nu o făcea să aibă o față lungă și solemnă. Ea iubea copiii și știa cum să petreacă un timp frumos împreună cu ei.

(Sfârșit)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #46_ 16 noiembrie

O noapte foarte aglomerată

DUMINICĂ

1 Ce zi aglomerată! Isus de-abia a avut timp să mănânce. El le vorbise oamenilor de lângă lac și îi vindecase încă de dimineață devreme și acum era deja seară.

Oamenii ascultau cu nesaț în timp ce El le spunea pildă după pildă, pentru a-i ajuta să înțeleagă mai mult despre Împărăția lui Dumnezeu. Desigur, acolo erau și farisei care ascultau și încercau să găsească ceva greșit la ce spunea El. Tocmai de aceea El era atât de obosit. Și pentru că Isus era om, El avea nevoie de odihnă la fel ca noi.

Când a venit seara, Isus s-a gândit la un loc liniștit de pe celălalt mal al lacului. El știa că I-ar prinde bine să treacă lacul și să Se odihnească acolo o vreme. Ce le-a spus Isus ucenicilor Lui? **Marcu 4:35.**

Prin apropiere mai erau și alte bărci la pescuit. Când oamenii au văzut ce făcea Isus, s-au îngrămădit cât de mulți au putut în alte bărci și au urmat barca în care era Isus. **Versetul 36.**

De îndată ce s-au îndepărtat de mal, Isus a găsit un loc liniștit pe punte, în partea din spate a bărcii; și nu a trecut mult până a adormit.

Era o seară liniștită. Lacul era calm când ucenicii au împins barca de la mal și au străpuns apa pentru a trece în partea cealaltă. Dar nu după multă vreme, totul s-a schimbat brusc. Nori negri au întunecat cerul. Vântul a început să bată atât de tare în doar câteva minute, valuri uriașe îi loveau din toate părțile și chiar loveau barca cu putere. Fulgerele luminau cerul, tunetele bubuiau și

TEXT DE MEMORAT:

„Îl ascultă până și vânturile și marea.” Matei 8:27

vântul șuiera. Curând soarele a apus și atunci întunericul i-a cuprins cu totul. Ucenicii trecuseră prin multe furtuni și, la început, ei au făcut toate lucrurile corect, la fel cum făcuseră și înainte. Dar curând și-au dat seama că nimic nu le era de ajutor. **Versetul 37.**

GÂNDEȘTE-TE: *Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost pe barcă în acea noapte?*

LUNI

2 Barca în care erau Isus și ucenicii Lui se umplea cu apă. Valuri uriașe îi aruncau încoace și încolo și îi cuprindeau. De fapt, ucenicilor le era teamă că barca se va scufunda și ei se vor îneca.

Cățiva dintre ucenici erau pescari puternici; practic, toată viața lor fuseseră pe lac. Trecuseră prin multe furtuni și erau obișnuiți cu acestea. Dar această furtună era diferită de toate furtunile prin care trecuseră. Indiferent cât de mult au încercat, ei au știut că nu vor putea salva barca de la scufundare. Știau că nu mai este nicio speranță. Erau siguri că urmau să se înece.

Dar uitaseră de un lucru. Ei au fost atât de ocupați încât au uitat cu totul de Isus. Acum,

dintr-odată, s-au gândit la El. Dar, în întuneric, ei nu Îl puteau vedea. Unde era? Au ascultat de El când le-a spus să meargă pe malul celălalt al lacului; acum se temeau că vor ajunge pe fundul lacului. Aveau nevoie de El. „Isus! Stăpâne!” au strigat ei cât de tare au putut. Dar nu au primit niciun răspuns în afară de vântul care vuia și valurile care îi loveau cu putere.

„Stăpâne! Stăpâne!” au strigat ei din nou. Dar tot fără răspuns. Unde era El? Îi părăsise? Barca era pe punctul de a se scufunda. El era singura lor speranță. Ajunseseră la disperare.

Lumina unui fulger orbitor i-a ajutat să Îl zărească pe Isus pentru o clipă. El încă dormea la pupa bărcii.

Luca 8:23.

 GÂNDEȘTE-TE: *De ce crezi că Isus putea dormi în ciuda faptului că barca era agitată, vântul vuia și valurile loveau?*

MARȚI

3 Dacă ai dormi într-o barcă și cineva te-ar trezi, strigând: „Trezește-te! Ne scufundăm! Ne vom îneca!”, ai fi calm sau ai sări repede și inima ți-ar lua-o la goană?

Când ucenicii au văzut că Isus dormea dus în timp ce barca lor începea să se scufunde, probabil că ei L-au scuturat și au strigat tare pentru a-L trezi. Isus Și-a deschis ochii adormiți. Deodată, El a văzut ce se întâmpla. Dar, în loc de teamă, când fulgerul a luminat, ei au văzut pace, încredere și milă pe fața Lui. **Marcu 4:38.**

Când ucenicii au luat vâslele pentru a mai încerca o dată să salveze barca, Isus S-a ridicat. Vântul vuia și valurile loveau cu putere. Barca se învârtea și se răsuca. În lumina fulgerelor, ei L-au văzut ridicându-Și mâna în timp ce a zis: „Taci! Fără gură!”

De îndată vântul s-a oprit și valurile s-au liniștit cu totul. Stelele se vedeau lucind cu claritate pe cer. Apoi Isus S-a întors spre ucenicii Lui și le-a vorbit liniștit.

Versetul 40.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Ce s-a întâmplat cu celelalte bărci care au pornit în același timp cu ucenicii? Și ei au fost în același pericol ca și barca în care erau Isus și ucenicii Lui. Deoarece vântul îi adusese pe toți aproape, oamenii din alte bărci L-au văzut pe Isus și ce a făcut El. De îndată au știut că El îi salvase pe toți de la înec. Pentru o vreme, probabil că au șoptit unul în urechea altuia: „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?” **Versetul 41.**

Acum navigau liniștiți înspre malul spre care se îndreptau înainte ca furtuna să lovească.

 GÂNDEȘTE-TE: *Și-a folosit Isus puterea de Dumnezeu pentru a-Și salva viața în acea noapte pe lac? Nu. El întotdeauna S-a încrezut în Tatăl Său ceresc să Îi poarte de grijă. Ucenicii încercaseră să își salveze viața și barca singuri. Ei ar fi trebuit să se încreadă în Isus să îi ajute, tot așa cum Isus Se încredea în Dumnezeu să Îl păzească. Vrea Isus să învățăm și noi să ne încredem în El?*

MIERCURI

4 Îți poți imagina ceva mai înspăimântător decât furtuna puternică de pe lac în acea noapte? Ei bine, ce s-a întâmplat în dimineața următoare a fost și mai înspăimântător.

Era dimineață devreme când bărcile au ajuns în siguranță pe malul din cealaltă parte a lacului. Locul în care ancoraseră era chiar lângă un cimitir, așa că totul trebuie să fi fost pașnic și liniștit. Dar, de îndată ce au pășit pe țărm, ucenicii au văzut ceva chiar mai înspăimântător decât furtuna. De printre morminte veneau doi îndrăciți, alergând și țipând la ei ca niște fiare gata să îi sfășie în bucăți. **Matei 8:28.**

Îndrăciții aveau niște lanțuri agățate de ei și sânge-rau din tăieturile și rănilor pe care și le făcuseră pe piele cu niște pietre ascuțite. Părul lor lung arăta de parcă nu fusese spălat și pieptănat niciodată. Ochii le străluceau. Din gura lor ieșea spumă.

Ucenicii au fost îngroziți. Ei s-au întors și au fugit spre barcă cât de repede au putut. Apoi au observat că Isus nu mai era cu ei. Unde era El? Când au privit înapoi, iată-L, stând tăcut în timp ce îndrăciții se grăbeau spre El.

Ucenicii L-au văzut pe Isus ridicând mâna, la fel cum făcuse cu o noapte înainte pentru a liniști furtuna. Deși încă scoteau sunete îngrozitoare, îndrăciții s-au oprit. Isus știa că îngerii cei răi ai lui Satana îi obligau pe acei bărbați să se comporte cum o făceau; și, cu glas puternic și clar, Isus le-a poruncit demonilor să plece.

GÂNDEȘTE-TE: *Din nou, ce demonstrea Isus? Ce Frate și Ajutor minunat și puternic este scumpul nostru Isus!*

JOI

5 Am citit în lecția de ieri despre cum Isus le-a spus dracilor să iasă din cei doi sărmani și neajutorați îndrăciți.

La fel ca îndrăcitul pe care Isus l-a vindecat în sinagogă într-un Sabat, acești doi îndrăciți dintr-odată au știut că El îi putea ajuta. Și ah, câtă nevoie aveau de ajutor! Dar când bărbații au încercat să exprime acest lucru, în locul lor au vorbit demonii. Dar chiar și demonii au trebuit să recunoască cine era Isus. Ce cuvinte au ieșit de pe buzele celor doi îndrăciți? **Matei 8:29.**

Acești demoni știau că Isus era mai puternic decât ei. Știau că, într-o zi, ei vor fi distruși. Însă doreau să facă tot răul pe care îl puteau face. Pentru ce au cerut ei permisiunea?

Versetul 31.

Cum le-a răspuns Isus și ce s-a întâmplat? **Versetul 32.**

Ce priveriște trebuie să fi fost! Bărbații care se îngrijeau de porci au fost șocați și foarte speriați privind toți porcii alergând nebunește pe pantă înspre lac; după aceea, s-au înecat. Dar păzitorii porcilor au văzut și ei ce s-a întâmplat cu îndrăciții. Aceștia nu mai erau nebuni. Erau total schimbați.

Poate că Isus le-a spus celor doi bărbați să facă o baie în lac. Posibil că ucenicii le-au dat din hainele lor, ca să se poată îmbrăca. Acum stăteau liniștiți ascultându-L pe Isus și dând laude lui Dumnezeu pentru că i-a salvat de Satana.

GÂNDEȘTE-TE: *Războiul dintre Satana și Isus este foarte real, nu-i așa? Acei îndrăciți îl aleseseră*

pe Satana și acum nu se mai puteau elibera singuri. Doar Isus îi putea ajuta. Și doar Isus ne poate ajuta să fim în siguranță față de Satana.

VINERI

6 Porcarii au plecat grăbiți în cetatea cea mai apropiată pentru a povesti cele întâmplate și curând toți au pornit în grabă spre locul în care era Isus. Și iată, bărbații de care se temeau toți nu mai erau nebuni. Se întâmplase o minune. Când ucenicii le-au povestit oamenilor cum Isus a potolit furtuna, ei au știut că și aceea a fost o minune.

Isus trebuie să fi fost trist pentru că, în loc să fie fericiți și să Îl laude pe Dumnezeu, părea că toți oamenii din cetate se gândeau la faptul că își pierduseră porcii; și acum le era teamă că s-ar putea să mai piardă și altceva. **Matei 8:33,34.**

Proprietarii acelor porci erau păgâni și Isus dorea să le vorbească despre dragostea lui Dumnezeu. Dar lor

le plăcea să câștige bani din vinderea porcilor mai mult decât doreau să audă de Dumnezeu. Isus le oferise o șansă să vadă mai bine alegerile pe care le făceau. Totuși, ei I-au cerut să plece.

Isus nu obligă pe nimeni să Îl aleagă, nu-i așa? Când oamenii L-au implorat să plece, El și ucenicii Lui au urcat din nou în barcă. Bărbații pe care îi vindecase Isus nu doreau ca El să plece de la ei, așa că L-au implorat să îi lase să plece cu El.

Marcu ne relatează aceeași istorie, dar el amintește

doar despre unul din bărbați. Citește ce a spus Isus când L-au implorat să meargă cu El. **Marcu 5:18-20.**

Oamenii aveau să vadă în curând cât de mult se schimbaseră cei doi îndrăciți. Acest lucru i-ar fi ajutat și pe alții să Îl cunoască.

GÂNDEȘTE-TE: *Ar putea acțiunile noastre să îi ajute pe alții să Îl cunoască pe Isus? Dar faptul că ne supunem numai de cânt și cu bucurie, că suntem serviable, buni și altruști?*

STUDIUL SUPLIMENTAR:

Matei 8:23-34; Marcu 4:35-5:20; Luca 8:22-39; Viața lui Isus, pp. 333-341.

COLȚUL CU POVEȘTI

Banii din banca rece și albă

De Amy Sherrard

Era iarnă. Zăpada acoperise pământul și se îngrămadise în mormane înalte și albe în jurul caselor oamenilor. Într-un oraș din New York, James și Ellen White susțineau întâlniri cu oamenii interesați să știe ce spune Biblia despre Sabatul zilei a șaptea și despre revenirea lui Isus.

În același oraș era un bărbat care aparținea unei biserici protestante de duminica. Acest bărbat susținea întâlniri și, deși era trezorerul districtului, și nu pastor, lui îi plăcea să predice despre mântuire.

„Ar trebui să îi credem pe James și Ellen White sau ar trebui să credem ce ne spune trezorerul districtului?” se întrebau oamenii.

Hiram Patch și femeia cu care urma să se căsătorească erau printre cei care încercau să ia o decizie. În cele din urmă, au hotărât să vorbească cu James și Ellen despre acest lucru. Ei nu știau că Isus îi vorbise deja lui Ellen despre bărbatul care ținea întâlnirile. Răspunsul lui Ellen pentru ei a fost: „Dacă veți aștepta o lună, veți ști în cine vă puteți încrede.”

Hiram și prietena lui i-au mulțumit. „Vom aștepta”, au spus ei.

Nu a trecut nici măcar o lună până când ei și toți ceilalți au aflat cine spunea adevărul. La doar două săptămâni după ce Hiram a vorbit cu soții White, trezorerul-predicator s-a îmbolnăvit atât de tare încât nu a mai putut merge la lucru; așa că altcineva a trebuit să îl înlocuiască. Vă puteți imagina surpriza funcționarilor orașului când au descoperit că 1 000\$ pe care oamenii îi plățiseră trezorerului lipseau? „Probabil că el a furat banii”, au spus funcționarii.

Când șeriful a mers acasă la trezorer pentru a vorbi cu el, bărbatul s-a purtat ca și cum era nevinovat. „Nu știu nimic despre cei 1 000\$”, a

insistat el. „Eu nu am furat niciun ban. Știți că sunt un bărbat cinstit. Sunt creștin. Nici măcar nu mi-ar trece prin cap să fur.”

© Little Folk Visuals

În timp ce vorbeau, un alt funcționar a văzut-o pe soția trezorerului ieșind afară cu o plasă în mână; așa că a urmărit-o în tăcere. El a văzut-o mergând spre un morman de zăpadă din spatele casei, unde a ascuns plasa. Apoi a intrat înapoi în casă. Femeia nu și-a dat seama că cineva o urmărise.

După ce ea s-a întors în casă, funcționarul a mers la mormanul de zăpadă și a găsit plasa. Înăuntru erau cei 1 000\$ lipsă. El i-a dus înapoi în casă și i-a arătat șerifului. Desigur că trezorerul și soția lui nu au mai putut spune nimic. Au fost prinși și știau acest lucru. Ei se prefăcuseră că sunt atât de buni, dar mințiseră și furaseră; și, așa cum spune Biblia, păcatul lor i-a ajuns (Numeri 32:23).

Nu a trecut mult până când toți au auzit ce se întâmplase și printre aceștia erau și Hiram Patch și femeia cu care s-a căsătorit. Ei au continuat să studieze Biblia cu James și Ellen și, după o vreme, au devenit membri credincioși. De asemenea, nu s-au mai îndoit vreodată că Ellen White era solul special al lui Dumnezeu. Acum știau că puteau avea încredere în vedeniile și visele date ei de Isus.

La fel putem face și noi.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #47_ 23 noiembrie

Puterea minunată a lui Isus

DUMINICĂ

1 Ai fost vreodată bolnav o zi întreagă? Dar o săptămână întreagă?

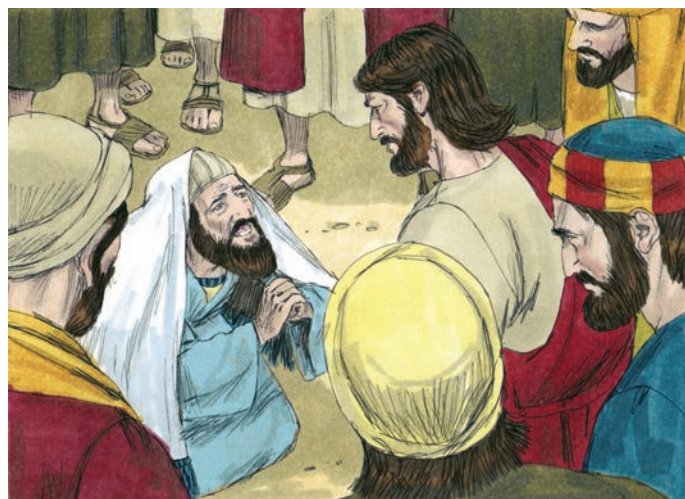
A trebuit să mergi la doctor? A trebuit să iei medicamente sau să ți se facă injecții? Nimănui nu îi place să fie bolnav. În plus, doctorii și medicamentele costă mulți bani.

Prima parte a povestirii noastre din această săptămână este despre o femeie care a fost bolnavă doisprezece ani. Ea a mers la doctori, dar ei nu au putut să o ajute. A încercat diverse medicamente, dar niciunul nu a ajutat-o să se simtă mai bine. Doctorii i-au spus că nu mai exista nicio altă modalitate de a o ajuta să se simtă mai bine.

Nu știm câți medici sau câte medicamente a încercat această femeie, dar, la sfârșitul celor doisprezece ani, ea era săracă. Își cheltuise toți banii pe doctori și medicamente și era tot bolnavă. Probabil că își pierduse orice speranță de a mai fi vindecată vreodată.

Dar apoi femeia a auzit despre Isus și despre minunile uimitoare pe care le-a făcut. Ea era sigură că, dacă doar putea ajunge la El, Isus avea să o vindece. Deși era slăbită și bolnavă, știa că cel puțin trebuia să încerce să Îl vadă.

În acea zi, când Isus S-a întors de la vindecarea îndrăcitului de pe cealaltă parte a lacului, la mal deja se adunaseră o mulțime de oameni care Îl așteptau. Și femeia bolnavă a reușit să ajungă. Dar, deși a făcut tot ce a putut să se apropie de Isus, nu a reușit. Oamenii nu o lăsau să treacă prin mulțime. Toți voiau să fie aproape de Isus. **Marcu 5:21.**

TEXT DE MEMORAT:

„Îndrăznește, fiică! Credița ta te-a tămăduit.” Matei 9:22

GÂNDEȘTE-TE: Dacă ai fi fost în locul acelei femei, ce ai fi vrut să faci? Dacă ai fi fost dintre cei din mulțime și ai fi văzut-o încercând să ajungă la Isus, tu ce ai fi făcut?

LUNI

2 Cum putea ajunge sărmăna și bolnava femeie la Isus prin mulțimea de oameni strânși pe malul lacului?

Levi-Matei organizase o masă pentru Isus chiar în acea zi și îi invitasese și pe prietenii lui vameși să vină și să se întâlnească cu Isus. Când a sosit timpul și Isus a început să meargă spre casa lui Levi-Matei, mulțimea L-a urmat. La fel a făcut și femeia bolnavă.

Probabil că mulțimea a așteptat afară în timp ce Isus a mâncat și a vorbit cu prietenii lui Levi-Matei. La fel a făcut și femeia bolnavă. Cu siguranță că era foarte obosită. Dar știa că trebuia neapărat să Îl vadă pe Isus.

În timp ce așteptau, un conducător important al sinagogii, pe nume Iair, a venit în grabă în casă. Deoarece el era o persoană atât de importantă, desigur că oamenii l-au lăsat să treacă.

De ce era omul în așa grabă? El auzise că Isus era la masă la Levi-Matei și a venit să Îl găsească. Ce I-a spus conducătorul lui Isus? **Luca 8:41,42.**

Scumpa lui fiică de doar doisprezece ani își dădea ultima suflare chiar în acele momente. Dacă Isus ar fi putut ajunge acolo la timp, Iair era sigur că El îi putea salva viața. Isus a plecat de la masă de îndată și l-a însoțit pe tatăl fetei. Dar la fel a făcut și mulțimea. Și femeia bolnavă.

Acum Isus era atât de aproape de femeia bolnavă, dar se părea că nu exista nicio șansă ca ea să se apropie suficient de mult de El încât să poată fi vindecată. Ea a observat că El S-a oprit și apoi a început să ajute alți oameni pe drum spre casa lui Iair. Sărmanul Iair! El își dorea atât de mult ca Isus să Se grăbească. Era sigur că, dacă Isus nu Se grăbea, avea să fie prea târziu. Fetița lui urma să moară dacă Isus nu ajungea acolo în curând.

Și femeia își spunea în sine ei: „Dacă L-aș putea atinge, știu că m-aș face bine!”

 GÂNDEȘTE-TE: Doi oameni care își exercitau credința. Crezi că credința unuia era diferită de a celuilalt? Cum?

MARȚI

 Dintr-o dată, Isus a pășit chiar înspre femeia bolnavă. Da! El Se îndrepta în direcția ei. Acum El era atât de aproape încât Îl putea atinge. Dar nu chiar. Repede s-a aplecat și și-a întins mâna deasupra oamenilor cât de mult a putut și a simțit că degetele au atins poala hainei Lui. Și chiar cum credea, de îndată a fost vindecată și trupul ei a fost revigorat. Acum se simțea bine. Lăudat fie Domnul!

Acum femeia nu mai trebuia să rămână în mulțime. Isus o vindecase. Și ah, cât de recunoscătoare era! Dar chiar când încerca să plece, ea L-a auzit pe Isus vorbind foarte clar. Ce spunea El? **Luca 8:45.**

Când femeia s-a întors și a privit la Isus, El privea direct spre ea.

Ucenicilor nu le venea să creadă că Isus pune a astfel de întrebare. Mulți oameni Îl atinseseră. Dar Isus a continuat să o privească pe femeie. Din nou, El a insistat că cineva L-a atins. **Versetul 46.**

Acum femeia știa că El vorbea despre ea. Tremurând, ea a venit spre Isus. Recunoscătoare, a îngenunchat la picioarele Lui în timp ce oamenii priveau și ascultau. **Versetul 47.**

Femeia și-a dat seama după privirea blândă și iubitoare a lui Isus că era mulțumit că ea era dispusă să Îi mulțumească

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

în fața tuturor acelor oameni. Ce i-a spus Isus femeii? **Versetul 48.**

 GÂNDEȘTE-TE: Ar trebui să fim rușinați să vorbim despre iubitorul nostru Isus în fața altor oameni? Uneori pastorul le cere celor care doresc să spună că aleg să Îl iubească pe Isus, să se încreadă în El și să Îl asculte să ridice mâna, să se ridice în picioare sau chiar să vină în fața bisericii. Isus este mulțumit când le spunem și altora că Îl iubim.

MIERCURI

 Era prea târziu! Iair știa că deja era prea târziu. Isus Se îndrepta lent spre casa lui Iair. Ce s-a întâmplat în timp ce vorbea cu femeia bolnavă care Îl atinsese? **Luca 8:49.**

Probabil că Iair s-a simțit îngrozitor. Nimeni nu putea ști cât de dezamăgit era. Dar Isus auzise ce îi spusese mesagerul; și de îndată i-a spus câteva cuvinte de speranță tatălui întristat și neliniștit. **Versetul 50.**

În acele vremuri, când cineva murea, familia plătea bocitoare să vină și să plângă zgomotos, să cânte cântări de jale, triste.

Astfel, toți știau că cineva a murit.

Când Isus a ajuns la casa lui Iair, bocitoarele erau deja acolo. Pe lângă părinții fetei, pe care dintre ucenici i-a luat Isus cu El în casă? **Versetul 51.**

Isus le-a spus bocitorilor plătiți să înceteze cu plânsul lor fals, pentru că fata nu era moartă. Ea doar dormea. **Versetul 52.**

Acești oameni, care trebuiau să fie triști, au crezut că Isus nu știa despre ce vorbește. Fetița era moartă. Ei văzuseră cu ochii lor. La ce Se referea Isus când a spus că fetița dormea? Ei s-au oprit din plânsul lor fals și au râs de Isus. **Versetul 53.**

Apoi Isus le-a spus bocitorilor să iasă afară și așa au făcut. Acum în casă mai erau doar Isus, trei din ucenicii Lui și părinții fetei. Ei au intrat în camera în care scumpa lor fetiță era întinsă pe pat. Era rece și nemișcată. Ceilalți au privit cum Isus a mers spre patul ei. Ce urma să facă?

 GÂNDEȘTE-TE: Mai înviase Isus pe cineva din morți? Îți amintești cine era?

JOI

 Isus stătea chiar lângă patul fetei care murise. El îi alungase pe bocitori. Acum părinții și trei din ucenicii lui Isus Îl urmăreau cu nerăbdare.

Când S-a aplecat asupra fetei și i-a luat mâna rece și fără viață, ce i-a spus Isus? **Luca 8:54.**

Fetița s-a mișcat. Apoi a zâmbit de parcă s-ar fi trezit

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

din somn sau ar fi avut un vis fericit. Și-a deschis ochii și a privit spre fața blândă și iubitoare a lui Isus. Apoi s-a uitat la cei trei ucenici ai lui Isus. După aceea s-a ridicat.

Acum era în viață. Nu mai era bolnavă. Părinților ei cu greu le venea să creadă ce vedeau, au îmbrățișat-o și au plâns de bucurie. Acum o aveau din nou pe fetița lor scumpă, sănătoasă și fericită.

Probabil că fetița nu mai simțise senzația de foame cât a fost bolnavă. Dar acum avea nevoie de hrană. Părinții ei au fost atât de fericiți că ea era în viață că nici măcar nu s-au mai gândit la mâncare. Dar Isus știa că ea trebuia să mănânce, acum că era în viață și sănătoasă. Ce le-a spus Isus să facă de îndată ce fetița a sărit din pat? **Versetul 55.**

Ce le-a spus Isus părinților înainte să plece de la familia fericită? **Versetul 56.**

Isus știa când era cel mai bine să vorbească despre ce făcuse și când nu putea vorbi. Cu doar o zi înainte, El le-a spus îndrăciților pe care îi eliberase de Satana să le spună și altora despre El și puterea Lui asupra lui Satana. Și femeii bolnave de doisprezece ani i-a permis să spună tuturor din mulțime ce făcuse pentru ea. Dar, din diverse motive, El știa că nu era momentul potrivit să vorbească despre readucerea la viață a fetiței. Întotdeauna putem fi siguri că El știe ce este mai bine.

GÂNDEȘTE-TE: *Isus a comparat moartea cu un somn. Ți place acest gând?*

VINERI

6

Astăzi va fi o zi în care să te gândești. Enumeră persoanele din povestirile noastre din această săptămână care au avut credință că Isus îi putea ajuta. Haina lui Isus pe care a atins-o femeia bolnavă avea ceva magic? Nu. Dacă ar fi avut ceva magic, mulți oameni ar fi fost vindecați, deoarece mulți se îngrămădeau în jurul Lui și Îl atingeau.

Ce a spus Isus încât femeia bolnavă s-a făcut bine? **Luca 8:48.**

Ce i-a spus Isus lui Iair, tatăl fetei, să facă? **Versetul 50.**

A-i spune lui Iair să creadă era ca și cum i-ar fi spus să aibă credință că Isus îi putea vindeca fetea.

Este suficient doar să crezi că Isus este Dumnezeu-Fiul? A crede este același lucru cu a alege să Îl iubești, să te încrezi în Isus și să ascuți de Cele Zece Porunci cu ajutorul Lui? Ce crezi?

Nemilosul Satana și îngerii lui cei răi cred că Isus este Dumnezeu-Fiul? Da. Demonii cei răi au proclamat în gura mare acest lucru când Isus le-a spus să iasă din îndrăciți. Dar faptul că au crezut i-a împiedicat pe acei demoni să Îl urască pe Isus și să vrea să Îl omoare?

Dacă avem o credință adevărată, știm că nu putem face nimic care să ne ajute să devenim suficient de buni încât să fim cu El în cer în curând. Credința adevărată înseamnă a-L iubi și a alege să ne încredem întotdeauna în El, indiferent ce s-ar întâmpla. Atunci când facem tot ce putem, El ne ajută și începem să ne asemănăm tot mai mult cu El.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

STUDIUL SUPLIMENTAR:

Marcu 5:21-43; Luca 8:40-56;
Viața lui Isus, pp. 342–348.

COLȚUL CU POVEȘTI

Fermă-minune – partea 1

De Amy Sherrard

Bărbații nu plâng prea des. Dar, dacă ai fi fost într-un câmp pustiu și pietros din Madison, Tennessee, într-o zi de vară, ai fi văzut doi bărbați stând pe o piatră, bătuiți de soare, plângând amândoi.

„Pur și simplu nu putem să o facem”, a spus unul dintre ei, suflându-și nasul.

„Știu”, a fost de acord și celălalt în timp ce își ștergea ochii. „Nu va crește niciodată. Doar uită-te la acest pământ pietros. Aici nu se va face niciodată nimic.”

„Și de unde am putea face rost de bani pentru a-l cumpăra?” a spus primul bărbat, dând din cap.

„Ai dreptate. Nu avem bani să facem ce vrea ea să facem”, a spus prietenul lui. „Dar ce vom face? Ea spune că acesta este locul în care Isus vrea să construim o școală. Va deveni o fermă pe care alte școli vor vrea să o copieze. Și amândoi știm că, atunci când oamenii au credință că soliile ei sunt de la Isus, întotdeauna s-au adeverit.”

„Și când au ales să nu asculte, întotdeauna au fost probleme”, a adăugat celălalt. „Dar uită-te la locul acesta!”

Unul dintre cei doi bărbați era Edward Sutherland, fostul președinte al Colegiului din Michigan; celălalt era Percy Magan, fostul decan al aceluși colegiu. Și doamna despre care vorbeau era Ellen White, care aștepta răbdătoare și se ruga pe un vapor nu departe de ei. Ea știa că celor doi bărbați nu le venea să creadă că puteau face ceea ce le spusese Isus că ar trebui să facă.

Cei doi bărbați s-au așezat jos pe pământul încălzit și s-au gândit multă vreme. În cele din urmă, unul dintre ei a luat cuvântul: „Cred că ar trebui să ascultăm, chiar dacă pare imposibil. Ce crezi?”

„Ei bine, cred că ai dreptate”, l-a aprobat prietenul lui. „Să ne rugăm pentru acest lucru.” Și amândoi au îngenuncheat pe pământul pietros și uscat și l-au cerut lui Isus să le dea mai multă credință. Apoi s-au ridicat și au mers la casa proprietarilor pământului, un bătrân și soția lui. Ei cereau 12 000\$ pentru acea proprietate, iar Edward și Percy sperau că puteau să coboare prețul.

© Little Folk Visuals

După ce au vorbit o vreme, proprietarul le-a spus că, dacă bărbații îi vor da 100\$ pe loc, atunci îi va aștepta încă zece zile pentru o altă tranșă de bani, adică 5 000\$.

Cei doi bărbați s-au uitat unul la celălalt. O sută de dolari? Și-au scos portofelele pentru a vedea câți bani aveau amândoi împreună. Aveau chiar suficient.

După ce i-au dat cei o sută de dolari bătrânului și soției lui, ei s-au întors la vaporul pe care îi

aștepta Ellen White. Când i-au spus cele întâmplate, ea a zâmbit. Ah, cât de fericită a fost că cei doi au hotărât să se încreadă în Isus! Dar de unde să facă rost de 5 000\$ în doar zece zile? Ei nu mai aveau alți bani. Au știut că era nevoie de o minune; dar, pentru că ei ascultasera de Isus, Ellen nu era deloc îngrijorată.

Ed Sutherland avea o mătușă bogată și a hotărât să vorbească cu ea. Poate că îi putea ajuta. Numele ei era Nellie Druillard. Dacă ea nu îi putea ajuta, Ed nu mai știa încotro să meargă după aceea.

(Va urma)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #48_ 30 noiembrie

O călătorie mișionară

DUMINICĂ

1 Probabil că ucenicii lui Isus au fost foarte entuziasmați, deoarece El era pe punctul de a-i trimite în călătorii misionare. Ucenicii erau doisprezece și urmau să meargă doi câte doi. Matei îi numește apostoli. Mai întâi, te rog să numești pe cât de mulți dintre ei și apoi citește lista în **Matei 10:24**.

Cei doisprezece bărbați au fost cu Isus multă vreme. Ei L-au ascultat învățând și când L-au pus multe întrebări, El i-a învățat multe lucruri. Ei învățau acum diferența dintre lucrurile greșite pe care ceilalți le propovăduiau și lucrurile adevărate pe care Dumnezeu le-a spus în Cuvântul Său. Ei au văzut multe minuni, au vorbit cu mulți oameni și, la fel ca diaconii din bisericele noastre, au ajutat mulțimile care veneau să Îl asculte pe Isus. Totodată, ei au adus mulți oameni la Isus, oameni care aveau nevoie de ajutorul Lui special.

Isus a știut că, mult timp după ce El avea să fie deja la cer, vor exista mulți ucenici care să le vorbească oamenilor de pretutindeni despre El și Împărăția Lui. Dar cei doisprezece ucenici speciali ai Lui urmau să fie primii conducători și învățători ai bisericii Sale. Așa că i-a chemat pe toți laolaltă să le spună ce dorea El ca ei să facă. Unde nu puteau merge în prima lor călătorie singuri și unde puteau merge? **Versetele 5,6**.

La fel ca alți iudei din acele timpuri, ucenicii credeau că nu trebuie să aibă nimic de-a face cu neamurile și samaritenii. Isus îi iubea și pe aceștia, dar El știa că ucenicii nu erau încă pregătiți să le vorbească. În această călătorie, ei urmau să meargă doar la iudei și în

TEXT DE MEMORAT:

„Dați, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună... care se va vărsa pe deasupra.” Luca 6:38

locurile în care Isus fusese deja. Ce trebuiau să le spună oamenilor cu care vorbeau? **Versetul 7**.

GÂNDEȘTE-TE: Poți numi câteva din minunile pe care ucenicii L-au văzut pe Isus înfăptuindu-le?

LUNI

2 Ai mers vreodată într-o călătorie fără mama sau tata? Poate că ai fost cu bunicul sau bunica, un unchi sau o mătușă. Ai fost entuziasmat? În același timp ai fost și puțin speriat? Probabil că aceleași simțăminte le aveau și ucenicii lui Isus când El le-a povestit despre călătoriile pe care urmau să le facă.

Tu ce iei cu tine când mergi într-o călătorie? Dar Isus dorea ca ucenicii Lui să se încreadă în Dumnezeu. Așa că ce le-a spus El despre a câștiga câțiva bănuți în plus sau a face rost de haine și mâncare? **Matei 10:9,10**.

Fără îndoială că ucenicii aveau nevoie de credință, nu-i așa? Ce le spunea Isus acum era foarte diferit de modul în care unii din învățători se îmbrăcau și se comportau atunci când călătoreau.

Isus le-a spus ucenicilor Săi despre multe lucruri de care aveau nevoie în acea primă

călătorie. Ei trebuiau să își amintească aceste lucruri în multe călătorii misionare în care urmau să mai meargă după aceea. De aceste lucruri trebuie să ne amintim și noi atunci când facem lucrare misionară pentru Isus.

Unul din cele mai minunate și mai palpitate lucruri pe care Isus le-a dat ucenicilor înainte de a pleca a fost putere. Citește **versetele 1 și 8**.

Imaginează-ți că Isus le-a încredințat puterea de a face minuni! Dar oamenii urmau să știe că puterea întotdeauna venea de la Isus, și nu de la ucenici; pentru că ei urmau să facă acele minuni în numele Lui.

Ucenicii au fost bucuroși că aveau să meargă doi câte doi, ca să se poată încuraja unul pe celălalt. Și se puteau ruga împreună în fiecare zi.

 GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că s-au simțit ucenicii când au pornit în călătorie? Crezi că se încredeau în ei sau în Dumnezeu?

MARȚI

3 Ucenicii porniseră în călătoriile lor misionare și Isus era singur; dar El nu a încetat să lucreze. În fiecare zi era ocupat, învățând și predicaând. În același timp, El Se gândea la ei și Se ruga pentru ei.

Când s-au întors, ucenicii așteptau cu nerăbdare să Îi povestească lui Isus despre călătoria lor și despre multe lucruri care s-au întâmplat. Dar, ca de obicei, erau mult prea mulți oameni în jurul lui Isus pentru ca ei să poată vorbi cu El așa cum își doreau. Erau obosiți și nerăbdători să rămână singuri cu El pentru o vreme. Și Isus Își dorea acest lucru. El știa că toți aveau nevoie de un loc liniștit în care să se odihnească. Ce a hotărât să facă? **Marcu 6:31,32**.

Probabil că ucenicii au început să vorbească de îndată ce au fost singuri în barcă. Dar crezi că oamenii de pe mal doreau ca ei să plece? Au rămas să vadă încotro se îndreptau? Desigur. Crezi că mulți dintre ei i-au urmat? Da. Unii au mers cu barca, iar în timp ce alții alergau spre ei de pe malul lacului, și mai mulți oameni i-au văzut și li s-au alăturat. Curând mii de oameni Îl așteptau pe Isus înainte ca El să ajungă acolo. **Versetul 33**.

Dar Isus a ajuns într-un loc în care știa că puteau fi singuri măcar pentru o vreme. Liniștiți,

au urcat pe coama muntelui și au avut discuții frumoase, deși nu atât cât și-ar fi dorit ei.

Ucenicii I-au povestit lui Isus despre lucrurile bune care li se întâmplaseră în călătoriile lor și I-au mai spus despre lucrurile care nu au fost atât de frumoase. Ei au făcut și greșeli, dar nu le-a fost teamă să Îi povestească totul. Au ajutat mulți oameni, și acest lucru i-a făcut fericiți. Acest lucru L-a făcut fericit și pe Isus. El le-a spus ce să facă în ocazia viitoare. Le-a răspuns la întrebări și le-a explicat multe lucruri în timp ce stăteau și povesteau, odihnindu-se pentru o vreme.

GÂNDEȘTE-TE: Ție îți place să vorbești cu Isus? Ce ai să Îi spui?

MIERCURI

4 Isus și ucenicii Lui vorbiseră și se odihniseră într-un loc liniștit pe coama muntelui. Dar mii de oameni Îl așteptau și întrebau de El. Când a coborât din locul în care s-au odihnit și au vorbit, El a privit în jos spre locul în care se îndreptau oamenii care Îl așteptau. Cum S-a simțit? A fost nerăbdător? Și-a dorit ca aceștia să nu fi venit după El? **Marcu 6:34**.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Deoarece era vremea Paștelui, mulți oameni care auziseră despre Isus și se îndreptau acum spre Ierusalim au urmat mulțimea. Acum așteptau să Îl vadă și să Îl și audă. Lui Isus I-a părut rău pentru ei. El știa că aceștia se săturaseră să îi asculte pe cărturari și farisei, dar mai știa și că la Ierusalim urmau să îi asculte tot pe aceștia. Ei aveau nevoie să asculte adevărul despre dragostea lui Dumnezeu

și despre Împărăția Lui.

Așa că Isus a vorbit din nou și din nou. Și oamenii L-au tot ascultat. Acolo erau strânși cam 5 000 de bărbați, în afară de femei și copii; așa că probabil erau cel puțin 10 000 de oameni strânși în acea zi. Isus nu avea un microfon așa cum au predicatorii acum. Dar acei oameni erau atât de tăcuți, încât toți Îl puteau auzi.

Oră după oră, ei L-au ascultat pe Isus. De fapt, oamenii erau atât de interesați de ce spunea Isus încât nici măcar nu s-au mai gândit la mâncare. Dar acum se apropia seara. Oamenii au fost acolo toată ziua și Isus știa că le era foame. Și ucenicii știau. Ce au spus ei că ar trebui să facă Isus înainte de lăsarea întunericului?

Versetele 35,36.

Ce au spus ei părea o idee bună; dar ce le-a spus Isus și ce au răspuns ei? **Versetul 37.**

GÂNDEȘTE-TE: *Chiar dacă ar fi avut suficienți bani, crezi că ar fi putut cumpăra atâta mâncare, ar fi găsit o modalitate să o transporte și apoi ar fi hrănit toți acei oameni?*

JOI

5 Tu ce ai fi crezut dacă ai fi fost cu ucenicii și L-ai fi auzit pe Isus spunându-le să hrănească peste 10 000 de oameni înfomețați?

Dar Isus nu era îngrijorat deloc. El le ceruse ucenicilor să vadă ce mâncare puteau găsi chiar acolo. Nici măcar un supermarket nu le-ar fi ajuns, dar ei au ascultat de Isus oricum. Nu după mult timp, Andrei, fratele lui Petru, s-a întors la Isus. Ce a spus el? **Ioan 6:8,9.**

Cât de frumos ar fi dacă am cunoaște toată povestea despre cele cinci pâini și cei doi pești. Poate că mama băiatului i-a pregătit un prânz rapid când l-a lăsat să meargă să Îl asculte pe Isus.

El ascultase toată ziua cuvintele minunate pe care Isus le rostea. Îți poți imagina un băiat care să fie atât de interesat încât să uite să mănânce?

Și îți poți imagina cât de foame trebuie să îi fi fost seara? Poate că atunci când Andrei s-a apropiat de el, căutând mâncare, băiatul a crezut că mâncarea era pentru Isus. El i-a dat bucuros prânzul lui Andrei și poate chiar a mers împreună cu el să vadă cum I-l dă lui Isus. Când băiatul a auzit ce a spus Andrei și apoi răspunsul lui Isus, cu siguranță că s-a întrebat ce urma să se întâmple. **Versetul 10.**

GÂNDEȘTE-TE: *Te întrebi și tu ce s-a întâmplat după aceea? Uitau ucenicii că Isus era totodată și Dumnezeu și că la Dumnezeu nimic nu este imposibil?*

VINERI

6 Nu a trecut mult până toți oamenii s-au așezat în grupuri pe iarba verde. Ucenicii puteau merge cu ușurință de la un grup la altul. Dar ei încă nu aveau hrană, în afară de prânzul băiatului pe care îl avea Isus în mână. Probabil că toți priveau și ascultau

când El a privit în sus spre cer și a binecuvântat micul prânz al băiatului. **Marcu 6:39-41.**

Apoi s-a întâmplat ceva uimitor. Băiețelul, care a fost de acord să își dea prânzul, probabil că a fost foarte entuziasmat privind cum Isus rupea hrana în bucăți și începea să le-o dea ucenicilor de îndată ce ei ajungeau la hrană. Ucenicii au trecut repede pe la toate grupurile strânse acolo și oamenii dădeau mâncarea din mână în mână. De fiecare dată când ucenicii se întorceau după mai mult hrană, Isus le dădea cât puteau cuprinde ei în mâini.

Îți poți imagina cât de uimiți și de entuziasmați au fost oamenii în timp ce au mâncat? Nu era mâncare de fițe. Era ca hrana simplă pe care o serveau de obicei acasă și avea gust bun. Toți au avut atât cât și-au dorit. Nimeni nu a rămas flămând. **Versetul 42.**

Desigur, Isus și ucenicii au mâncat și ei. La fel și băiețelul. Când toți s-au săturat, ce le-a spus Isus ucenicilor să facă? **Ioan 6:12.**

A rămas suficientă hrană încât oamenii să o poată împărți cu cei care nu au fost acolo în acea zi. **Matei 14:20,21.**

Crezi că băiețelul care în mod altruist și-a împărțit prânzul cu ceilalți a dus și el ceva acasă? Crezi că le-a spus oamenilor ce s-a întâmplat în acea zi?

GÂNDEȘTE-TE: *Ucenicii au luat hrana miraculoasă de la Isus și au împărțit-o oamenilor flămânzi. Tot așa vrea Isus să dăm și noi dragostea Sa oamenilor și să le spunem vestea bună că El Se întoarce curând. Dacă noi Îi dăm lui Isus inima noastră, ne poate El folosi să îi ajutăm pe semenii? Poți transmite celorlalți astăzi fericire? În ce moduri poți face acest lucru?*

STUDIU SUPLIMENTAR:

Matei 10; 14:13-21; Marcu 6:7-13, 30-44; Ioan 6:1-14; *Viața lui Isus*, pp. 349-371.

COLȚUL CU POVEȘTI

Fermă-minune – partea a 2-a

De Amy Sherrard

Unde să găsească Ed Sutherland și Percy Magan 5 000\$ în doar zece zile? Ed a hotărât să vorbească cu mătușa lui bogată, Nellie Druillard. Mătușa Nellie s-a uitat la nepotul ei și a dat din cap. „La ce vă gândiți, băieților?”, i-a întrebat ea. „Cum de întotdeauna vă apucați de planuri atât de nebunești? Nu aveți bani și s-ar părea că ferma este lipsită de speranță.”

Ed a dat din cap aprobator. „Știi, mătușă! La fel am simțit și noi. Și am hotărât că nu vom face nimic acolo. Dar apoi am hotărât să facem ce vrea Isus să facem. Așa că îți cer să ne ajuti.”

Mătușa lui Ed s-a gândit la toate lucrurile pe care i le povestise el despre fermă. Apoi a luat o hotărâre. „Nu, pur și simplu nu cred că va funcționa. Nu îmi voi investi banii în acel loc.”

Desigur, Ed a fost dezamăgit. „Ei bine”, a spus el, „atunci voi face rost de bani din alt loc. Eu și Percy vom asculta de Isus.” Dar chiar când s-a întors să plece, mătușa lui l-a strigat din nou. „Îți spun ce voi face”, a spus ea. „Voi vedea ferma cu ochii mei.” Așa a și făcut.

Când Ed Sutherland și mătușa lui au mers la fermă, Percy, Ellen White și alți câțiva slujbași ai bisericii au fost și ei prezenți. „Este în zadar”, i-a spus Percy lui Ed. „Doamna în vârstă care deține terenul vrea 1 000\$ în plus.”

Mătușa lui Ed s-a simțit ușurată. „Ha! Mă bucur că nu vom lua terenul!” a exclamat ea.

Ochii lui Ellen White străluceau. „Bucuroasă! Eu nu l-aș lăsa pe Satana să îți strice planul lui Dumnezeu din cauza la 1 000\$. Dă-i banii, Nell! Acesta este locul pe care Domnul a spus că trebuie să îl luăm.”

Nellie a dat banii și Ellen White i-a făcut o promisiune. „Nell”, a spus ea, „crezi că este momentul să încetezi să mai lucrezi pentru că ești bătrână și nu mai ai mult de trăit și pentru că sănătatea ta nu este prea bună. Dar, dacă vei avea grijă de Ed și Percy și îi vei ajuta în ceea ce vrea Isus ca ei să facă, Dumnezeu îți va da sănătate și putere să faci mai mult decât ai făcut înainte.”

Aceasta era o făgăduință minunată și Nellie a hotărât să creadă în ea.

S-a ținut Dumnezeu de promisiune? Da. Pe terenul de la fermă au crescut ali-

mente bune? Cu siguranță. Acolo a fost construită o școală căreia i-au pus numele Colegiul Madison. Apoi a fost construit un sanatoriu (un fel de spital). Ed și Percy s-au făcut amândoi medici, pentru a putea ajuta la sanatoriu. De asemenea, la colegiu erau instruite asistente medicale, pentru a putea îngriji de oamenii bolnavi. Și Nellie, căreia acum toți îi spuneau „Mama D”, a ajutat. A mai trăit ea mulți ani? Da. Ea a trăit peste nouăzeci de ani.

A meritat ca Ed și Percy să se încreadă și să dea ascultare soliei pe care Isus i-a dat-o lui Ellen White pentru ei? Crezi că merită ca noi să ne încredem și să ascultăm de soliile lui Isus pentru noi? Da, cu siguranță. (Sfârșit)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #49_ 7 decembrie

Petru umblă pe apă

DUMINICĂ

Fusese o zi frumoasă. Fusese o zi minunată.

1 Multe mii de oameni Îl ascultaseră pe Isus. El făcuse minunea de a transforma prânzul unui băiat, cinci pâini mici și doi pești, în suficientă mâncare încât să hrănească toți acei oameni. **Matei 14:20,21.**

Oamenii erau siguri că El era marele Mesia pe care Îl așteptaseră. El trebuia să fie Cel care urma să le devină împărat. Și ei doreau să Îl încoroneze chiar atunci. Gândește-te puțin! Dacă Isus era împăratul lor, El putea face toată mâncarea de care aveau ei nevoie. Nu ar mai fi avut oameni săraci și bolnavi. El îi putea elibera de romani și le putea vindeca soldații dacă se răneau. El putea face orice. În scurt timp, întreaga lume avea să fie a lor.

Tocmai de aceea nu este deloc surprinzător că ucenicii erau entuziasmați. Dintr-odată, totul părea să meargă așa cum și-au dorit ei dintotdeauna. La urma urmei, probabil că Isus avea să Își stabilească împărăția exact așa cum auziseră că va face Mesia.

Ucenicii probabil că le-au spus oamenilor că vor trebui să insiste să Îl facă împărat pe Isus, pentru că El era mult prea modest pentru a Se autoproclama împărat. Nu a trecut mult până când au început să planifice cum să facă acest lucru.

Dar știa Isus ce se întâmplă? Desigur. El știa că trebuia să le schimbe planurile numaidecât. Preoții și conducătorii erau deja furioși și făceau tot ce puteau să găsească un motiv să Îl omoare. Dacă oamenii ar fi încercat măcar să facă ce Își planificaseră, ar fi ajuns la mari tulburări. Astfel, oamenilor le-ar fi fost și mai

TEXT DE MEMORAT:

„Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!”

Matei 14:27

greu să înțeleagă adevărata Împărăție a lui Dumnezeu și de ce a venit Isus în lumea noastră.

GÂNDEȘTE-TE: Încearca Satana să strice planul lui Dumnezeu de a ne salva? Cum îi putea opri Isus pe oameni să facă ce plănuiseră? El era unul singur și de partea cealaltă erau mii de oameni care voiau să Îl facă împărat.

LUNI

2 Isus știa că trebuia să pună capăt planurilor lor de a-L face împărat. De îndată i-a chemat pe toți ucenicii să se întâlnească. Ce le-a cerut El să facă nu le-a adus fericire. Ei credeau că Isus strica totul. Ah, cât de mult își doreau să continue cu planurile lor de a-L face împărat! Dar El le-a spus că trebuiau să plece de îndată.

La început, ucenicii L-au contrazis pe Isus. Ei au spus că nu ar trebui să Îl lase singur. Au încercat din răputeri să Îl convingă că ei trebuiau să rămână cu El. Dar privirea de pe fața Lui și tonul vocii Lui le spuneau că El nu avea de gând să Se răzgândească. Așa că trebuiau să asculte de El. Și când Isus S-a uitat la ei duios, dar ferm, ce le-a spus să facă? **Matei 14:22.**

Fără să mai riposteze, ucenicii s-au întors și au mers spre barcă. Au rămas acolo o vreme, sperând că Isus li Se va arăta curând. Dar când a început să se întunece, și-au dat seama că El nu avea să vină. Foarte dezamăgiți, ei au urcat într-un final în barcă și

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

au pornit spre Capernaum.
Ioan 6:16,17.

Când Isus S-a întors spre oameni, nu a trebuit să le spună multe cuvinte. Din nou, doar

modul în care le-a vorbit și i-a privit i-a făcut să se oprească subit din ceea ce plănuiau să facă. Când le-a spus să plece, în vocea Lui era atât de multă putere și modul în care El privea și acționa i-a făcut să se supună tăcut, deși nu doreau deloc acest lucru.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce fel de împărăție încă își doreau ucenicii? Dar de ce împărăție aveau nevoie toți? Noi de ce împărăție avem nevoie? Pe care o urăște Satana? Tu pe care o alegi?*

MARȚI

 Ucenicii au fost fericiți sau triști când au urcat în barcă fără Isus în acea seară, după ce El a hrănit atât de mulți oameni? De ce? Ce și-au dorit ei să facă?

Oamenii au fost fericiți sau triști când au plecat din locul cu iarbă în care își petrecuseră ziua cu Isus și serviseră o cină atât de bună? De ce?

După ce ucenicii au plecat din barcă și după ce Isus a trimis toți oamenii acasă, unde a mers El? **Matei 14:23.**

Isus știa că nu mai putea rămâne în lumea noastră mult timp. El știa că până și ucenicii Lui speciali încă nu înțelegeau pe deplin totul despre Împărăția lui Dumnezeu. Ei încă își doreau o împărăție care să îi elibereze de romani. Și voiau funcții importante în împărăție, pentru că atunci oamenii i-ar fi onorat.

Dacă ucenicii nu au înțeles că adevăratul inamic era Satana, și nu romanii, cum puteau să îi învețe pe ceilalți despre planul lui Dumnezeu de a ne salva? Ei încă nu înțelegeau că Satana cel rău făcea tot posibilul să strice acest plan minunat. El dorea să Îl distrugă chiar și pe Isus.

Satana încerca din răspuț să îi împiedice pe oameni să înțeleagă că Isus era Dumnezeu-Fiul, Mielul lui Dumnezeu, care a venit în lumea noastră pentru a ne salva. Doar dacă El murea pentru ei puteau oamenii să aleagă să fie în Împărăția lui Dumnezeu și să nu moară pentru totdeauna.

Când S-a rugat singur în acea noapte, Isus Se ruga pentru scumpii Lui ucenici. El știa că Satana făcea tot ce putea să îi împiedice să înțeleagă cine era El cu adevărat. Satana dorea să îi împiedice să devină ajutoare puternice pentru Isus.

GÂNDEȘTE-TE: *Tu alegi să fii un ajutor puternic pentru Isus?*

MIERCURI

 Satana făcea tot posibilul să Îl distrugă pe Isus și să ruineze planul lui Dumnezeu de a ne salva. Crezi că el a vrut să îi distrugă și pe ucenicii Lui? Desigur. Și Isus știa acest lucru. De fapt, Isus știa că ucenicii Lui erau într-un mare impas chiar în acel moment.

Când, în cele din urmă, au ascultat de Isus și au pornit cu barca spre Capernaum, ucenicii au fost foarte nefericiți. Isus nu avea să devină niciodată împărat? În acea zi avuseseră o șansă ca El să facă acest lucru. Dar Isus a împiedicat totul. Ei chiar se întrebau dacă nu cumva ar fi trebuit să nu Îl asculte și să continue să ajute oamenii în planul lor de a-L face împărat.

În mintea lor au apărut multe întrebări despre Isus. De ce nu îl salvase pe Ioan Botezătorul de la moarte? De ce asta? De ce aia? Ei chiar au început să se întrebe dacă El era adevăratul Mesia. Poate vrăjmașii Lui aveau dreptate.

Imaginază-ți! După toate minunile uimitoare pe care doar Dumnezeu le putea face; după ce Isus le-a dat puterea de a face și ei minuni, când ei erau în călătoriile lor misionare; după ce I-au ascultat cuvintele minunate și au știut că tot ce a spus El era adevărat, acum ascultau de Satana și îl lăsau să le umple mintea cu gânduri îngrozitoare, greșite. Ucenicii erau atât de ocupați cu gândurile lor greșite încât nici măcar nu au observat că începuse furtuna. Dintr-odată, vântul a început să bată cu putere. Valurile îi loveau dezlănțuite. Și ei erau suflați de vânt departe de locul în care trebuiau să Îl întâlnească pe Isus. **Matei 14:24.**

GÂNDEȘTE-TE: *Au mai trecut ucenicii și înainte printr-o furtună îngrozitoare? Cine a fost cu ei în acea ocazie? Unde era El de această dată? Își doreau ca El să fi fost cu ei și acum?*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

5 Ucenicii nu erau pregătiți pentru furtuna care începuse atât de subit. Pe măsură ce s-a înrăutățit tot mai mult, ei au uitat de nemulțumirile lor și au încercat din răputeri să nu fie cuprinși de apă, ei și barca. Dar curând și-au dat seama că sub nicio formă nu se puteau salva singuri.

Crezi că acum ucenicii se rugau, în loc să fie nemulțumiți? Și-au dat ei seama chiar atunci cât de neajutorați erau fără Isus? Da. Și cât de mult aveau nevoie de El!

Crezi că Isus uitase unde erau ucenicii? Cu siguranță că nu. El urmărea tot ce se întâmplă. A observat că barca mergea în direcția greșită. A văzut că era lovită de valuri puternice și că se umplea rapid cu apă. Vedeau cât de tare încercau ei să se salveze. Și știa exact momentul în care să îi ajute și să îi salveze de la înec.

Îți amintești că Isus și-a folosit puterea de Dumnezeu doar pentru a ajuta alți oameni. Cu doar câteva ore înainte, El folosisese această putere să hrănească mii de oameni. Acum, El a folosit-o din nou pentru a-i ajuta pe scumpii Lui ucenici când erau pe punctul de a se îneca în mijlocul furtunii. Ce alt lucru uimitor a mai făcut? **Matei 14:25.**

Dacă tu ai fi fost într-o barcă în mijlocul unei furtuni îngrozitoare și ai fi fost pe punctul de a te îneca, ce ai fi gândit dacă dintr-odată ai fi văzut o lumină strălucind asemenea unei fantome, umblând pe apă și venind spre barcă? Ai fi fost mai speriat decât oricând? **Versetul 26.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ai fost vreodată supărat și nefericit pentru că părinții au spus „Nu” când tu ai vrut neapărat să faci un lucru? Poate chiar ai hotărât să nu îți mai placă de ei. Dar când ai fost trist și rănit, pe cine ai căutat? Te-au ajutat? Te poți gândi la o astfel de situație în viața ta?*

VINERI

Ucenicii îngroziți strigau foarte speriați. De ce? Unde erau ei? Ce se întâmpla?

6 Nu doar că erau în mijlocul unei furtuni puternice și pe punctul de a se scufunda, dar, dintr-odată, vedeau în fața lor o fantomă. O fantomă este unul din îngerii răi ai lui Satana. Acum erau siguri că urmau să moară. Dar ce s-a întâmplat? **Matei 14:27.**

Cât de ușurați au fost ucenicii! Petru întotdeauna a fost grabnic la vorbire și la acțiune. Ce a strigat el către Isus? Ce i-a răspuns Isus? **Versetele 28,29.**

De îndată Petru a ieșit din barcă. Și iată, privind la Isus și mergând spre El, Petru călca pe apă și mergea.

Petru a crezut că făcea ceva cu care se putea mândri. Oare ce credeau ceilalți ucenici? El a întors o privire rapidă și plină de mândrie spre ei. Dar când s-a uitat din nou spre Isus, nu l-a mai putut zări. Între ei se înălțase un val puternic și Petru a început să se scufunde. Crezi că și acum mai avea gânduri de mândrie? Ah, nu. El se scufunda. Și știa că doar Isus îl putea salva. **Versetul 30.**

Numaidecât Isus a fost lângă Petru și l-a prins de braț, ridicându-l. **Versetul 31.**

Mai era Petru mândru acum? Nu, el a fost foarte tăcut când a intrat înapoi în barcă. Știa că niciodată nu avea să se mândrească cu faptul că a mers pe apă. Și nu a dat drumul

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

mâinii lui Isus până nu a urcat din nou în barcă. Ce s-a întâmplat după aceea? Cum s-au simțit ucenicii? **Versetele 32,33.**

GÂNDEȘTE-TE: *I-a iubit Isus pe ucenicii Săi când a permis să vină furtuna? De ce a îngăduit să fie furtună? Știa El că îi va ajuta să creadă și să depindă mai mult de El? A încetat El, chiar și pentru o clipă, să Îi pese de ei? Lui întotdeauna Îi pasă și de noi?*

STUDIUL SUPLIMENTAR:

Matei 14:22-33; Marcu 6:45-52; Ioan 6:14-21;
Viața lui Isus, pp. 377–382.

Stephen și Scrișoarea

De Amy Sherrard

Stephen Smith, soția lui și copiii lor păzeau Sabatul zilei a șaptea și credeau că Isus urma să Se întoarcă pentru a ne lua la cer. Stephen chiar a călătorit și în alte locuri pentru a le spune oamenilor ce ne învață Biblia.

Dar, după o vreme, Stephen a auzit alți oameni vorbind despre faptul că Isus va veni în alt fel decât ne învață Biblia; și a început să îi creadă. Curând, și el a început să predice lucruri care nu erau adevărate. Stephen a început să le spună oamenilor și că nu credea că ar trebui să se încreadă în viziunile pe care Isus i le dădea lui Ellen White. Într-un final, credincioșii adventiști au trebuit să îi spună lui Stephen că el nu mai putea fi membru al bisericii lor.

Isus îl iubea pe Stephen și i-a dat o viziune lui Ellen în care i-a arătat ce s-ar întâmpla cu el dacă avea să continue să gândească și să predice lucruri greșite. Ellen a scris cu atenție lucrurile pe care i le-a spus Isus și i-a trimis scrisoarea lui Stephen.

Când Stephen a primit scrisoarea, s-a uitat la adresa destinatarului. Acolo scria: dna E.G. White, Battle Creek, Michigan. Numaidecât Stephen s-a infuriat. „Această scrisoare îmi va spune că procedez greșit. Nici măcar nu o voi citi”, și-a spus în sinea lui în timp ce îndesa scrisoarea în buzunar. Când Stephen a ajuns acasă, el a mers la un cufăr, a ridicat capacul și apoi a pus scrisoarea chiar pe fundul cufărului. „Așa”, și-a spus el în timp ce pune capacul la loc. „S-a dus. Nu o mai văd. Nici măcar nu mă voi mai gândi la ea.” Și Stephen a uitat de ea. În schimb, el a continuat să creadă ideile greșite și să lupte tot mai mult împotriva adevărului.

Ellen a fost tristă când s-a gândit la ce lucrător pentru Isus putea să fie Stephen. Dacă nu ar fi

fost atât de încăpățânat! Ea știa că el nu putea fi fericit. Și nu era.

Au trecut douăzeci și șapte de ani și Stephen îmbătrânea. Părul lui se albea, spatele începea să se cocoșeze. Era nefericit și le transmitea aceeași nefericire soției și copiilor.

Într-o zi, Stephen a luat unul din ziarele bisericii, care era chiar pe masa din salon. El a observat că unul dintre articolele din ziar era de Ellen

White și a hotărât să îl citească. „Este adevărul”, și-a spus el în timp ce lăsa ziarul jos. În loc să fie furios, el a citit tot mai multe publicații și cărți.

Apoi, într-o zi, și-a amintit de scrisoare. Mai era tot acolo unde o ascunsese? A găsit cheia; mâna îi tremura în timp ce deschidea cufărul și a început să o caute. Era încă acolo.

Când Stephen a citit scrisoarea, au început să îi curgă lacrimile. Tot ce a spus Ellen că se va întâmpla s-a întâmplat. „Ah, dacă aș fi ascultat! Dacă nu aș fi fost atât de mândru și de încăpățânat”, și-a spus în sinea lui.

Pentru că lui Stephen îi părea rău cu adevărat, Isus l-a iertat. Dar Stephen nu a uitat niciodată cât de mult îl rănise pe Isus. El ar fi putut alege să fie un lucrător fericit, util pentru El în toți acești ani.

Mulți dintre noi avem mesaje de la Isus în cărțile scrise de Ellen White. Dar, de multe ori, aceste cărți pur și simplu stau pe raft în casa noastră și nu sunt niciodată citite. Cât de trist!

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #50_ 14 decembrie

Iubirea lui ISUS pentru toți oamenii

DUMINICĂ

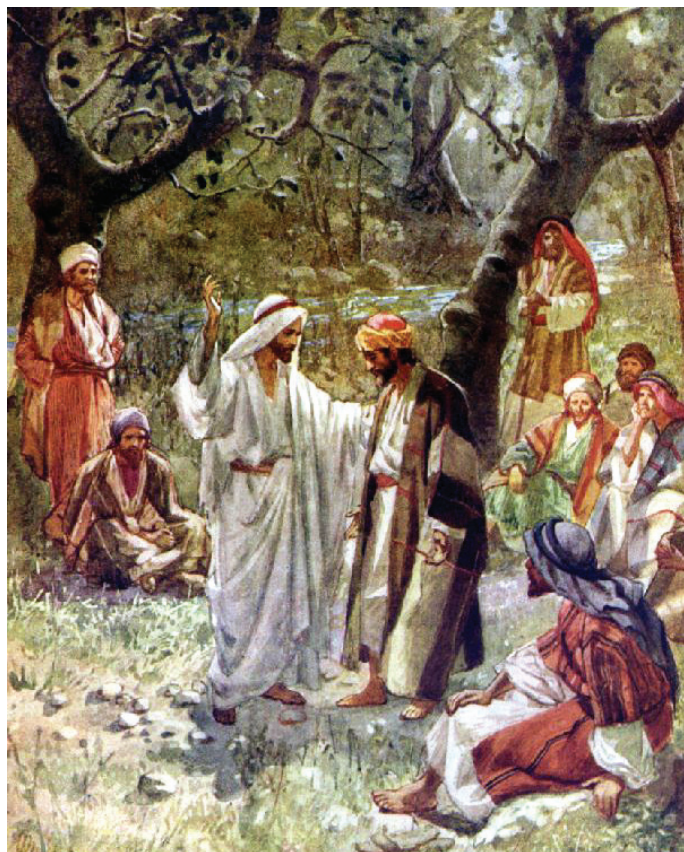
1 Isus și ucenicii erau obosiți. Cu o zi înainte, ei merseseră într-un loc liniștit, unde să poată vorbi și să se poată odihni după ce ucenicii s-au întors din călătoriile lor misionare. Dar nu au zăbovit acolo foarte mult, deoarece ei știau că mii de oameni Îl așteptau pe Isus. Așa că El a plecat din locul acela liniștit și S-a întors la oameni.

După ce a vindecat și a predicat toată ziua, El a făcut acea minune uimitoare cu hrănirea miilor de oameni dintr-un prânz sărăcăcios al unui băiețel. Apoi, chiar în acea seară, în timp ce ucenicii erau pe lac fără Isus, a venit furtuna; și El a mers pe apă până la ei, pentru a-i ajuta.

Mulți dintre cei care L-au ascultat pe Isus în acea zi erau în drum spre sărbătoarea Paștelui de la Ierusalim. Dar Isus a hotărât să nu meargă la acest Paște. El știa că acolo aveau să fie spioni care să urmărească și să asculte. Conducătorii religioși doreau să creeze neliștițe pentru El încât să aibă o scuză să Îl omoare. Dar lucrarea Lui nu era încă terminată. Nu era încă timpul ca El să moară.

Conducătorii religioși au încercat tot timpul să demonstreze că Isus încălca Legea lui Dumnezeu. Dar Isus întotdeauna le-a dat răspunsuri atente, despre care chiar și conducătorii religioși știau că erau adevărate. Desigur, acest lucru doar îi înfuria și mai mult. Un exemplu îl găsim în **Matei 15:1-6**.

Conducătorii religioși știau că una din Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu este să îți cinstești părinții. Dar ei aveau o regulă egoistă și plină de răutate: dacă un om promitea să își dea toți banii la templu în

TEXT DE MEMORAT:

„Mare este credința ta! Facă-ți-se cum voiești.” Matei 15:28

momentul morții, el îi putea folosi pentru el atât timp cât trăia. Dar, dacă părinții lui aveau nevoie de bani, el nu le putea da, deoarece se angajase să îi dea pe toți la templu. Toți puteau vedea că regula lor încălca una din poruncile lui Dumnezeu. Și Isus le-a spus acest lucru. Isus putea demonstra în orice clipă că El nu încălca Legea lui Dumnezeu.

GÂNDEȘTE-TE: *Îți vine în minte vreo poruncă a lui Dumnezeu pe care mulți oameni o încălcă în prezent? Numeste-o!*

LUNI

2 Isus și ucenicii încă nu avuseseră ocazia să stea de vorbă împreună și să se odihnească o vreme.

Așa că El a hotărât să meargă într-un loc cu dealuri frumoase. Poate acolo puteau avea parte de liniște. De pe vârful dealurilor, puteau zări cu privirea largul mării. La o oarecare distanță, se vedeau cetățile Tir și Sidon, pe coastă. Și între dealuri și mare erau locuri în care locuiau mulți oameni păgâni.

Oamenii din Samaria, unde Isus vorbise cu femeia de la fântână, credeau în Dumnezeu, deși ei nu se închinau în același loc cu iudeii. Dar păgânii

care locuiau în apropiere de locul în care erau Isus și ucenicii acum nu credeau deloc în Dumnezeu.

Isus și ucenicii Lui tânjeau după puțină odihnă. Dar oameni din multe locuri au auzit despre cuvintele Lui minunate și despre minunile pe care le făcea. **Marcu 7:24.**

Deși Isus avea nevoie de odihnă, El mai avea un motiv pentru care se îndreptase în acea parte a țării. El știa că o femeie de acolo avea nevoie de ajutorul Lui. Ea era păgână și, de îndată ce a aflat că Isus era în apropiere, a pornit în grabă să Îl găsească. **Versetul 25.**

Cu toate că multora dintre iudeii care locuiau printre cei din poporul ei nu le plăcea de oamenii păgâni, cel puțin această femeie credea că Isus, un iudeu, îi putea vindeca fiica. **Matei 15:22.**

Ucenicii erau iudei, și ei tot nu înțelegeau că Dumnezeu îi iubea și pe ceilalți la fel ca pe iudei. Curând s-a putut vedea cam ce simțeau ei față de acea femeie păgână. Când Isus nu i-a răspuns femeii la început, ei au fost siguri că El simțea la fel ca ei. **Versetul 23.**

 GÂNDEȘTE-TE: A refuzat Isus vreodată pe cineva? Dar El la început nici măcar nu i-a răspuns femeii. De ce?

MARȚI

3 Ucenicii nu știau, dar Isus îi învăța o lecție. El le arăta diferența dintre simțămintele lor și simțămintele Lui față de păgânii din jur. Mai întâi, El a acționat cum ar fi acționat ei dacă femeia păgână le-ar fi cerut să îi vindece fetița.

Când sărmana femeie a început să ceară ajutorul, Isus a acționat de parcă nici măcar nu a auzit-o, așa că ucenicii erau siguri că El credea la fel ca ei chiar și despre a vorbi sau nu cu un păgân. **Matei 15:23.**

Dar Isus nu a alungat-o. Știa că femeia auzise despre minunile uimitoare pe care El le făcuse pentru alți oameni, indiferent cine erau ei. Știa cât de mult avea ea nevoie de ajutor și că ea credea că El îi putea vindeca fetița. Dar, preț de câteva clipe, S-a comportat așa cum s-ar fi comportat ucenicii Lui. Ce i-a spus El după aceea femeii păgâne? **Marcu 7:27.**

Iudeii de la acea vreme erau siguri că ei erau „copiii” lui Dumnezeu și că alți oameni nu erau mai importanți nici măcar decât câinii. Ei erau siguri

că Dumnezeu nu Își revărsa dragostea asupra lor. Cât de greșit gândeau!

Isus nu Și-a putut ascunde dragostea Lui față de toți. Când femeia păgână L-a privit în față, ea a fost sigură că exista speranță. Ei nu îi păsa dacă El ar fi numit-o câine. Poate că ceilalți iudei deja o numiseră astfel. Ea a văzut iubire pe chipul lui Isus și a arătat cât de mult se încredea încă în El când I-a reamintit că până și câinii primesc hrana („pâine”) pe care copiii o lasă în farfurie. Cu siguranță, avea câteva „firimituri” de ajutor pentru ea. **Versetul 28.**

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că credința acestei femei Îl făcea fericit pe Isus? Dumnezeu chiar îi iubește pe toți, chiar și pe cei pe care îi numim păgâni? Pot păgânii să aibă credință în Isus când află despre El? Noi ar trebui să îi iubim pe toți? Cum putem arăta că știm că Isus îi iubește și pe păgâni?

MIERCURI

4 O mamă păgână venise la Isus să Îl implore să alunge demonul din fiica ei. A trebuit să meargă Isus la casa în care locuia fetița pentru a alunga demonul din ea? Nu. Tot ce a făcut a fost să îi spună mamei că demonul ieșise din fetița ei. **Marcu 7:29.**

Când mama a ajuns acasă, ce a găsit? **Versetul 30.**

Nu este greu să ne imaginăm cât de fericită era mama. Crezi că ceilalți au aflat curând ce făcuse Isus? Desigur. Vestea s-a răspândit cu repeziciune, poți fii sigur. Atât alți păgâni, cât și iudeii au auzit despre acest lucru.

Isus a mers în acel loc în care erau păgâni din două motive speciale. El dorea să o ajute pe acea mamă păgână și, de asemenea, să îi învețe pe ucenicii Lui o lecție foarte importantă, pe care trebuiau să o învețe înainte să plece de la ei și să Se întoarcă la cer.

Pentru ucenici încă era greu să creadă că Dumnezeu îi iubește pe toți la fel. Cineva trebuia să le reamintească acest lucru de multe ori. Dar nu aveau să uite niciodată cum S-a comportat Isus cu acea femeie păgână. El i-a arătat dragostea pe care Dumnezeu o are pentru fiecare persoană.

Păgânii și iudeii nu se plăceau. Ei nu erau prieteni. Dar ce a spus Isus deja despre acest lucru? Citește cuvintele Lui minunate din **Matei 5:43-45.**

GÂNDEȘTE-TE: Aflau ucenicii cât de diferit îi trata Isus pe păgâni față de modul în care i-ar fi tratat ei? Satana și îngerii lui încă lucrează din greu pentru a ne ispiti să-i urâm pe oamenii care nu sunt ca noi. Vor ei să știm cât de mult îi iubește Isus pe cei care nu sunt ca ei, inclusiv pe păgâni? Cum ar trebui să ne comportăm față de cei care nu sunt ca noi?

JOI

Ce a făcut Isus după ce a plecat din ținutul acela păgân în care o vindecase pe fetiță? **Matei 15:29.**

5 Muntele spre care mergea Isus era exact locul în care El îi făcuse pe demonii lui Satana să iasă din cei doi îndrăciți. Îți amintești ce s-a întâmplat când demonii au ieșit din îndrăciți și au intrat în turma de porci din apropiere? **Matei 8:28-32.**

După ce porcii s-au înecat, ce I-au cerut oamenii lui Isus să facă?

Versetul 34.

Ce doreau să facă bărbaii pe care îi vindecase Isus? Au vrut să rămână acolo sau să meargă cu Isus? **Marcu 5:18.**

Dar ce a spus Isus că ar trebui să facă? **Versetul 19.**

Cei doi au făcut ce le-a spus Isus să facă. Ei au mers pretutindeni să vorbească despre cum îi vindecase Isus. Oamenii au ascultat și, cu cât ascultau mai mult, cu cât își doreau mai mult ca Isus să Se întoarcă.

Acum Isus era acolo. Ce s-a întâmplat de această dată? **Matei 15:30,31.**

Cât de diferit era totul acum față de prima vizită a lui Isus! Oamenii au rămas trei zile pe munte împreună cu Isus. Terminaseră toată mâncarea pe care o aveau cu ei și acum era timpul să meargă acasă. Dar Isus nu voia să îi trimită acasă flămânzi. **Versetul 32.**

Ucenicii lui Isus încă nu simțeau îndemnul de a fi prietenoși cu păgânii care locuiau acolo, deși ei văzuseră cum Se comportase Isus cu femeia păgână cu doar câteva zile înainte. Cum I-au răspuns ei? **Versetul 33.**

Isus le-a spus să verifice câtă mâncare mai aveau. Crezi că voiau să o împartă cu oamenii păgâni? Nu prea. Dar ce le-a spus Isus oamenilor să facă? **Versetele 34,35.**

GÂNDEȘTE-TE: Știi că Isus urăște anumite lucruri? El îi iubea nespus pe ucenicii Lui, dar urăște mândria și egoismul. Acum ei erau mândri că nu erau ca acei păgâni. Poate că erau egoiști și cu mâncarea

lor. Ai fost vreodată ispitit să fii mândru sau egoist? Este oarecum firesc ca noi să fim așa. Dar ne poate ajuta Isus să ne schimbăm? Da.

VINERI

Isus, ucenicii Lui și peste patru mii de oameni păgâni au fost pe munte timp de trei zile. Acum era momentul să meargă acasă. Dar Isus știa că lor le era foame și dorea ca ei să servească cina mai întâi. Ucenicii I-au dat lui Isus toată hrana pe care o mai aveau pentru ei. Ce a făcut El cu hrana? **Matei 15:34-38.**

Dovedindu-și dragostea pentru iudei și neamuri deopotrivă, Isus Și-a arătat din nou puterea. La fel ca în ocazia în care a hrănit alte mii de suflete, și acum era mai mult decât suficientă hrană. Poate că mulți dintre acei oameni fericiți au luat puțină hrană pentru a le duce prietenilor și familiei, spunându-le despre Isus și tot ce se întâmplase.

În acest timp, Isus și ucenicii Lui au urcat într-o barcă și au pornit înapoi spre Galileea. Când au ajuns acolo, îi aștepta un grup de iudei. De această dată, fariseii și saducheii erau și ei acolo. De obicei, aceste două grupe nu se înțelegeau prea bine. Dar ambele grupe Îl urau pe Isus atât de mult încât au hotărât să coopereze pentru a scăpa de El. Ce I-au cerut ei lui Isus să facă și cum le-a răspuns El? **Matei 16:1-4.**

GÂNDEȘTE-TE: Te întrebi ce a vrut să spună Isus prin „semnul prorocului Iona”? Citește **Matei 12:40.** A dat Isus semne că El vine curând? Care sunt câteva din ele? Majoritatea oamenilor cred sau sunt atenți la aceste semne?

STUDIUL SUPLIMENTAR:

Matei 15:21-39; Marcu 7:24-8:10;
Viața lui Isus, pp. 399-409.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

„O lumină! Mai multă lumină! Multă lumină!”

De Amy Sherrard

Ai făcut vreodată gripă? Când mulți oameni se îmbolnăvesc de gripă în același timp, atunci aceasta este o epidemie. Și pentru că gripa poate fi destul de gravă, mulți oameni își fac vaccin în fiecare an. Poate că și tu ai făcut vaccin. Dar, pe vremea lui Ellen White, nimeni nu știa despre vaccinul antigripal; și, într-o iarnă, în Battle Creek, Ellen White și toată familia ei s-au îmbolnăvit de gripă. Ellen trebuia să vorbească la niște întâlniri importante, dar ea era încă foarte bolnavă.

„Nu știu cum ne vom descurca fără tine, Ellen”, i-a spus James. „Avem nevoie de mărturiile pe care ți le-a dat Isus pentru a ne ajuta cu problemele majore despre care vorbesc conducătorii noștri la întâlnire. Noi ne-am rugat, dar încă ești bolnavă, așa că voi chema doi dintre conducătorii noștri să vină și să înalțe o rugăciune specială pentru tine.”

După ce James și pastorii s-au rugat, Ellen a încercat și ea să se roage. Îi era greu să vorbească și vocea îi era răgușită. Apoi, dintr-odată, totul s-a schimbat. „Slavă lui Dumnezeu!” a spus ea, tare și clar. James și pastorii și-au dat seama că Ellen avea o viziune. Ea privea în sus spre ceva ce nimeni altcineva nu putea

vedea și fața ei transmitea neliniște. Curând, a dat la o parte păturile cu care a fost acoperită. Apoi s-a ridicat și a început să meargă prin cameră.

În timp ce se plimba, ea își frământa mâinile și gemea din nou și din nou: „Întuneric! Întuneric! Peste tot întuneric! Atât de mult întuneric!” Apoi, a încetat să se mai frământa câteva secunde și fața ei s-a schimbat. A început să pară fericită. „O lumină! O lumină! Mai multă lumină! Multă lumină!” a spus ea. Apoi s-a așezat pe scaun.

Ca întotdeauna când era în viziune, Ellen nu respira. Imediat după aceea a respirat adânc și

puternic. Apoi a privit în jur prin cameră de parcă nu știa unde se află și de ce erau acolo pastorii. James a îngenucheat lângă ea. „Isus ți-a dat o viziune, Ellen”, i-a spus el în șoaptă; și Ellen a dat aprobator din cap. „Vrei să ne povestești și nouă?” a întrebat-o el. Ellen a făcut semn că nu. „Nu acum”, a spus ea.

Când a sosit timpul pentru întâlnirea importantă, James a întrebat-o pe Ellen dacă avea să fie în stare să le vorbească lucrătorilor și Ellen a spus: „Da, sunt vindecată.” Apoi s-a îmbrăcat și a mers împreună cu James prin zăpadă până la întâlnire.

Luminile din viziune însemnau că oamenii de pretutindeni urmau să afle despre venirea lui Isus și că este

important să ascuți de Cele Zece Porunci.

Luminile începeau deja să lumineze în multe locuri din America și câteva străluceau în Europa. Dar mare parte din lume era încă în întuneric și Ellen văzuse luminile începând să lumineze peste tot.

„Îți amintești denumirea locurilor în care străluceau luminile?” a întrebat James.

Ellen s-a gândit mult. „Îmi amintesc un singur loc”, a răspuns ea. „Era în Australia.”

Ellen nu știa că într-o zi avea să meargă să ajute luminile din acea țară să înceapă să strălucească.

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #51_ 21 decembrie

Vizitatori din cer

DUMINICĂ

1 Isus mersese împreună cu ucenicii Lui din loc în loc, învățând și vindecând oamenii. Într-o zi, pe când se lăsa seara, ei s-au oprit la picioarele unui munte. Toți erau obosiți și ucenicii erau bucuroși că puteau petrece noaptea acolo. Era timpul să se odihnească.

Dar, înainte ca soarele să apună, Isus le-a spus lui Petru, Iacov și Ioan că dorea ca ei trei să meargă cu El pe munte. Ceilalți aveau să rămână unde erau.

Isus și cei trei ucenici au urcat pe aleea pietroasă și prăpăstioasă în timp ce soarele apunea. Ucenicii se întrebau de ce dorea Isus să meargă acolo dacă toți erau

atât de obosiți. Ei știau că și El avea nevoie de odihnă. **Matei 17:1.**

Curând s-a lăsat întunericul. În timp ce urcau, prin mintea ucenicilor treceau gânduri întunecate. Când urma

să devină Isus împărat? De ce nu Își înființase El deja împărăția? Oare era posibil ca până și ei să se înșele, iar El să nu fie Mesia? Erau atât de mult lucruri pe care ei pur și simplu nu le puteau înțelege.

Într-un final, Isus le-a spus că se puteau opri din urcat. Apoi El a mers puțin mai departe. Ei au privit cum Isus a îngenunchat și atunci au știut că Se ruga.

TEXT DE MEMORAT:

„Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!” Matei 17:5

Isus I-a cerut Tatălui Său să Îl facă puternic pentru a continua lupta împotriva lui Satana. El I-a cerut să îi ajute pe ucenici să aibă mai multă credință. Aveau nevoie să înțeleagă că El trebuia să moară pentru a ne salva pe noi. Nu exista o altă cale. El I-a cerut Tatălui Său să îi ajute în mod special pe cei trei care erau cu El să știe că El era cu adevărat Dumnezeu. Isus știa că în curând ucenicii aveau să fie ispitiți și mai puternic să se îndoiască dacă greșiseră alegând să creadă și să Îl urmeze pe El.

GÂNDEȘTE-TE: Din ce motive a trebuit să moară Isus? De ce nu ne putea ierta Dumnezeu păcatele și să ne salveze fără ca Isus să trebuiască să moară?

LUNI

2 Petru, Iacov și Ioan erau pe munte împreună cu Isus și dormeau în timp ce Isus Se ruga. La început au încercat să rămână treji și să se roage și ei. Dar erau atât de obosiți încât curând au adormit în timp ce Isus încă vorbea cu Tatăl Lui din cer.

Apoi s-a întâmplat ceva minunat. Ai adormit vreodată profund într-o cameră întunecoasă

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

când cineva deodată a aprins o lumină puternică și te-a trezit? Probabil că la început ai clipit și ai tresărit, apoi ai încercat să deschizi ochii să poți vedea.

Ceva asemănător s-a întâmplat în acea noapte întunecoasă pe munte. Dintr-odată, lumina a strălucit în jurul lui Isus și i-a trezit pe cei trei ucenici. Ce se întâmpla?

La început, lumina a fost atât de puternică încât ucenicii nu puteau vedea. Dar curând și-au dat seama că Isus stătea în lumină. Cât de diferit arăta acum! Stătea drept și maestos, ca un împărat. Fața Lui strălucea. Hainele Lui străluceau. **Matei 17:2.**

După ce ochii lor s-au obișnuit cu lumina puternică, ei au observat alte două persoane împreună cu Isus. Cine erau acestea? Ce făceau? **Versetul 3.**

Cunoaștem doar trei persoane care deja au fost luate la cer. Îți amintești cine sunt acestea? Primul a fost Enoh, care a trăit înainte de potop. Al doilea a fost Moise, care a murit, dar a fost înviat de Isus și apoi luat la cer. Al treilea a fost Ilie, care a fost luat la cer într-o trăsură de foc, fără să vadă moartea.

 GÂNDEȘTE-TE: De ce crezi că Dumnezeu i-a ales pe Moise și Ilie să vină și să vorbească cu Isus? Vom afla mâine. Îți amintești ce au făcut Moise și Ilie pentru Dumnezeu înainte de a fi luați la cer? În ce fel au fost ei ajutoarele Lui speciale?

MARȚI

3 Isus era Dumnezeu și era atotputernic. Era și om, dar nu Și-a folosit niciodată puterea de Dumnezeu pentru a-Și face viața mai ușoară decât a noastră. Curând, El urma să moară pentru tine, pentru mine și pentru fiecare ființă care a trăit vreodată. Și nimeni nu părea să înțeleagă acest plan minunat de a ne salva.

Până și ucenicii Lui încă nu erau siguri că Isus era marele Mesia făgăduit încă de când Adam și Eva au păcătuit. Ei încă nu înțelegeau multe despre împărăția lui Satana și Împărăția lui Dumnezeu și că fiecare persoană trebuie să aleagă să facă parte din una sau din cealaltă.

Deși la templu erau jertfiți miei în fiecare zi, mulți oameni au uitat semnificația acestora. Ei credeau că simplul fapt că erau iudei și că aduceau un miel ca jertfă îi făcea parte din Împărăția lui Dumnezeu. Au uitat cine era adevăratul Miel și ce trebuia să

facă El. Era foarte greu pentru Isus să fie adevăratul Miel. Tocmai de aceea Dumnezeu a trimis doi oameni speciali din cer pentru a-L încuraja pe Isus.

Când Moise a condus poporul Israel din robie în libertate, a învățat el cât de greu era pentru popor să aleagă cu adevărat să se încreadă în Isus? Ah, da. Și știa Ilie cum e să lucrezi plin de curaj pentru Dumnezeu, deși Ahab și Izebela încercau să îl omoare?

Acum Moise și Ilie veniseră să Îl încurajeze pe Isus. Moise se aseamănă cu oamenii care aleg să se încreadă și să asculte de Isus, dar care vor muri înainte de revenirea Lui. Apoi El îi va readuce înapoi la viață pentru a fi cu El. Ilie îi reprezintă pe cei credincioși

care vor fi în viață la venirea lui Isus. **1 Te-saloniceni 4:16,17.**

Ucenicii vedeau puțin din cum va fi când Isus va reveni ca împărat. Toți credincioșii pe care îi va învia din morminte (ca Moise) și toți credincioșii încă în viață (ca Ilie) vor fi acolo.

GÂNDEȘTE-TE: Moise și Ilie erau deja în cer de câteva sute de ani. Încă mai sunt acolo? Da. Au fost ei dintotdeauna perfecți când au trăit în lumea noastră? Nu. Când vorbeau cu Isus, aveau ei încredere că El urma să moară pentru ei? Da. Și vorbeau cu El despre milioanele de oameni care vor fi în cer tocmai pentru că Isus a fost gata să moară pentru ei.

MIERCURI

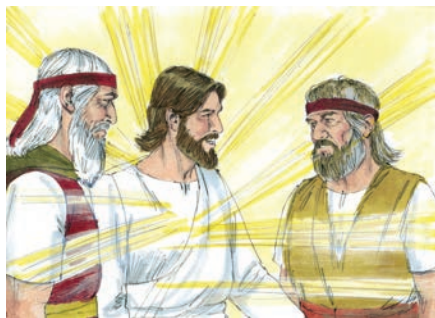
4 Într-o lumină puternică și cu fața și hainele strălucind, Isus vorbea cu Moise și Ilie acolo pe munte, aproape de Petru, Iacov și Ioan.

Ucenicii adormiseră. Când s-au trezit, nu puteau înțelege ce se întâmpla și erau foarte speriați. Dar, ca de obicei, Petru a avut ceva de spus. El a crezut că ar trebui să facă trei corturi speciale. **Marcu 9:5,6.**

Dintr-odată, un nor luminos s-a oprit chiar deasupra lor și le-a vorbit un glas. Era atât de puternic și de tare încât a făcut muntele să tremure. Ce a spus acel glas? **Versetul 7.**

Speriați, ucenicii au căzut la pământ și și-au acoperit fața. Dar curând au simțit o atingere blândă. Când au privit în sus, era Isus. Moise și Ilie nu mai erau.

Soarele răsărise și era timpul să coboare aleea pietruită de pe munte. Ce le-a spus Isus înainte de a ajunge la ceilalți ucenici? **Versetul 9.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Desigur, ei au promis să nu spună, dar erau foarte bulversați. **Versetul 10.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Spune de ce Moise și Ilie au reușit să Îl ajute pe Isus mai mult decât ar fi putut-o face un înger. Știe Isus mai bine decât îngerii exact ce simțim noi? De ce? Ești bucuros?*

JOI

5 Când Isus, Petru, Iacov și Ioan s-au întors la ceilalți ucenici, ce au găsit? **Marcu 9:14.**

Toți s-au întors să se uite când Isus și cei trei ucenici au venit. De îndată și-au dat seama că se întâmplase ceva special în acea noapte. Fața lui Isus și fețele celor trei ucenici aveau o strălucire specială.

Versetul 15.

Când toți, în afară de cărturari, s-au grăbit să Îl vadă pe Isus, El a știut că erau probleme. S-a uitat direct la ei și le-a adresat o întrebare. **Versetul 16.**

La început, nimeni nu a spus nimic. Cărturarii se certau, îi luau în râs pe ucenici și spuneau că Isus nu era Mesia. Dar acum nu voiau să vorbească. Cei nouă ucenici priveau rușinați și jenați. Apoi un bărbat și-a făcut loc prin mulțimea de oameni și a îngenunchat la picioarele lui Isus.

Versetele 17,18.

Poate Isus a dat din cap cu tristețe. El Se întreba cât mai trebuia să treacă până oamenii vor ajunge să creadă cine era El. Apoi i-a spus tatălui să își aducă băiatul la El. **Versetul 19.**

Ce s-a întâmplat când băiatul L-a văzut pe Isus? **Versetele 20–22.**

Desigur că Isus avea puterea de a-l vindeca pe sărmanul băiat. Dar tatăl avea nevoie să creadă cu adevărat că El putea. Și Isus nu putea să îl oblige să creadă. **Versetul 23.**

Tatăl a izbucnit în lacrimi. Faptul că nu avea credință putea să împiedice vindecarea fiului său. Cât de îngrozitor! **Versetul 24.**

Oamenii se îngrămădeau în jurul Lui să vadă; la fel și îngerii răi, și cei buni. Ce a făcut Isus? **Versetele 25–27.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Războiul dintre Satana și Isus nu este fals, nu-i așa? Dar Isus a câștigat deja acest război. Noi putem alege de multe ori în fiecare zi de care parte să fim. Ești bucuros că Îl alegi pe Isus?*

VINERI

6 Cărturarii îi luaseră în râs pe Isus și pe ucenicii Lui. Ei au spus că faptul că ucenicii nu au putut scoate demonul din băiat era dovada că Isus nu era adevăratul Mesia. Acum oamenii știau că acei cărturari se înșelau.

Dar ucenicii cu care s-au certat cărturarii erau rușinați. Înainte de a pleca în călătorii misionare, Isus le dăduse putere asupra demonilor. Ei au mai scos demoni din oameni în numele lui Isus. De ce nu puteau și de această dată? Când au fost singuri cu Isus, L-au întrebat. **Matei 17:19-21.**

Ce a vrut să spună Isus? Deși o sămânță de muștar este micuță, ea folosește pământ, apă și lumina soarelui pentru a crește o plantă mare. Deși credința noastră este mică, dacă alegem să Îl iubim, să ne încredem și să ascultăm de Isus, credința noastră va crește; și Dumnezeu întotdeauna va răspunde rugăciunilor noastre așa cum știe că am vrea ca El să răspundă dacă am

ști tot ce știe El. Dar ucenicii îl lăsaseră pe Satana să strecoare întrebări importante despre Isus în mintea lor. Ei încă nu credeau cu totul în El.

 GÂNDEȘTE-TE: *La ce S-a referit Isus când a spus că adevărata credință poate muta munții? Ai auzit vreodată pe cineva spunând că au un munte de treabă de terminat? Isus vorbea despre munți de probleme. Pot avea și copiii probleme? Una dintre marile noastre probleme este să ne amintim să îi spunem „Nu” lui Satana când ne ispitește. A alege să credem în Isus și a-I cere să fie întotdeauna în mintea noastră este mai important decât a mânca. Atunci Satana nu ne mai poate fura încrederea în Isus, nici nu ne mai poate insufla gânduri rele și de gelozie, așa cum făcea cu ucenicii.*

STUDIU SUPLIMENTAR:

Matei 17:1-21; Marcu 9:2-29; Luca 9:28-42;
Viața lui Isus, pp. 419–431.

Alegerea dificilă a lui Ellen

De Amy Sherrard

Încă de când era doar o fetiță, Ellen White L-a iubit pe Isus din toată inima. Dar când Isus i-a spus că dorea să fie un sol special pentru El, ea L-a implorat să găsească pe altcineva. La urma urmei, era foarte tânără și mare parte din timp era bolnavă. Mai mult, îi era frică să vorbească în fața oamenilor. Cum putea să transmită soliile vorbind în fața unor oameni mai în vârstă decât ea? Cum putea să le spună că făceau greșeli? Ce ar fi crezut ei?

Dar când Isus nu S-a răzgândit și a făgăduit să o ajute, Ellen a ales să se încreadă în El și să facă tot ce putea. Chiar și așa, era greu.

De multe ori Satana a încercat să schimbe unele din mesajele pe care Isus i le dădea. Ea nu voia ca oamenii să fie supărați și nefericiți din cauza unora dintre mesaje.

Într-o ocazie, ea a cedat ispitelor lui Satana și după aceea Isus i S-a arătat în viziune. Părea trist și dezamăgit. Chiar avea fața încruntată când a privit-o. Ah, cât de rău s-a simțit Ellen în acele clipe! A plâns și a promis că le va spune oamenilor exact ce dorea Isus ca ei să știe.

Niciodată nu i-a fost ușor să se țină de această promisiune. Ea a trebuit să le vorbească oamenilor sau să scrie scrisori când știa că mesajele din partea lui Isus aveau să îi supere și chiar să îi facă nefericiți. Dar ea știa că, dacă oamenii alegeau să nu asculte de Isus, El nu îi putea binecuvânta pe ei, și nici lucrarea pe care o făceau ei pentru El.

Într-o ocazie, Isus a trimis o avertizare persoanelor responsabile cu editura din Battle Creek. De ce? Pe lângă faptul că tipăreau cărți și ziare ale bisericii, ei mai tipăreau și cărți și ziare pentru alții. Unele din

lucrurile pe care le tipăreau pentru ceilalți nu erau bune și Isus știa că trebuiau să nu mai facă acest lucru.

De ce nu s-au schimbat? Pentru că ei credeau că acele lucrări aveau să ajute editura să câștige mai mulți bani.

Ellen i-a mai avertizat pe administratorii sanatoriului și spitalului imens din Battle Creek. Ei nu urmau planul pe care Isus li-l dăduse prin Ellen. Într-o viziune, Ellen a văzut un înger cu o sabie de foc mergând dintr-un loc în altul deasupra ora-

șului Battle Creek. Asta s-a și întâmplat. Mai întâi, sanatoriul imens și spitalul au ars din temelii.

Apoi, aproximativ zece luni mai târziu, în același an, editura a luat foc într-o noapte. Și, în ciuda faptului că au făcut tot ce au putut, pompierii nu au reușit să stingă focul.

Desigur, credincioșii adventiști de ziua a șaptea au fost șocați când au auzit despre incendiile devastatoare, dar Ellen nu a fost surprinsă. Cât de tristă a fost! Dacă acei administratori ar fi ascultat de avertizările trimise de Isus prin ea!

Cât de important crezi că este pentru noi să ascultăm ce ne-a spus Isus în cărțile scrise de Ellen?

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 4 #52_ 28 decembrie

Să învățăm Să iertăm

DUMINICĂ

1 Ucenicii aveau nevoie să învețe atât de multe lucruri! La fel și noi. În această săptămână, vom afla ce i-a învățat Isus despre iertare. Mai întâi, să răspundem la următoarele întrebări:

Este întotdeauna ușor să ierți pe cineva care te rănește sau îți face un rău, în special dacă acea persoană nu își cere iertare?

Dacă alți copii neglijenți îți strică una din jucăriile preferate, cu siguranță că te simți trist. Dar ai îndemnul de a-i ierta?

Dacă tu și prietenul tău colorați fiecare o imagine și prietenul tău ți-o mâzgălește pe a ta, simți îndemnul să îi strici și tu desenul?

Ne dorim în mod natural să rănim pe cineva care ne urăște?

Când oamenii spun că le pare rău, credem uneori că, de fapt, nu le pare rău – în special dacă fac același lucru din nou?

De câte ori crezi că ar trebui să iertăm pe cineva care ne cere iertare, dar care continuă să facă același lucru din nou și din nou?

Ai spus vreodată: „Bine, te iert”, dar în inima ta (în mintea ta), încă erai mânios și nu mai voiai să vorbești cu acea persoană?

Ce dorește Dumnezeu să facem pentru alții? **Efe-seni 4:31,32.**

 GÂNDEȘTE-TE: Poți povesti despre cum ai iertat pe cineva? Poți povesti despre cineva care te-a iertat? Asigură-te că înveți textul de memorat. Este foarte important să ți-l amintești mereu.

TEXT DE MEMORAT:

„Iertați, și vi se va ierta.” Luca 6:37

LUNI

2 Ucenicii nu au înțeles deloc iertarea. Rabinii îi învățaseră că trebuie să ierți o persoană doar de trei ori. Dar rabinii se înșelau. Și Isus știa. El mai știa că era foarte important să cunoască iertarea.

Într-o zi, Petru l-a pus lui Isus o întrebare despre iertare. Probabil că ceilalți ucenici ascultau cu atenție să audă răspunsul lui Isus. Care a fost întrebarea? **Matei 18:21.**

Șapte era numărul desăvârșit și este puțin mai mult decât dublul lui trei. Petru a crezut că Isus va fi mulțumit dacă era dispus să ierte pe cineva de două ori mai mult decât i-au spus rabinii. El văzuse cât de iertător era Isus și era sigur că a ierta de șapte ori se asemana mult mai mult cu ce făcea Isus. Dar ce a spus Isus? **Ver-setul 22.**

Isus nici măcar nu a trebuit să Se gândească prea mult la ce să îi răspundă lui Petru. El putea vedea că Petru și ceilalți ucenici aveau o concepție foarte greșită despre iertare. La fel și rabinii. Dar de șaptezeci de ori? Poate și-ar fi amintit să ierte de șapte ori câte șapte. Dar de șaptezeci de ori câte șapte? Asta însemna de 490 de ori. Cine putea să își amintească să ierte pe cineva de atâtea ori?

Desigur, Isus le spunea că nici măcar nu ar trebui să încerce să își amintească de câte ori au iertat pe cineva. Oamenii care aleg să aparțină Împărăției Lui nu numără de câte ori iartă. Ei sunt dispuși să ierte tot timpul, indiferent ce le spun sau fac oamenii.

Cum îi putea ajuta Isus pe ucenici și pe oamenii care ascultau să înțeleagă de ce era atât de important să îi ierte cu adevărat pe ceilalți? Vom afla mâine.

GÂNDEȘTE-TE: Poți număra de câte ori te-au iertat mama și tata?

MARȚI

3 Ca întotdeauna, Isus ajuta oamenii să afle mai mult despre Împărăția Lui și despre felul de oameni care vor fi în ea. De această dată, El a spus o poveste despre iertare. Și noi avem nevoie să învățăm despre iertare? Da, avem nevoie. Deci povestea pe care a spus-o Isus este și pentru noi.

Cândva, a fost un împărat ai cărui slujitori au trebuit să aibă grijă de o anume sumă de bani. Acei bani aparțineau împăratului și el verifica să vadă dacă sunt cinstiți. **Matei 18:23.**

Când slujitorii s-au prezentat înaintea împăratului, el a analizat cu atenție contabilitatea banilor pe care îi avea în grijă fiecare dintre ei și a descoperit ceva foarte grav în înregistrările unuia dintre ei. Ce anume a descoperit? **Versetul 24.**

Zece mii de galbeni. Știi cam câți bani erau zece mii de galbeni? Un milion de dolari.

„Unde sunt banii pe care mi-i datorezi?” l-a întrebat împăratul cu asprime. Cum crezi că s-a simțit slujitorul când a trebuit să recunoască că nu îi mai avea? Banii nu mai erau.

Împăratul a poruncit de îndată ca slujitorul să fie pedepsit. Ce urma să se întâmple cu el? **Versetul 25.**

Probabil că slujitorul era deja îngrozit. Dacă nu îi înapoia împăratului toți banii, el urma să fie vândut ca rob. Chiar mai rău, soția și copiii lui urmau să fie vânduți și ei ca robi. Tot ce avea trebuia vândut. Tocmai de aceea nu este de mirare că a fost îngrozit. Dar ce a promis el că va face? **Versetul 26.**

GÂNDEȘTE-TE: Aceasta era o promisiune mare. Crezi că putea să se țină de promisiune?

MIERCURI

4 Slujitorul care îi datora împăratului său un milion de dolari avea mari probleme, nu-i așa? Nu putea plăti datoria uriașă, așa că el, soția și copii lui urmau să fie vânduți ca robi. De asemenea, tot ce avea urma să fie vândut. Tocmai de aceea acum și implora mila împăratului.

Împăratul probabil că s-a uitat la slujitorul lui în genunchi în fața lui, plângând și implorând pentru a doua șansă. El i-a promis împăratului că va plăti fiecare cent dacă împăratul l-ar ierta și i-ar da o altă șansă.

Dar când împăratul s-a uitat la slujitorul lui, a știut că nu putea nicicum să își țină promisiunea. Niciodată nu ar fi putut să înapoieze toți banii, indiferent cât de asiduu și câți ani ar fi lucrat.

Dintr-odată, împăratului i-a părut rău pentru bărbat și a hotărât să nu îl forțeze să piardă tot ce avea. El i-a spus că îl eliberează de promisiunea de a înapoia datoria. De fapt, împăratul i-a iertat toată datoria. **Matei 18:27.**

Cum crezi că s-a simțit datornicul? Probabil că încă era plecat și plângea, dar, de această dată, de bucurie. Probabil spunea „Mulțumesc” din nou și din nou. Era iertat. Pe-deapsa îngrozitoare nu

mai era asupra lui. Era liber.

GÂNDEȘTE-TE: I-ai implorat vreodată pe mama sau pe tata să nu te pedepsească? Ai promis vreodată că vei fi bun dacă nu te vor pedepsi? Ai reușit vreodată să îi faci să se răzgândească? Probabil că uneori da, iar alteori, nu. Îți amintești fiecare dată când s-a întâmplat acest lucru?

JOI

5 Ce ușurare! Bărbatul care îi datora un milion de dolari împăratului nu urma să fie vândut ca rob. Nici soția și copiii lui nu urmau să fie vânduți ca robi. Și nu pierdea nimic din ce avea. Toată datoria îi

fusese iertată. Era complet liber – de parcă nu datorase nimic împăratului vreodată.

Dar apoi bărbatul și-a amintit de un alt slujitor al împăratului. El îi împrumutase celui alt slujitor 20 de dolari, și celălalt slujitor nu îi plătiese datoria. Acum, bărbatul iertat avea o șansă să se comporte cu celălalt slujitor cum se comportase împăratul cu el. În schimb, el a hotărât că voia banii numaidecât. Este greu să îți imaginezi ce s-a întâmplat după aceea. **Matei 18:28,29.**

Bărbatul care îi datora mai puțin de 20\$ nu a spus aceleași cuvinte pe care le-a spus și cel care datora un milion de dolari? Compară **versetele 26 și 29.**

Dar ce s-a întâmplat cu omul sărac care datora mai puțin de 20\$? **Versetul 30.**

Cum s-au simțit ceilalți slujitori când au auzit cele întâmplate? **Versetul 31.**

Cum s-a încheiat povestea? **Versetele 32–34.**

GÂNDEȘTE-TE:

Bărbatul care datora un milion de dolari merita să fie iertat sau împăratul l-a iertat pentru că i-a fost milă de el? Ce părere ai despre modul în care bărbatul s-a comportat cu celălalt slujitor, care îi datora mai puțin de 20\$? A fost îndreptățit împăratul să se răzgândească în privința slujitorului care îi datora un milion de dolari, chiar dacă deja îi iertase datoria imensă? Tu cum te-ai simți dacă împăratul l-ar fi lăsat să scape cu fața lui?

VINERI

Isus a încheiat povestea despre slujitorul cel rău, care datora un milion de dolari și a fost iertat de împărat, dar care a refuzat să ierte pe cel care îi datora mai puțin de 20\$. Apoi Isus a spus ceva care i-a pus pe gânduri pe ascultătorii Lui. **Matei 18:35.**

Acum Petru, ceilalți ucenici și alții care ascultaseră povestea știau că rabinii se înșelau când spuneau

că trebuie să ierți pe cineva doar de trei ori. Și Petru nu avea dreptate când a spus că trebuie să ierți doar de șapte ori. Dar asta nu era tot; mai era un lucru pe care trebuiau să și-l amintească. Isus a spus că noi trebuie să iertăm din inimă. Ce înseamnă acest lucru?

Biblia ne spune exact ce înseamnă. Citește două versete minunate, care explică acest lucru. **Efesenii 4:32;**

Colosenii 3:13.

Cât de des Îi cerem noi iertare lui Isus pentru păcatele noastre? În fiecare zi. Ne aude El? Da. Ne spune că S-a săturat să ne cerem iertare din nou și din nou, de atâtea ori? Nu. El știe că noi facem greșeli și că adesea uităm că întotdeauna avem nevoie de El să ne ajute. Dar L-ar putea împiedica ceva să ne ierte? **Matei 6:15; Luca 6:37,38.**

Isus vrea ca noi să fim cu El pentru totdeauna. Dar îi poate lăsa în cer pe oamenii care au gânduri rele despre alții? El vrea ca noi să îi tratăm pe ceilalți așa cum a făcut-o El. Atunci vom fi buni, iubitori și iertători ca El, indiferent cum se comportă alții cu noi.

Asta înseamnă să fii ca Isus.

GÂNDEȘTE-TE:

De câte ori Îi ceri lui Isus să te ierte? Probabil că în fiecare zi. Avem nevoie să fim iertați? Da. Atunci de ce nu Îi ceri să te ajute întotdeauna să fii la fel de iertător cu alții cum este El cu tine? Și niciodată, dar niciodată, să nu uiți că El ne poate ierta doar așa cum îi iertăm și

noi pe alții. Gândește-te la acest lucru. Iertarea este foarte importantă, nu-i așa?

STUDIUL SUPLIMENTAR:

Matei 18:21-35; *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 243–251.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

O alegere dificilă și o surpriză frumoasă

De Amy Sherrard

Această povestire a avut loc pe vremea când Ellen era în Australia și ajuta ca luminițele să strălucească pentru Isus în acel loc. Acolo ea locuia la o fermă mare, unde Isus a spus că ar trebui construită o școală. Ea a numit casa în care locuia Sunnyside.

Într-o dimineață devreme, Ellen se plimba prin grădina pe care ea și ajutoarele ei o plantaseră în apropiere de casa ei. Vremea fusese foarte călduroasă; pământul era crăpat și uscat și micile plante păreau prăfuite și moleșite. Ellen știa că le era sete.

„Soră White”, a spus administratorul fermei, „avem nevoie doar de o moară de vânt. Sub pământ este suficientă apă.”

„Cât ne-ar costa o moară bună?” l-a întrebat Ellen. Ea se gândea la bănuții pe care îi economisise cu mare atenție pentru o moară de vânt. Poate că acum era timpul să facă rost de una.

Administratorul fermei a plecat grăbit să afle cât ar costa o astfel de moară. Dar, înainte de a se întoarce, fiul lui Ellen, Willie, a venit să o vadă. El și familia lui locuiau vis-à-vis și, în timp ce se apropia de ea, a văzut privirea îngrijorată de pe fața ei. „Ah, Willie”, l-a întâmpinat ea, „cu toții ne vom simți cu mult mai bine când va începe ploaia.”

Willie a dat din cap. „Eu nu sunt îngrijorat din cauza vremii, mama”, a spus el. „Lucrătorii de la sanatoriu așteaptă să fie plătiți și noi nu avem niciun ban să îi plătim.”

Ellen știa că aceasta era o problemă serioasă. Ea s-a gândit la moara de vânt. Dar plata muncitorilor era mai importantă. A mers și a luat banii pe care îi economisise cu atenție pentru o moară de vânt și i-a dat lui Willie. „Te rog să plătești muncitorii”, i-a spus ea fiului ei. Willie a fost foarte recunoscător. Știa că ea

făcuse un adevărat sacrificiu. În acea noapte, Ellen a îngenușat lângă fereastra deschisă. I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru toate binecuvântările Lui și pentru făgăduințele Sale prețioase. Știa că Dumnezeu ajuta luminile adevărului să înceapă să strălucească

peste tot în Australia. Și, la fel ca cei din celelalte case, s-a rugat pentru ploaie.

Dimineața următoare, a privit din nou pe fereastra din camera ei. Fulgerele străpungeau norii negri. Din depărtare, tunetele se auzeau tot mai puternic. Curând stropi mari de ploaie au căzut peste plantele însetate și nu a trecut mult până acestea stăteau din nou drepte și înalte.

Ellen l-a mulțumit lui Isus. Apoi, câteva zile mai târziu, Ellen a primit o scrisoare. În ea era un dar financiar semnificativ din partea unui prieten – suficient bani încât să plătească toate facturile care îi îngrijoraseră pe conducători.

Din nou Ellen a îngenușat și l-a mulțumit lui Isus. Apoi a ieșit afară și s-a plimbat prin grădina ei. Ploaia spălase praful. Fiecare frunză strălucea și era sănătoasă.

Când s-a întors administratorul fermei, el zâmbea. „Ei bine, soră White”, a spus el, „Dumnezeu a știut exact cum să rezolve problema noastră, nu-i așa? În locul unei mori de vânt, El a deschis ferestrele cerului.”

© Little Folk Visuals